

نام کتاب: نگفته هارا بستنیم

نام نوینده: مختار شعبیر

تعداد صفحات: ۱۳۱ صفحه

تاریخ انتشار: سال ۱۳۹۹

کافیہ بونکل

CaffeineBookly.com

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

به نام خدا

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

ناگفته ها را بشنویم

نویسنده:

محمد شعیبی

سروشناسه: شعیبی، محمد، ۱۳۷۲-

عنوان و نام پدیدآور: ناگفته‌ها را بشنویم / محمد شعیبی.

مشخصات نشر: تهران: فرهوش، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهري: ۱۲۷ ص: مصور، جدول.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۹۵-۸۸۵-۱

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: زبان ایما و اشاره

Body language

رده بندی کنگره: BF637

رده بندی دیوبی: ۹۶/۳۵۱

شماره کتابشناسی ملی: ۴۵۰۷۴۳۷

عنوان: ناگفته‌ها را بشنویم

نویسنده: محمد شعیبی

اظرفنی: سمانه قاسمی

طراح جلد: آرزو پاشا

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۹۵-۸۸۵-۱

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۰۰۰

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

کلیهی حقوق چاپ و نشر مخصوص و محفوظ ناشر است

آدرس: میدان انقلاب - ضلع جنوب شرقی - ساختمان مترجمان - پلاک ۱۷ - طبقه ۱

انتشارات: ۰۹۱۰۷۸۹۷۷۴۷ - ۰۶۶۴۰۱۱۶۱

دور نگار: ۸۹۷۸۴۵۵۸

www.farhoosh-pub.com

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فهرست مطالب

۷	پیشگفتار
۹	بخش اول:
۹	زبان بدن از رویا تا واقعیت
۱۸	بخش دوم:
۱۸	تفاوت زبان مرد و زن
۲۳	بخش سوم:
۲۳	چطور با زبان بدن، مج دروغ‌گو را بگیریم؟!
۳۱	بخش سوم:
۳۱	الگوهای زبان بدن را بشناسید
۴۰	بخش چهارم:
۴۰	زبان بدن از چیستی تا چرایی
۸۷	بخش پنجم:
۸۷	هوش کلامی
۱۵۱	بخش ششم:
۱۵۱	روش‌های ایجاد ارتباط در شرایط سخت
۱۲۳	بخش هفتم:
۱۲۳	آدم‌شناس‌های خوبی باشیم (بررسی تیپ‌های شخصیتی MBTI و کهن‌الگوها)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

١٤٠ سخن آخر

١٤٢ منابع

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

پیشگفتار

در هر دیدار شما قبل از اینکه سخنی بگویید یا حرفی بشنوید رفتار و حالات طرف مقابل رو می بینید. هنگامی که در یک جمع برای اولین بار فردی را ملاقات می کنیم درباره دوستی یا دشمنی آنها یا احتمال صمیمی شدن با آنها را از روی آنچه می بینیم قضاوت می کنیم. امروزه بیشتر محققان این حوزه برای این امر توافق نظر دارند که واژه ها و کلمات عمدتاً برای انتقال اطلاعات هستند در حالیکه زبان بدن برای ارائه نگرش های شخصی است که در برخی موارد نیاز آن به عنوان جانشین پیام های شفاهی استفاده می شود. به عنوان مثال یک زن می تواند با نفوذ نگاهش نگاهی به مرد بیاندازد که او را قبض روح کند؟ شخص ماهر با گوش دادن به صدای افراد باید بتواند تشخیص دهد که او چه حرکتی می خواهد انجام دهد و حتی با مشاهده حرکات شخص، زبانی که می خواهد با آن صحبت کند را پیش بینی نماید.

شما ممکن است گمان کنید که زبان اصلی شرکت یا مجموعه شما زبان فارسی است، اما اشتباه می کنید. بیشترین زبانی که به آن زبان صحبت می شود، آنی نیست که با کمک آن صحبت می کنید. اولین زبانی که نیاز به یادگیری آن داریم زبان بدن است و شما نیاز دارید توجه بیشتری به آن بکنید. پس باید بدانیم زبان بدن چیست؟ زبان بدن یا تنگفته به مجموعه رفتارهای غیر کلامی و فیزیکی اطلاق می شود که در آن فرد بدون صحبت کردن قادر به انتقال پیام و برقراری ارتباط با دیگران است. یادگیری تکنیک های زبان بدن باعث می شود که مادر ارتباطات غیر کلامی خود که بخش عمده ای از ارتباطات ما را تشکیل می دهند توانمندتر شویم و با استفاده بهینه از این تکنیک های زبان بدن می توانیم در ارتباطات و مذاکرات خود بهتر بدرخشیم. زبان بدن^۱ یکی از اجزای ارتباطات غیر کلامی است که در برقراری ارتباطات روزمره ما جایگاه بسیار پررنگی دارد. زبان بدن در متن زندگی ما قرار دارد، از ارتباطات روزانه‌ی ساده تا مذاکرات پیشرفته زبان بدن نتایجی که ما به دست می آوریم را تحت تأثیر قرار می دهد.

1. Body Language

ما می‌توانیم با یادگیری زبان پیام‌های بهتری را در روابط کاری و اجتماعی خود ارسال و دریافت کنیم، به بیان بهتر وقتی زبان بدن را یاد می‌گیریم می‌توانیم کنترل بیشتری روی پیامی که می‌خواهیم ارسال کنیم داشته باشیم و پیام‌ها و رفتارهای دیگران را بهتر شناسایی کنیم. برای مثال می‌توانیم با یادگیری این اصول و قواعد در هنگام صحبت با تکنیک‌های زبان بدن کلام خود را تائید کنیم که این کار در اثر بخشی کلام ما تاثیرگذار است.

پاییز ۱۳۹۸

بخش اول:

زبان بدن از رویا تا واقعیت

زبان بدن به انواع شکل‌های ارتباط غیرکلامی یا رفتاری اشاره می‌کند که یک فرد از طریق رفتارهای فیزیکی خود، بدون آنکه صحبتی بکند با دیگران قادر است، ارتباط برقرار نماید. این رفتارها می‌توانند مربوط به وضعیت و حالات بدنی (محل قرار گرفتن دست‌ها، پاهای، نحوه نشستن، ایستادن، راه رفتن، خوابیدن)، ژست‌ها (حالت‌ها، اطوارها، آدایها)، حرکات و اشارات بدنی، جلوه‌های هیجانی صورت و حرکات چشم‌ها باشد. اگر شما بتوانید ذهن افراد دیگرا را بخوانید و آنچه را که آن‌ها واقعاً نیاز دارند و می‌خواهند، درک کنید بی‌شک ارتباطات فردی و اجتماعی شما بسیار آسان و مؤثر خواهد شد زیرا با استفاده از این دانش قادر خواهید بود در هر زمان بر طرف دیگر تأثیر بگذارید یا حداقل بتوانید درک کنید که او واقعاً درباره‌ی شما چه فکر می‌کند؟ اما از نظر علمی، ما نمی‌توانیم ذهن دیگران را بخواییم. در واقع اگر کسی این طور فکر کند، ممکن است از نظر روانشناسی دچار نشانه «ذهن خوانی» شده باشد که یکی از شایع‌ترین نشانه‌های اختلال تفکر است. آنچه که ما می‌توانیم انجام دهیم خواندن چهره و زبان بدن (تن‌گفتار) دیگران است که این دانش با ذهن خوانی فرق دارد. وضع عاطفی ما از طریق زبان بدن منعکس می‌شود. هر حرکت یک کلید ارزشمند برای درک عواطف هر شخص می‌باشد. بگذارید یک مثال برای روشن شدن مطلب برایتان بیان کنم، مرد چاقی که نگران اضافه وزن خویش است، در بیشتر اوقات غبغب خود را می‌کشد و یا زنی که نگران چربی‌های اضافه پهلویش است مدام پیراهنش را به سمت پایین صاف می‌کند. کسی که احساس ترس یا تدافعی بودن می‌کند ممکن است دست به سینه بنشیند یا پایش را روی پایش بیندازد یا هردو کار را با هم انجام دهد. کلید خواندن زبان بدن این است که ضمن گوش دادن به آنچه دیگران می‌گویند و توجه کردن به شرایط صحبت‌شان بتوانیم وضعیت عاطفی آن‌ها را درک کنیم. این کار به

ما کمک می‌کند تا حقیقت را از دروغ تمیز دهیم. اما زبان بدن پیچیده‌تر از این است که با دانستن چند نکته بتوان رفتار طرف مقابل را بررسی کرد. برای پی بردن به زبان بدن معمولاً باید چند حرکت و رفتار را همزمان با هم بررسی نمود تا به درستی بتوان زبان بدن را تشخیص داد.

برخی اشارات بدنی و حرکات زبان بدن یا تئن‌گفتار، در یک گروه مورد توافق قرار گرفته‌اند یا در فرهنگ یک جامعه، استفاده می‌شوند که معنای خاص و محدود به آن فرهنگ یا گروه هستند که به آن‌ها «فرهنگ‌وابسته» یا «گروه‌وابسته» گفته می‌شود و مردم به طور آگاهانه، آن‌ها را به کار می‌برند. این نوع حرکات و اشارات بدنی را «نمادین» می‌نامند و مانند آن است که جایگزین کلمات می‌شوند. ما این اشارات بدنی را در خانه، مدرسه و دیگر محیط‌های اجتماعی یاد می‌گیریم و آن‌ها را درست یا نادرست در ارتباطات خود به کار می‌بریم که البته شکل آن‌ها در طول زمان، بنا به دلایل متفاوت تاریخی و اجتماعی عوض می‌شود. دانستن این تغییرات و شناخت آن‌ها، به مردم کمک می‌کند که در ارتباط خود با گروه‌ها و فرهنگ‌های دیگر، کمتر دچار سوء تفاهem یا درک اشتباہی شوند، زیرا تفاوت‌های فرهنگی در این زمینه می‌تواند موجب بی‌تناسبی، کج منشی یا بی‌علاقگی از طرف سایر افراد شود. هر چند پژوهشگران با یافتن نقاط مشترک این حرکات در زبان بدن به افزایش آگاهی انسان‌ها با ریشه‌های مشترک فرهنگی کمک می‌کنند تا الگوی هم‌جواری ارتباطی مناسبی را با یکدیگر داشته باشند. به طور مثال در زبان بدن مربوط به دست‌ها که به اختصار می‌توان به آن «دست گفتار» گفت، معانی متفاوت زیرا با توجه به فرهنگ هر جامعه‌ای می‌توان برداشت نمود.

بر خلاف حرکات اشاره‌ای زبان وابسته به فرهنگ که در طی زمان و از فرهنگی به فرهنگی دیگر و از یک گروه به گروه دیگر مدام در حال تغییر هستند، حرکات اشاره‌ای در زبان بدن و به ویژه در دست‌ها وجود دارد، که به فرهنگ وابسته نیستند و زبانی جهانی به حساب می‌آیند. آن‌ها در طول هزاران سال و در مسیر تکامل خود به شکل امروزی مورد استفاده همگان قرار می‌گیرند. آن‌طور که هرکس در ارتباط، به طور ناخودآگاه و بنا بر شخصیت خود، آنها را به نمایش می‌گذارد و تا حدی معیاری است برای رفتار اجتماعی افرادی که از آن بهره می‌برند. مثلًاً محققان در آزمایش‌هایی بر روی حدود یکصد نوزاد، کودک و بزرگ‌سال دریافت‌های اشارات و حرکاتی که مردم در توضیح حل یک مسئله ریاضی به کار می‌برند موجب بهبود آنها در یادآوری لیستی از اعداد یا

حروفی می‌شود که پیشتر به حافظه‌شان سپرده‌اند. وقتی از افراد آزمودنی درخواست می‌شود که در زمان حل مسئله، دستشان را نگه دارند و حرکت ندهند، آنها به خوبی گذشته نمی‌توانند اعداد یا حروف را به یاد آورند و عملکردشان بسیار ضعیف می‌شود.

در حال حاضر نیز، ژنی به نام «فاکس پی دو» کشف شده است که خبر از دلایل ژنتیکی و تکاملی رابطه‌ی بین حرکات دست و گفتار می‌دهد. به نظر می‌رسد که دویست هزار سال است که در سیر تکاملی «انسان اندیشه‌ورز»، دست‌گفتار بخش مهمی از ارتباطات او بوده است.^۱ از طرفی حرکات دست هر یک از ما، بیانگر نکته‌ای است و مانند اشاره به یک بند در قرارداد است. برخی از آنها برای کنترل گفتار شخص دیگری مورد استفاده قرار می‌گیرند مانند بالا بردن دست به نشانه‌ی توقف و برخی دیگر جایگزینی برای گفتار هستند، مانند حرکت توهین آمیزانگشت دست توسط یک راننده که با این روش، خشم و عصبانیت خود را به راننده‌ی دیگر نشان می‌دهد. همه‌ی ما در گفت و شنودهای خود حرکات دست را به صورت ناخودآگاه تولید می‌کنیم و به ندرت ممکن است نسبت به آنها فکر کنیم یا از انجام آنها آگاهی داشته باشیم اما در عمل و رفتار، ما با استفاده از کارایی بزرگ و پیچیده‌ی آنها، بخش عظیمی از ارتباطات شگفت‌انگیز خود را پوشش می‌دهیم.

یکی از مشکلات والدین، تشخیص زمان دادن غذا به نوزاد خود است. نوزادان از این جهت تفاوت‌های فردی و ژنتیکی بسیاری با یکدیگر دارند. یک راه خوب آن است که به نشانه‌های زبان بدن آنها توجه کرد. از جمله نشانه‌هایی که بیانگر آمادگی نوزادان برای خوردن غذا می‌باشد، زمانی است که آنها می‌توانند بدون کمک دیگران بشینند، همچنین وقتی که بتوانند غذارا بانوک زبان خود مزه‌منزه کنند و علائم علاقه یا بیزاری را در هیجانهای چهره‌ای و صورت خود نشان دهند. از طرفی برخی از شیرخواران علاوه بر برآورده ساختن نیاز تغذیه‌ای خود، روزانه به چند ساعت مکیدن نیاز دارند. زیرا مکیدن منبعی برای دستیابی به حس آرامش و اعتماد و امنیت خاطراست. شرایط محیطی در زمان تغذیه‌ی نوزاد باید بدون تشویش باشد و مادر دچار اضطراب و شتاب‌زدگی نباشد. بیشتر شیرخواران می‌توانند پستان مادر را طی زمان کوتاهی تخلیه کنند ولی تا مدتی بعد به مکیدن ادامه می‌دهند. مادری که در هنگام شیردهی نوزاد،

۱. کپیتو رو هلمز، ۲۰۱۳

۲. لاندبرگ، ۲۰۱۳

بازوان خود را منقبض می‌کند در واقع با این زبان بدن، به کودک خود پیام نخواستن و طردشدن را منتقل می‌نماید.

با یک سوال شروع می‌کنیم. وقتی دست به سینه می‌نشینید دست چپ را روی راست می‌اندازید یا راست را روی چپ؟ بیشتر مردم تا موقعی که امتحان نکنند مطمئن نیستند که چطور این کار را می‌کنند. همین الان دست به سینه بنشینید و بعد به سرعت وضعیت خود را تغییر دهید. بالاخره متوجه خواهید شد که یکی از این دو وضعیت برایتان راحت تر خواهد بود. شواهد نشان می‌دهد که این یک رُست ژنتیکی است که نمی‌توان تغییرش داد. درست است که تفاوت‌های فرهنگی بسیارند اما نشانه‌های اصلی زبان بدن در همه فرهنگ‌ها و اقسام حدوداً یکی است. البته این بحث که کدام حرکات اکتسابی بوده و به تدریج به عادت تبدیل شده و چه حرکاتی ذاتی هستند هنوز ادامه دارد. مثلًا بیشتر مردان ابتدا آستین راست کشان را می‌پوشند در حالی که بیشتر زنان اول آستین چپ را به تن می‌کنند. البته این امر حاکی از آن است که مردان بیشتر از نیمکره راست استفاده می‌کنند و زنان از نیمکره چپ.^۱ آنچه که شما از افراد مختلف در وضعیت‌های متفاوت می‌شنوید و یا می‌بینید لزوماً نگرش واقعی و حقیقی افراد را نشان نمی‌دهد. شما باید از این سه قانون زیر برای اظهار نظر درست پیروی کنید:

قانون اول: مجموعه حرکات را با هم در نظر بگیرید

یکی از متدائل ترین اشتباهات خواندن زبان بدن این است که یک حرکت را جدا از سایر حرکات یا شرایط تعبیر کنید. مثلاً خاراندن سرمهانی متفاوتی مانند غرق ریختن عدم اطمینان، شوره موی سر، کک، فراموشکاری و دروغگویی دارد و فهمیدن اینکه کدام معنی در مورد کدام فرد صدق می‌کند بسته به سایر حرکات همزمان فرد دارد. زبان بدن مانند هر زبان دیگری دارای واژه، جمله و نقطه گذاری است. هر حرکت مثل یک واژه تنهاست و هر واژه معانی متفاوت و متعددی دارد. مثلاً در زبان انگلیسی

۱. تحقیقات ثابت می‌کند که مردان بیشتر از نیمکره سمت چپ شان استفاده می‌کنند، این نوشته که مردان بیشتر از نیمکره سمت راست خود استفاده می‌کنند برگرفته از کتاب *body language* نوشته خانم الیزابت کوهان می‌باشد که در قسمتی از کتاب خود به این موضوع اشاره کرده و گفته شده که مردان بیشتر از نیمکره سمت راست خود استفاده می‌کنند.

واژه "dressing" ده معنی متفاوت دارد که شامل لباس پوشیدن، چاشنی غذا، مایه داخل شکم مرغ، مرهم زخم، کود و مهتری اسب است. فقط هنگامی که یک واژه را با واژه دیگر در یک جمله قرار می دهید می توانید معنای آن را به طور کامل درک کنید. مجموعه حرکات و رژیست های مادر قالب یک جمله قرار می گیرند و نگرش واقعی شخص را لو می دهند. یک مجموعه زبان بدن درست مثل یک جمله باید حداقل سه واژه داشته باشد تا دقیقاً بتوان معنی هروژه را تعییر کرد. شخص شهودی کسی است که می تواند جملات زبان بدن را بخواند و آنها را با رفتار فرد مطابقت دهد.

قانون دوم: دنبال هم خوانی بگردید:

تحقیقات نشان می دهد که تأثیر نشانه های غیر کلامی تقریباً پنج برابر کلام است، به عنوان مثال اگر بینید سیاستمداری برای شما سخنرانی می کند و به شما می گوید که نظرات: جوانان را با آگوش باز می پذیرد در حالیکه دست به سینه ایستاده و چانه اش پایین است. آیا حرفش را باور می کنید؟

حالا اگر در حالیکه ضربات کوتاه و تندری روی میز میزند سعی کند مت怯اعدان کند که فرد دلسوزی سنت چطور؟ زمانی فروید گفت که یکی از مراجعانش از ازدواجش اظهار رضایت کرد در حالیکه با حلقه ازدواجش بازی می کرد آن را از انگشتی خارج می کرد دوباره به انگشت می کرد. فروید متوجه شد که او دروغ می گوید و در واقع در زندگی اش مشکل دارد.

قانون سوم: حرکات شخص را در چارچوبی که رخ می دهند بخوانید:

همه حرکات باید در چارچوبی که رخ می دهند تعییر شوند. مثلاً اگر فردی در یک روز سرد برفی دست به سینه در حالیکه پاهایش را محکم روی هم انداخته و چانه اش هم رو به پایین است به احتمال قوی به این معناست که سردش شده و معنای واکنش دافعی نمی دهد. اما اگر همان شخص با همان حالات سرمیز فروش روبروی شما نشسته باشد به درستی می توان حرکت او را به این معنا دانست که نسبت به پیشنهاد شما احساس منفی دارد.

احتمالاً برای شما هم پیش آمده که یکی از دوستانتان به تارگی کتابی در مورد زبان بدن می خواند یا در دوره ای شرکت می کند و سریع شروع به تحلیل زبان بدن افراد می کند. که فلانی که دست به سینه ایستاده "گارد دارد" و در حالت دفاعی قرار دارد. یکی از اشتباهات معروفی که در تعییر زبان بدن افراد صورت می گیرد در زمینه ی ژست دست به سینه بودن افراد است. در صورتی که ممکن است فرد در محیطی قرار داشته باشد که سردهش باشد و دست به سینه شود تا مقداری دست هایش گرم شود یا این که ممکن است به نشانه ی احترام دست به سینه ایستاده است. مهم ترین نکته ای که در این قسمت باید یاد بگیریم این است که نشانه به خودی خود معنی ای ندارند و نمی توان از روی آن ها قضاوت کرد و باید دقیقاً تمام، این مورد در سخنرانی هم رخ می دهد افرادی که در دوره های سخنرانی شرکت می کنند اغلب شان به جای این که به تمرينات سخنرانی و فن بیان بپردازنند و مهارت خودشان را در اين زمینه افزایش دهند به نقد کردن دیگران می پردازنند. احتمالاً شما هم از افرادی شنیده اید یا جایی خوانده باشید که در خواند نحوه قرارگیری ما، حرکات بدن و دست به هنگام صحبت کردن، همه و همه در شکل دادن و تأثیرگذاری ارتباطات ما - علی الخصوص ارتباطات کلامی - نقش موثری دارند.

تا به حال به این موضوع دقت کرده اید که وقتی می خواهید در مهمنی یا مراسmi با فرد جدیدی آشنا شوید، اولین پیام هایی که جابجا می شود از طریق زبان بدن است؟

فرض کنید می خواهید با فردی ارتباط برقرار کنید، ابتدا به زبان بدن او توجه می کنید، به طرز ایستاندن او و حالات چهره اش دقت می کنید که آیا عصبانی است یا خوشحال، سپس تصمیم می گیرید که چطور جلو بروید و ارتباط را شروع کنید، مثلاً این که اگر از حالت چهره ای فرد متوجه شدید که خوشحال است، می توان گفتگو را به سمت این برد که کمی شادتر باشد، اما وقتی از حالات چهره و زبان بدن او متوجه شدید که او آدم جدی و عصبانی است احتمالاً در استفاده از طنز در گفتگو کمی حساس ترمی شوید و گفتگو را رسمی تر ادامه می دهید. البته باید به این نکته هم توجه کنیم که یادگیری زبان بدن باعث می شود که بتوانیم در رفتار خودمان هم دقیق تر شویم. گفتیم یکی از ابتدایی ترین پیام هایی که ارسال می کنیم از طریق زبان بدن است. فرض کنید قرار است به یک جلسه یا مهمنی بروید، اگر در مورد اصول زبان بدن اصلاح داشته باشید می دانید که قبل از این که حتی گفتگویی بین شما و کسانی که قرار است با آن ها

جلسه داشته باشد اتفاق بیوفتد، ظاهر شما، از جمله نوع پوشش شما و نوع راه رفتن و حرکات بدن شما در مورد شما اطلاعاتی را به افراد منتقل می‌کند، حالا که می‌دانید زبان بدن امری مهم و ضروری در ارتباطات است می‌توانید کاری کنید که افراد تا حد زیادی پیامی که شما می‌خواهید را دریافت کنند. نوع نگاه شما به افراد حاضر در جلسه، نوع دست دادنستان و ارتباطات چشمی شما با افراد می‌تواند تا حد زیادی در روند جلسه تأثیرگذار باشد.

پروفسور آبرت محرابیان^۱ استاد دانشگاه UCLA و کارشناس موضوعات روانشناسی با رویکرد ارتباطات کلامی و غیرکلامی که از یک خانواده ارمنی در ایران متولد شده است در تحقیقات خود به موضوع بسیار جالبی رسیده که افرادی همچون برایان تریسی نیز در کتاب‌های خود به آن استناد کرده‌اند. او در بررسی‌های خود نشان داده که میزان اثرگذاری ارتباطات ما از ۳ قسمت کلی تشکیل شده است، کلام، لحن صدا و زبان بدن و موضوع متحیر کننده در این بررسی، میزان اثرگذاری هرکدام از اجزا در ارتباطات است! خواندن مقاله افسانه منسوب به پروفسور آبرت محرابیان در مورد ارتباطات و زبان بدن خالی از لطف نیست. همانطور که می‌دانید بیشتر سخنرانان، متخصصان و افراد تمرکز خود را بر روی کلام می‌گذارند و توجه کمتری به لحن و زبان بدن خود دارند در حالی که در این تحقیق نشان داده شده که کلام کمترین میزان اثرگذاری را دارد و سهم آن فقط ۷٪ از ارتباطات است در حالی که لحن صدا ۳۸ درصد از اثرگذاری در ارتباطات را شامل می‌شود و ۵۵ درصد باقی مانده نیز سهم زبان بدن خواهد بود!

این اعداد واقعاً متحیر کننده هستند! یعنی یک سخنران یا مدرسی که پشت میز می‌نشیند و با لحن یکنواختی فقط حرف می‌زند فقط ۷ درصد از توان کل خود برای اثرگذاری را مورد استفاده قرار داده و این واقعاً فاجعه است زیرا بسیاری از افراد - نه فقط مدرسان - در ارتباطات خود این عوامل را نادیده می‌گیرند. یعنی برای جمع‌بندی می‌توانیم بگوییم: کلام ۷٪، لحن صدا ۳۸٪، زبان بدن ۵۵٪ شاید با این توصیفات برای ما واضح‌تر باشد اگر بگوییم که چرا اکثر مردم جامعه تلویزیون دیدن را به رادیو گوش کردن و رادیو گوش کردن را به کتاب خواندن ترجیح می‌دهند.

1. Albert Mehrabian

حتماً برایتان پیش آمده که برای خرید به جایی رفته باشید و از فروشنده یا منشی مجموعه حس خوبی نگیرید. البته این حس خوب هیچ ارتباطی با کلام منشی نداشته باشد یعنی او پاسخ شما را با کلماتی مودبانه ارائه کند اما در مجموع شما اصلاً حس خوبی به این موضوع نداشته باشید! در چنین موقعی حتی ممکن است از خرید خود پشیمان شوید و ترجیح بدھید کالا یا خدمات مورد نظر خود را از جای دیگری تهیه کنید. مطمئناً زمان‌هایی وجود دارد که نیاز است با فردی که به لحاظ سازمانی در رتبه بالاتری از شما قرار گرفته است صحبت کنید و در این شرایط برخی از مدیران کارهایی می‌کنند که اصلاً احساس خوبی در ذهن ما شکل نمی‌گیرد! مثلًاً مدیر حین صحبت ما به مانگاه نمی‌کند و با موبایل خود مشغول «بازی» کردن می‌شود. در چنین حالتی شما نه تنها حس خوبی نمی‌گیرید بلکه احساس می‌کنید مدیر به شما بای احترامی کرده است و از آن طرف، مدیر رهم ممکن است با خود فکر کند به شما «رو» نداده است!

شاید این نوع دسته بندی خیلی هم متناول نباشد اما با چنین دسته بندی می‌توان این مبحث را به سادگی پیش برد:

۱. ارتباطات معمولی بین فردی

در چنین ارتباطاتی (مثل ارتباط با مسئول فروش، مدیر و ...) که در زندگی روزمره با آن بسیار زیاد سرو کار داریم زبان بدن بیشتر نقش واقعی خود را ایفا می‌کند و مثلًاً اگر واقعاً تمايلی به شنیدن صحبت‌های کسی نداشته باشیم خب بدن ما نیز این چنین نشان می‌دهد!

۲. سخنرانی‌ها

در سخنرانی‌ها (که البته حیطه اصلی و بحث و بررسی ما در این سایت است) زبان بدن اهمیت ویژه‌ای دارد و در آن باید به دو نکته توجه کنیم. اول این که دقیق داشته باشیم زبان بدن ما احساس ناخوش‌آیندی به مخاطب مخابره نکند و دوم این که توجه کنیم تا زبان بدن ما به اثرگذاری کمک کند مثلًاً وقتی که قصد داریم بزرگ بودن یک چیز را بیان کنیم با باز کردن دست‌مان این موضوع را نشان دهیم.

۳. بررسی فرد مقابل

سومین موردی که در آن زبان بدن به چشم می‌آیند، بررسی فرد مقابل است. این که آیا او به ماعلاقه مند است یا خیر، راست می‌گوید یا دروغ، به اندازه کافی به ما اعتقاد دارد یا خیرو... همه و همه می‌توانند در این بخش قرار بگیرند.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش دوم:

تفاوت زبان مرد و زن

بحث تفاوت زبان بدن زنان و مردان هم از موضوعات مهم، جذاب و جنجالی در مذاکره محسوب می‌شود. بخش قابل توجهی از آنچه در مورد تفاوت زبان بدن زنان و زبان بدن مردان مطرح می‌شود، بیش از آنکه بر مبنای مطالعات علمی و مستدل باشد، بر تجربیات فردی مذاکره کنندگان و آموزش دهنده‌گان استوار است. زن یا مرد فرقی نمی‌کند همه ما می‌خواهیم که با دیگران ارتباط برقرار کنیم، توسط دیگران درک شویم و به ما احترام گذاشته شود. به ما هدایه‌ای ارزشمند به نام حرف زدن داده شده، اما نمی‌تواند تنها راه ارتباطی ما باشد. ما برای برقراری ارتباط از چهره، حرکت بازوها و پاها و غیره نیز استفاده می‌کنیم. این به عنوان ارتباط غیر کلامی شناخته می‌شود یعنی زبانی که بدن ما برای برقراری ارتباط از آن استفاده می‌کند. معمولاً زبان بدن یکسانی توسط مردان و زنان استفاده می‌شود اما تفاوت‌های زیادی را می‌توان در آن پیدا کرد که در ادامه به بررسی بیشتر این تفاوت‌ها خواهیم پرداخت.

ویژگی‌های زبان بدن زنان را به صورت موردي در زير مورد بررسى قرار خواهيم داد:

دید وسیع: خانم‌ها از دید وسیعی برخوردار هستند. از این رو به راحتی می‌توانند بدون اینکه کسی متوجه شود از سرتاپای یک مرد را مشاهده کنند و جزئیات مهم را مثل لباس، کفش، مدل مو و ... را به خاطر بسپارند. چشم آن‌ها تیز و نامحسوس است.

تغییر جهت سر: زنان هنگام گفت‌وگو با دیگران سر خود را کج می‌کنند. به خصوص برای دوستان و نزدیکان خود و کسانی که رویشان تسلط دارند سرشان را بیشتر کج می‌کنند. این نشان می‌دهند با جزئیات و به صورت دقیق به حرف‌های طرف مقابل گوش می‌دهند.

حالت نشستن: زنان در حالت نشستن به دو گروه تقسیم می‌شوند. یک گروه خود را خمیده و جمع جور می‌کنند و به یک گوشه می‌روند. یک گروه وسط نشسته، پاها را راحت روی هم می‌گذارند و شانه‌هایشان را به عقب می‌برند. گروه اول زنانی هستند که با این رفتار بدنی نشان می‌دهند تحت کنترل‌اند و گروه دوم نشان می‌دهند که فرمانروای هستند و کسی رویشان کنترلی ندارد.

آرامش در حالت بدنی: وقتی زنان در حال صحبت کردن با دیگران با موهای خود بازی می‌کنند، گردنبند خود را پیچ و تاب می‌دهند و یا گردن خود را المس می‌کنند نشان دهنده این است که حالت عصبی دارد و چیزی آن‌ها را ناراحت کرده است. اگر زن در حین گفت‌وگو با شخصی آرام باشد، در چشمان فرد نگاه کند و گردن خود را کج کند، نشان دهنده این است که چیزی او را ناراحت نمی‌کند.

لبخند زدن: لبخند زدن زنان همیشه به معنای خوشحال و حال خوب نیست. گاهی زنان به دلیل ناراحتی و عصبانیت لبخند می‌زنند. به همین دلیل وقتی خانم‌ها در حال صحبت هستند و لبخند نیز برلب دارند اول به حرف‌هایشان توجه کنید و بعد از لبخند آن‌ها براحتی که فرد مورد نظر شما حالش خوب است یا آرزوی می‌باشد.

دست دادن زنان: زنان در هنگام دست دادن به دو گروه تقسیم می‌شوند. یک گروه که بسیار شل و ضعیف دست می‌دهند و نشان دهنده این است که اعتماد به نفس پایین دارند و مطیع هستند و زنانی که محکم دست می‌دهند و دست‌های فرد مقابل را برای چند ثانیه می‌فشارند، نشان دهنده این است که اعتماد به نفسشان بالا است و فرمانروای هستند و اجازه نمی‌دهند که کسی از آن‌ها سوء استفاده کند.

ویژگی‌های زبان بدن مردان را به صورت موردی در زیر مورد بررسی قرار خواهیم داد:

دید کوتاه و سریع: مردان معمولاً در هنگامی که با طرف مقابل خود صحبت می‌کنند به صورت آشکارا به شکلی که طرف مقابل هم متوجه می‌شود او را نگاه می‌کنند. این نگاه کردن‌ها همیشه به معنای چشم چرانی نیست بلکه فرد در حال بررسی و شناخت طرف مقابل خود است. این نگاه کردن‌ها کوتاه و سریع است. از طرفی دیگر مردان به چشمان طرف مقابل هم خیره می‌شوند. اگر در حین صحبت کردن با موبایل و چیزی

بازی می‌کرد نشان می‌دهد که علاقه‌ای به حرف زدن با شماندارد.

نحوه گوش دادن: مردها هنگامی که به طرف مقابل خود گوش می‌دهند به سمت جلو خم می‌شوند و می‌خواهند دقیق تر صحبت‌های شما را بشنوند و دقیق تر به شما گوش دهند. اما اگر به عقب تکیه دادند و سر خود را به چپ و راست می‌چرخانند نشان دهنده این است که علاقه‌ای به ادامه گفت‌وگو با شما راندارند.

نحوه نشستن مردها: مردها هنگامی که می‌نشینند اگر پاهای خود را رو هم قرار دهند و تکیه دهنند نشان دهنده این است که اعتماد به نفس زیادی دارند. همچنین اگر در هنگام گفت‌وگو با شما بالاتنه خود را از شما دور کند نشان دهنده بی‌علاقگی به شماست و اگر پاها را روی هم بیندازند و بالاتنه خود را به سمت شما خم کنند نشان دهنده این است که می‌خواهد با شما صحبت کند.

دست دادن: مردها نیز مثل زن‌ها دست می‌دهند. یعنی اگر محکم دست بدhenد نشان دهنده اعتماد به نفس بالا و اگر شل دست بدhenد نشان دهنده این است که اضطراب دارند و می‌خواهند سریع محل را ترک کنند.

آرامش در حالت بدنی: این مهم در مورد مردان متفاوت است یعنی اگر مردان در هنگام صحبت با شما دست‌های خود را به لای موببرند و خودشان را مرتب کنند نشان دهنده این است که می‌خواهند با شما صحبت کنند. اما این مورد در زنان نشان دهنده اضطراب است.

لبخند زدن: مردان معمولاً در هنگام گفت‌وگو با دیگران لبخند نمی‌زنند.

همانطور که متوجه شدید زنان و مردان حالات بدنی متفاوتی دارند که تعابیر مختلفی نیز به همراه دارد. شما هم می‌توانید روی زبان بدن خود کار کرده و اشکالاتی که باعث می‌شود شما را ضعیف و مطیع نشان دهد را برطرف کنید. اما همیشه سعی کنید خودتان باشید و برای جلب توجه دیگران از زبان بدن به بازی کردن نقش نرسید. سعی داشته باشید که زبان بدن را براساس پتانسیل‌های درونی خودتان ارتقا بدهید. شما نمی‌توانید دائم به دیگران در مورد معانی زبان بدن خود توضیح دهید. از این رو بهتر است در هر موقعیتی مناسب با شرایطی که در آن وجود دارد رفتار کنید. زبان بدن هیچ گاه نمی‌تواند واقعیت‌های درونی شخصی را به طور کامل به نمایش بگذارد.

از این رو اگر کسی شل و آهسته دست داد شاید حالت خوب نیست و احساس بیماری می‌کند. به همین دلیل نمی‌توانیم یک زبان بدن مشخص را به هر فناری تعیین دهیم.

شما می‌توانید از زبان بدن برای ایجاد حس اطمینان استفاده کنید. این امر خصوصاً در زندگی شغلی و اجتماعی دارای اهمیت بالایی است. این ۵ روش به صورتی موثر ارتباط شما و مخاطب را بهبود می‌دهد:

محکم و با اعتماد به نفس دست بدھید: البته ممکن است برخی معدودیت‌های فرهنگی و اعتقادی وجود داشته باشد، اما این روشی عالی است که به مخاطب نشان می‌دهد شما فردی ثابت قدم و قابل اعتماد هستید و دارای اعتماد به نفس هستید.

ارتباط چشمی را قطع نکنید: منظور این نیست که تمام لحظه‌های صحبت به چشمان مخاطب زل بزنید اما سعی کنید با برقراری ارتباط چشمی مناسب به او نشان دهید که در مرکز توجه شما قرار دارد. اگر برای یک جمع صحبت می‌کنید، نگاه تان را بین آنها تقسیم کنید. سعی کنید زیاد به زمین، میزو برگه‌های روی آن خیره نمانید.

سرتان را بالا نگه دارید: به این ترتیب قدرتمند، مسلط و قابل اعتماد دیده می‌شوید.

دستان خود را باز و آزاد بگذارید: مشت کردن دست‌ها یا دست به سینه شدن دافعه شدیدی در ذهن طرف مقابل ایجاد می‌کند.

صورتتان را لمس نکنید: مفرما زیرکانه و به درستی می‌داند که اشخاص زمانی به طور مداوم صورت خود را لمس می‌کنند که در دروغ گفتن هستند! برای ایجاد حس اعتماد در مخاطب بهتر است از لمس کردن صورت خود هنگام صحبت کردن اجتناب کنید.

کنترل زبان بدن در برخی مواقع ممکن است و گاهی ممکن نیست. مثلاً شما می‌توانید برای حفظ احترام به مخاطب تان، خود را ملزم به نگاه کردن به او کنید – حتی وقتی از صحبت‌های طرف مقابل حوصله تان سرفته است – اما نمی‌توانید جلوی سرخ شدن چهره تان را هنگام عصبی شدن بگیرید. این ویژگی زبان بدن مانند یک شمشیر دولبه است، چون از یک طرف دیگران نمی‌توانند به شما دروغ بگویند

و از طرف دیگر خودتان هم نمی توانید بسیاری از احساسات واقعی تان را مخفی نگه دارید. البته همیشه افرادی هستند که قاعده رابه هم می ریزند. این افراد یاد می گیرند تا جای ممکن هیچ گونه احساس یا واکنشی را در ظاهر خود منعکس نکنند یا نشانه هایی را بروز دهند که برخلاف نظر واقعی شان است، اول از همه سیاستمدارها و هنرپیشه ها! حتما می دانید یک مذاکره کننده قهر کسی است که نباید ناراحتی، شگفتی، خوشحالی یا حیرت خود رابه راحتی در چهره اش نشان بدهد. از طرف دیگر حتی لازم است گاهی تمام احساسات مذکور را به صورت تصنیعی و ساختگی ابراز کند. هنرپیشه ها هم با تمرین، مطالعه و تجربه به جایی می رستند که از زبان بدن برای باورپذیر بودن نقش آفرینی هایشان استفاده کنند.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش سوم:

چطور با زبان بدن، مج دروغ‌گو را بگیریم؟!

ما معمولاً برای اینکه هرچه در ذهن داریم به هم منتقل کنیم، باهم ارتباط برقرار می‌کنیم. برای بیان چیزهایی که در مغز داریم راه‌های مختلفی داریم. در قدیم از دود و نقاشی دیواری استفاده می‌شد، بعداً با نوشتن و بعداً با صحبت! اما اکنون دیگر حتی لازم نیست با فرد مقابل حرف بزنید! با حرکات زبان بدن او می‌توانید بفهمید که دروغ می‌گوید یا خیر! با این چند نشانه، می‌توانید به راحتی حدس بزنید که طرف مقابل دارد دروغ می‌گوید یا خیر. انسان با غریزه قوی خودش، می‌تواند دروغ‌گوها را تشخیص دهد؛ اما ممکن است در این راه شکست بخوریم. خوشبختانه علائمی را برایتان بیان می‌کنیم که می‌توانید مج دروغ‌گوها را با آن بگیرید. جالب است بدانید این علائم در سازمان‌های اطلاعاتی و پلیسی هم استفاده می‌شود تا با آن بفهمند متهمین دروغ می‌گویند یا خیر. پس بیایید شروع کنیم و ما هم آن‌ها را یاد بگیریم.

به سرعت حالت سرخود را عوض می‌کند: اگر سؤالی از کسی پرسیدید و او به سرعت سرش را تکان داد، احتمالاً دارد به شما دروغ می‌گوید. سرفرد دروغ‌گو به عقب می‌رود، خم می‌شود و یا به یک سمت متمایل می‌شود. این حالت موقعی رخ می‌دهد که از شخص سؤالی پرسیده می‌شود و ازاو انتظار داریم پاسخ بدهد.

مکانیسم تنفس اش تغییر می‌کند: فرد دروغ‌گو، ممکن است به نفس نفس بیفتد. وقتی تنفس شخص تغییر کند، شانه‌هایش بالا رفته و شاید صدایش ضعیف شود. این نفس نفس زدن، به دلیل تغییر ضربان قلب و جریان خون اوست.

فرد دروغ‌گو از جای خود تکان نمی‌خورد: معمولاً کسی که مضطرب است، وول می‌خورد، اما برعکس این حالت کسی است که دروغ می‌گوید. او احتمالاً در جای خود ساکت نشسته و حرکت نمی‌کند. پس اگر دیدید که شخص چندان تکان نمی‌خورد و

سرجایش محکم نشسته یا ایستاده، احتمال بدھید که دارد دروغ می‌گوید.

کلمات و عباراتش را تکرار می‌کند: شخص دروغ‌گو، حرف‌هایش را تکرار می‌کند تا شما را متقاعد کند. او سعی می‌کند در ذهن خود دروغ را موجه جلوه دهد. مثلًاً بارها تکرار می‌کند که: «من این کار را نکردم. من این کار را نکردم». او با این تکرار فرصتی پیدا می‌کند تا افکار خود را منسجم کند. به دروغ ادامه دهد و کارش را توجیه کند.

اطلاعات زیادی به شما می‌دهد: وقتی کسی مکرراً به شما اطلاعات می‌دهد (اطلاعاتی که از او درخواست نکرده‌اید) احتمالاً دارد به شما دروغ می‌گوید. دروغ‌گوها معمولاً زیاد حرف می‌زنند به این امید که با این‌همه حرف‌افی، دیگران حرفشان را باور کنند.

دستش را جلو دهانش می‌گیرد (آن را می‌پوشاند): وقتی فرد دروغ گو نمی‌خواهد پاسخ سؤالی را بدهد و یا در خصوص مسئله‌ای خاص صحبت کند، به صورت اتوماتیک دستش را جلوی دهانش می‌گذارد. وقتی بزرگ‌سالان دست خود را روی دهانشان می‌گذارند، یعنی نمی‌خواهند حقیقت را بگویند. به قول معروف، زیپ دهانشان را می‌بندند!

به صورت ناخودآگاه، نواحی آسیب‌پذیر بدنش را می‌پوشاند: این نواحی می‌تواند گلو، سینه، سر یا شکم باشد. مثلًاً متهمین، دستشان را روی گلویشان می‌گذارند.

پاهای خود را جابه‌جا می‌کند: این نشان می‌دهد که فرد دروغ گو مضطرب و ناآرام است و می‌خواهد از این موقعیت فرار کند. این علامت، یکی از راه‌های کلیدی در شناخت دروغ‌گوهاست؛ بنابراین از وضعیت پاهای فرد، به سادگی نگذرید.

حرف زدن برایش سخت است: اگر فیلم بازجویی یک متهم را با دقت نگاه کنید، می‌بینید که صحبت کردن برایش سخت و سخت‌تر می‌شود. در این حالت سیستم عصبی به طور اتوماتیک، ترشح براق را (به هنگام استرس) کاهش می‌دهد و با این کار غشاهای مخاط دهان خشک می‌شود. همچنین احتمال دارد لب‌هایش را گاز بگیرد و آن‌هارا به هم بفسارد.

به شما خیره می‌شود، بدون آنکه پلک بزند: دروغ‌گو، از برقراری ارتباط چشمی پرهیز می‌کند، اما اگر خیلی حرفه‌ای باشد، می‌تواند ارتباط چشمی اش را با شما حفظ کند. وقتی کسی راست می‌گوید، معمولاً چشم‌هایش را به اطراف می‌گرداند و حتی ممکن است چند بار به جای دیگری نیزنگاه کند؛ اما دروغ‌گوها نگاهی سرد و خیره دارند. ضمناً مراقب پلک زدن تند هم باشید.

با انگشتیش زیاد اشاره می‌کند: فرد دروغ‌گو برای اینکه اوضاع را به نفع خود و به ضرر شما برگرداند، حالت دفاعی می‌گیرد. او از اینکه مچش را بگیرند، خشمگین می‌شود و با انگشتیش شما را نشانه می‌گیرد.

لبخند یک دروغ‌گو چگونه است؟ یک لبخند ساده بعضی موقع می‌تواند ماسک طرف مقابل را از چهره‌اش بردارد و نقابش را کنار بزند! بنابراین به صورت و لبخند او دقیق کنید. ببینید تا چه حد غیرواقعی یا مصنوعی است. سعی کنید احساس پنهانش را کشف کنید. او معمولاً زورکی لبخند می‌زند. لبخندش می‌تواند حاکی از ترس، اضطراب و تنفر باشد.

یک دروغ‌گو چطور حرف می‌زند؟ همان‌طور که در بالا به آن اشاره کردیم، الگوی تنفس و به خصوص حرف زدن فرد دروغ‌گو، می‌تواند تند و سریع باشد؛ اما بدانید، اگر هم فرد دروغ‌گو «من من» کرد و دچار لکنت زبان شد، احتمال دارد که در حال دروغ گفتن باشد.

یک آدم دروغ‌گو چه می‌گوید؟ یک شخص دروغ‌گو اغلب از واژه‌هایی مثل «اما»، «به‌جز»، «درحالی‌که» و «نه» استفاده نمی‌کند. چون با این‌ها پیچیدگی کلامش را زیاد می‌کند و کارش را سخت! آن‌ها همچنین از واژه «من» هم کمتر استفاده می‌کنند. دروغ‌گوها معمولاً به سراغ خاطرات شخصی نمی‌روند و اگر هم بروند، به نحوی اغراق‌آمیز آن را تعریف می‌کنند. مگر اینکه آن قدر حرفه‌ای باشند که شما را دست بیندارند!

آیا یک فرد دروغ گو رفتار نامشخصی دارد؟ تغییرات در بنیان رفتاری یک فرد (اینکه به طور کلی چگونه رفتار می‌کند)، نکته‌ای است که شما باید به آن خیلی دقت کنید. شما باید رفتارهای این فرد را در زست‌هایش، نحوه گفتارش، گفتارش، گفتارش، گفتارش و حرکات دست‌هایش با آنچه از قبل از او دیده و می‌شناختید مورد بررسی قرار بدهید؛ یعنی آنچه را که در موقعیت فعلی برابر شما نشان می‌دهد با آنچه قبل از او دیده‌اید مقایسه و ارزیابی کنید. چون وقتی فردی که دروغ می‌گوید این رفتارهایش را تغییر می‌دهد.

دروغ‌گو، در مقابل سوالات ساده، چه واکنشی دارد؟ وقتی از فردی سوال سختی پرسید و او به دور دست‌های نگاه کند، تعجبی ندارد! اما وقتی سوالاتان ساده باشد و او مشوش شود و به دور دست‌های خیره شود، کاسه‌ای زیر نیم کاسه‌اش هست! به همین راحتی!

یکی از مسائلی که پدر و مادرها به آن اشاره می‌کنند، زمانی است که کودکان آنها دروغ می‌گویند یا چیزی را نمی‌خواهند بگویند. آنها گاهی براساس مطالعاتی که در کتابهای زبان بدن دارند، فکر می‌کنند، چون کودک با یک دست یا هر دو دست، دهان خود را می‌پوشاند، بنابراین در حال دروغ گفتن است. البته که مطالب زیادی برای تائید این نشانه از زبان بدن (دست‌گفتار) در هنگام دروغگویی خردسالان وجود دارد، اما شواهد علمی که از این گفته‌ها حمایت کند، وجود ندارد. دلیل اول آنکه اساساً نمی‌توان گفت، کودکان دروغ می‌گویند، زیرا آنها در این دوره از رشد، رؤیاپردازی می‌کنند و همان طور که ژان پیازه می‌گوید:

"اندیشه‌ی خردسالان در ۴ تا ۶ سالگی به گونه‌ای است که به اشیاء بی‌جان نسبت زندگی و احساس می‌دهند و این روش فکر کردن، «جاندارپنداری» یا «زنده‌گرایی» نامیده می‌شود."

پژوهشگر دیگری به نام لارنس کلبرگ براین باور بود که کودکان فکر می‌کنند که رؤیاها واقعی هستند، مثلاً زمانی که از کودک ۴ تا ۶ ساله، پرسیده شود: «آیا غولی که در رؤیاها خود دیده بود، واقعاً آنجا بود؟» او پاسخ می‌دهد: «آن غول واقعاً آنجا بود، ولی وقتی بیدار شدم رفت. من جای پای او را کف اتاق دیدم». دلیل دوم، استناد به حرفهای کودکان است. براساس آنچه که گفته شد هیچ‌گاه به درستی یا نادرستی،

1. Animism

راستگویی یا دروغگویی محتوای گفتاری کودکان نمی‌توان اعتماد کرد. زیرا دانشمندی مانند لویس در سال ۱۹۸۹ با پژوهشی بر روی کودکان ۳ تا ۴ سال نشان داد که اگر کودکان مورد اشاره رؤیاپردازی کرده باشند، رفتارهای مثبت زبان بدن (تن‌گفتاری) آنها افزایش می‌یابد مانند لبخندزدن، اما احتمال درستی این نتیجه‌گیری، تنها ۵۰ درصد اعلام شد، در حالی که در سال ۲۰۱۳، دو پژوهشگر به نامهای یانکیوا و رودزیک در مصاحبه‌های خود با ۱۹۸۴ کودک ۷ ساله‌ی قربانی تجاوز نشان دادند، که آنها وقتی درباره‌ی واقعه‌ی مورد نظر حرف می‌زنند در ساختار دستوری و معنادار بودن کلماتی که به کار می‌برند، بیچیدگی و انسجام اطلاعات مربوط به موضوع بالاست و احتمال واقعیت داشتن آنها به حدود ۹۲ درصد می‌رسد؛ بنابراین برای تمایز میان واقعیت و رؤیاپردازی کودکان، چاره‌ای به جز دنبال کردن نشانه‌های گفتاری در شکل و محتوای حرفهای آنها وجود ندارد.

اگر می‌دانستیم به دنبال چه چیزی باشیم، آن‌گاه زبان بدن اطلاعات مسحورکننده‌ای در مورد افکار دیگران در اختیارمان می‌گذاشت. و کیست که خواندن زبان بدن و خواندن ذهن آدم‌ها را دوست نداشته باشد. شما قبل از سرخ‌های زیادی در مورد زبان بدن به دست آورده‌اید، بیشتر از آن چه نسبت به آن آگاه باشید. پژوهشی از یوسی‌ال‌ای (دانشگاه کالیفرنیا، لس آنجلس) نشان داده است که فقط ۷٪ از ارتباطات بر اساس واژه‌هایی است که بربازی می‌آوریم. و اما در مورد باقی: ۳۸٪ باتن صدا مرتبط است و ۵۵ درصد بقیه توسط زبان بدن تولید می‌شود. یاد گرفتن چگونگی درک و تفسیر آن درصد می‌تواند باعث شود یک سروگردان از باقی آدم‌ها بالاتر باشد.

وقتی سخت مشغول کار هستید و برای رسیدن به اهدافتان هر چه از عهده‌تان بر می‌آید انجام می‌دهید، هر چیزی که بتواند باعث برتری شما شود، یک مزیت است و جاده را برای رسیدن به موفقیت هموار می‌کند. و بگاه تلت اسمرارت بیش از یک میلیون نفر را مورد آزمایش قرار داده است و پی برده است که بالاترین رده‌های ترقی با آدم‌هایی پرمی‌شود که هوش هیجانی بالایی دارند (۹۰٪ از آدم‌های موفق، اگر بخواهیم دقیق بگوییم). این آدم‌ها قادری که نشانه‌های غیرزبانی را در ارتباطات دارند می‌شناسند، و زبان بدن را مطابق با آن تنظیم می‌کنند. دفعه‌ی بعد که در یک جلسه بودید (یا حتی با کسی قرار داشتید یا مشغول بازی با فرزندان تان بودید) حواس‌تان به این نشانه‌ها باشد:

۱. دست به سینه ایستادن و انداختن یک پا روی پای دیگر به معنای مقاومت در برابر ایده‌های شما است.

دست به سینه ایستادن و انداختن یک پا روی پای دیگر، موضع فیزیکی هستند که نشان می‌دهند شخص مقابله با آنچه شما می‌گویید موافق نیست. حتی اگر لبخند بزنده و در مکالمه‌ی دلپذیرتان شرکت کند، زبان بدن اش راز او را فاش می‌کند! جرارد آئی. نیرنبرگ و هنری اج. کالرو برای کتابی که درباره‌ی زبان بدن نوشته‌اند، بیش از ۲۰۰۰ مذاکره را به صورت تصویری ضبط کردند و حتی یک مورد از این مذاکرات بدون این‌که یکی از طرفین در هنگام مذاکره یک پای اش را روی پای دیگر ش بیندازد تمام نشد. به لحاظ روان‌شناسی، دست به سینه ایستادن یا انداختن یک پا روی پای دیگر نشان می‌دهند که فرد به لحاظ ذهنی، عاطفی، و فیزیکی نمی‌خواهد چیزی را که در مقابل اش قرار دارد ببیند. این کار عمدی نیست به همین دلیل تا این حد آشکارا انجام می‌شود.

۲. خنده‌های واقعی دور چشم‌ها را چین و چروک می‌اندازد!

وقتی پای خنده وسط باشد، دهان می‌تواند دروغ بگوید اما چشم‌های خنده‌های واقعی به چشم‌ها می‌رسند و پوست دور چشم را برای ایجاد "چین و چروک پنجه کlagyi" چروکیده می‌کنند. آدم‌ها غالباً لبخند می‌زنند تا آن‌چه را واقعاً در فکرشان است و احساس می‌کنند، پنهان کنند، بنابراین بار دیگر که می‌خواهید بدانید لبخند مخاطب‌تان واقعی است یا نه، به چروک‌های گوشه‌ی چشم‌های اش نگاه کنید. اگر چین و چروکی در آن‌جا ندیدید، آن لبخند می‌خواهد چیزی را از شما پنهان کند.

۳. تقلید کردن زبان بدن شما چیز خوبی است.

تابه‌حال پیش آمده است که با کسی در جلسه باشید و متوجه شده باشید که هر بار پای تان را روی پای دیگر می‌اندازید یا دوباره به حالت قبل برمی‌شد او نیز همین کار را تکرار می‌کند؟ یا شاید سر خود را کج می‌کند درست به همان شکلی که شما موقع حرف زدن سرتان را کج می‌کنید؟ در خواندن زبان بدن این موضوع یک نشانه‌ی خوب است. مورد تقلید قرار دادن زبان بدن چیزی است که ما زمانی که با فرد روبرو احساس همبستگی داریم، به طور ناخودآگاه انجام می‌دهیم. این کار نشان می‌دهد که مکالمه خوب پیش می‌رود و مخاطب‌تان پذیرای پیام شما است. این پیام می‌تواند به ویژه در زمان مذاکره مفید باشد، زیرا آن‌چه را که شخص مقابل‌تان

درباره‌ی معامله فکر می‌کند، به شمانشان می‌دهد.

۴. حالت ایستادن شخص، داستان را بازگو می‌کند.

آیا تا به حال دیده‌اید که فردی وارد اتاق می‌شود، و فوراً متوجه می‌شوید که او مسئول مربوطه است؟ این برداشت به میزان زیادی با زبان بدن مرتبط است، و اغلب شامل قامتی ایستاده، کفِ دست‌ها رو به پایین، و حالاتی صریح و بسیط به طور کلی می‌شود. مغز طوری تنظیم شده‌است که قدرت را برابر با میزان فضایی که آدم‌ها اشغال می‌کنند، می‌داند. استادن به صورت صاف و با شانه‌های عقب رفته یک حالت قدرتی است؛ به این شکل انگار که فضای اشغالی شما به حداکثر می‌رسد. از طرف دیگر، ناصاف و خمیده ایستادن، نتیجه‌ی درهم شکستن انداماتان است؛ این حالت فضای کمتری می‌گیرد و قدرت کمی را به شخص مقابل القا می‌کند. حفظ یک حالت خوب، احترام را ایجاب می‌کند و تعامل را فزایش می‌دهد، چه رهبر باشد و چه نباشد.

۵. چشمانی که دروغ می‌گویند.

اغلب ما احتمالاً با شنیدن این جمله بزرگ شده‌ایم: "وقتی حرف می‌زنی به چشمانم نگاه کن!" والدین ما تصویر می‌کردند خیره شدن به چشم شخص دیگر دشوار است، زمانی که دروغ می‌گوییم، و تا حدی حق با آنها بود. اما هر کسی می‌داند که آدم‌ها اغلب عامدانه چشم در چشم شخص روبرو می‌شوند و در تلاش برای پنهان کردن این واقعیت که دروغ گفته‌اند این کار را ادامه می‌دهند. مشکل این است که اغلب آنها زیاده‌روی می‌کنند و آن قدر تماس چشمی‌شان را ادامه می‌دهند که آدم معذب می‌شود. به طور میانگین، امریکایی‌ها تماس چشمی خود را ۷ تا ۱۰ ثانیه ادامه می‌دهند- این خیره شدن زمانی که گوش می‌دهیم طولانی تراز زمانی است که حرف می‌زنیم. اگر مشغول صحبت با کسی هستید که نگاه خیره‌اش شما را دست‌پاچه کرده‌است- به خصوص اگر او بسیار ساكت است و پلک نمی‌زند- یک جای کار می‌لنگد و احتمالاً به شما دروغ می‌گوید.

۶. ابروهای بالا رفته به معنای ناراحتی هستند.

برای خواندن زبان بدن خوب است بدانید که سه احساس اصلی وجود دارد که باعث بالا رفتن ابرو می‌شود: شگفتی، نگرانی و ترس. سعی کنید زمانی که یک گفت‌وگوی راحت و خودمانی با دوست‌تان دارید، ابروهای تان را بالا ببرید. سخت است، نه؟ اگر کسی که با شما صحبت می‌کند ابرویش را بالا می‌برد، و موضوع صحبت چیزی نیست که باعث شگفتی، نگرانی یا ترس شود، اتفاق دیگری در حال جریان است.

۷. تکان دادن اغراق‌آمیز سرنشانه‌ی اضطراب ناشی از تائید است.

زمانی که چیزی به کسی می‌گویید و او بیش از حد سرش را به نشانه‌ی رضایت تکان می‌دهد، یعنی او از آن چه درباره‌ی او فکر می‌کنید نگران است و فکر می‌کند که شما درباره‌ی توانایی او برای دنبال کردن دستورالعمل‌ها شک دارید.

۸. به هم فشردن فک به معنی استرس داشتن است.

به هم فشردن فک، گردن منقبض شده، یا پیشانی چین افتاده همگی نشانه‌های استرس هستند. صرف نظر از آن چه فرد می‌گوید، این‌ها نشانه‌ی ناراحتی قابل توجهی است. این گفت‌وگو ممکن است به موضوعی متنه‌ی شود که او درباره‌اش نگران است، یا فکر شرمند ممکن است جای دیگری باشد و می‌کوشد روی چیزی تمرکز کند که باعث استرس در او می‌شود. کلید کار این است که به عدم سازگاری بین آن چه فرد می‌گوید و زبان پرتپش بدن شان، دقت کنید.

حرف آخر این‌که حتی اگر نتوانید دقیقاً متوجه افکار یک نفر شوید، می‌توانید چیزهای زیادی از روی زبان بدن شان متوجه شوید، و این امر به خصوص زمانی صدق می‌کند که بین کلام و زبان بدن تناقض وجود داشته باشد.

بخش سوم:

الگوهای زبان بدن را بشناسید

توجه به زبان بدن و تن گفت هر فرد، یکی از بهترین روش‌ها برای پی بردن به نظر و احساسات واقعی است. بسیاری از علائم و سرنخ‌های زبان بدن به صورت ناخودآگاه ابراز می‌شوند و به همین دلیل پیام شفافی را منتقل می‌کنند. بازترین احساساتی که توسط بدن نشان داده می‌شوند شادی و ذوق، خشم یا ترس است. علایم شادی بسیار آشنا و قابل تشخیص هستند به همین دلیل به بررسی نشانه‌های خشم و اضطراب می‌پردازیم. برای آنکه بتوانید نشانه‌های احساسی را در زبان بدن افراد تشخیص بدھید، به این موارد توجه کنید:

- به مکث‌ها و نشانه‌های احساسی در صحبت‌ها و حرکات طرف مقابل دقت کنید. مثل لرزش صدا، بازو بسته کردن مشت یا حالت ابروها
- اگر شخص عصبانی باشد صورتش برافروخته می‌شود و دندان‌هایش را به هم فشار میدهد.
- کسی که خشمگین است مشتش را گره کرده، بدنش را جمع کرده و گاهی به سمت جلو متمایل می‌شود؛ انگار که آماده حمله است
- افرادی که مضطرب هستند رنگ صورتشان می‌پرد و مدام آب نوشیده یا دور لب‌شان را می‌لیسنند، چون دهانشان خشک می‌شود
- فرد مضطرب یا عصبانی تون صدایش به صورت غیرارادی عوض می‌شود و گاهی صدایش می‌لرزد و حتی دورگه می‌شود
- افراد مضطرب عضلات صورت و بدن شان منقبض می‌شود. به طور مثال کف دستها را مشت می‌کنند یا دستها و آرنج‌ها را به دو طرف بدن خود می‌کشند.
- لرزش لب، عدم برقراری ارتباط چشمی و نفس نفس زدن هم از علائم دیگر خشم و عصبانیت است.

• یکی از بهترین روش‌ها برای پی بردن به نظر و احساس واقعی طرف مقابل توجه کردن به زبان بدن است

آیاتا به حال شده از اینکه موقع صحبت با دوستتان، یک نفر مدام از بین شما و نفر رد بشود کلافه شده و از او بخواهید یک جا بنشیند؟ چرا فرت و آمد او آزاردهنده است؟ چون ارتباط چشمی شما را قطع کرده و مانع بین شما و مخاطبتان ایجاد می‌کند. این مورد در تمام ارتباطات اجتماعی ما صادق است. باید هنگام سخنرانی برای یک جمع یا معرفی یک محصول، در مقابل شنوندگان راحت و آزاد باشیم. نکته دیگر این است که باید تا جای ممکن موانع فیزیکی را از بین ببریم. به طور مثال زمانی که یک نفر مقابل میز کار مان نشسته است، جوری بنشینیم که وسایلی مانند مانیتور و پرونده ها، توانایی ارتباط بصری را محدود نکنند. گاهی هم بعضی حالات بدن چنین مانع را ایجاد می‌کنند. دست به سینه شدن موقع صحبت کردن یک رفتار مسدودکننده محسوب می‌شود. این ژست نشان می‌دهد شما جبهه گرفته اید و مانع ناموئی بین شما و فرد مقابل ایجاد می‌کند.

حفظ فاصله فیزیکی مناسب بسیار مهم است فاصله فیزیکی یعنی همان فاصله ای که موقع صحبت کردن با دیگران رعایت می‌کنیم. فاصله مناسب در ارتباطات دوستانه یا کاری و در فرهنگ‌های مختلف تفاوت‌هایی دارد. رعایت این فاصله بسیار مهم است. اگر از حدی که عرف و فرهنگ اجازه می‌دهد به شخص مقابل نزدیکتر شویم، او را معذب و حتی عصبی می‌کنیم. اگر هم فاصله زیادی از مخاطب بگیریم در ایجاد ارتباط موثر با او دچار مشکل می‌شویم فاصله فیزیکی مناسب در روابط مختلف روی تو این به چهار دسته زیر تقسیم کنیم:

فاصله صمیمانه: این فاصله مناسب افراد خانواده و دوستان صمیمی است و به اندازه ای هست که بتوانید دست روی شانه طرف مقابل بگذارید. اگه در روابط کاری و اجتماعی تا این حد به کسی نزدیک بشویم او را معذب می‌کنیم؛ چون وارد حریم خصوصی اش می‌شویم. اکثر ما دوست نداریم جلسات کاری در اتاق نشیمن خانه مان برگزار بشود، چون خانه فضای خصوصی ماست. به همین ترتیب از ورود افراد غریب به حریم شخصی فیزیکی خود هم آزده می‌شویم.

فاصله شخصی: این فاصله کمی بیشتر است، یعنی همان فاصله‌ای که دونفر در آن با هم دست می‌دهند یا از دو طرف یک میز کاری با هم صحبت می‌کنند. چنین فاصله‌ای برای دایره بعدی از آشنایان (مثل همکاران صمیمی و قدیمی، همکلاسی‌ها و...) است. مادر این فاصله همچنان می‌توانیم حالات صورت طرف مقابل را به وضوح ببینیم.

فاصله اجتماعی: این همان فاصله نرمال و عادیست که در اکثر روابط تجاری و غیرشخصی رعایت می‌کیم. این فاصله معمولاً به صورت ناخودآگاه رعایت می‌شود. به طور مثال زمانی که دانشجویان بعد از کلاس با استاد صحبت می‌کنند، فاصله شان آنقدری هست که دیگران بتوانند از بین آنها رد بشوند. در این حالت چون فاصله فیزیکی بیشتر است، حفظ ارتباط چشمی اهمیت بیشتری دارد. در این فاصله تون صداباید آنقدر بالا باشد که حسی از مبارزه جویی یا خشونت را القا کند.

فاصله عمومی: این فاصله به قدری هست که هیچ گونه ارتباط خاص یا مکالمه شخصی و دونفره در آن امکانپذیر نیست. به نظر فاصله زیادی می‌آید اما برای یک سخنران و مخاطبان او، یا یک معلم و شاگردانش فاصله معقولی است. در این فاصله فیزیکی ژست بدن، طرز ایستادن و حالات سرخیلی مهم تراز حالات اجزای صورت است. تون صدای مناسب و حفظ ارتباط چشمی با مخاطبین هم از اصول اثرباره‌ی چنین روابطی قلمداد می‌شود.

اگر می‌خواهیم از زبان بدن به نفع خود استفاده کنیم و مهارت‌های مربوط به آن را ارتقاء بدھیم، باید الگوی زبان بدن خود را بشناسیم. باید بدانیم بدن ما در شرایط متفاوت و برخورد با افراد گوناگون چه واکنشی نشان می‌دهد. برای فهمیدن حالات صورت می‌توانیم از یک آینه کمک بگیریم. باید خودمان را تماشا کنیم و بفهمیم موقع خشم، شادی، حیرت یا اضطراب چه حالتی در چهره مان پدیدار می‌شود. اگر بتوانیم تا جای ممکن بر حالات صورت خود تسلط پیدا کنیم، می‌توانیم در بیشتر روابط و مذاکرات نتیجه بهتری بگیریم. از طرف دیگر با تمرین در آینه متوجه می‌شویم آیا زمانی که خوشحال، شگفت‌زده یا دلسوز‌هستیم حس واقعی مان در چهره مان نمایان می‌شود یا نه. جالب است بدانید برخی افراد فقط تصور می‌کنند که در حال «لبخند زدن» هستند، در حالی که مخاطب فقط یک صورت بی احساس از آنها می‌بیند! شما

هم امتحان کنید و ببینید آیا همان چیزی که احساس می‌کنید در صورتتان هم پدیدار می‌شود؟ چون همان طور که گاهی باید این نشانه‌ها را کمتر بروز بدهید گاهی هم لازم است روی آنها تاکید داشته باشد.

زبان بدن مانند هر زبان دیگری دارای واژه، جمله و نقطه گذاری است. هر حرکت مثل یک واژه تنهاست و هر واژه معانی متفاوت و متعددی دارد. تمرین دیگر این است که از خودمان موقع یک صحبت دوستانه یا مذاکره کاری فیلم بگیریم و سپس فن بیان خود را تماشا کیم. آیا در حال دروغ گفتن بودیم و نشانه‌های زبان بدن کاملاً گویای این امر بودند؟ آیا توانستیم شور و شوق خودمان را به خوبی توسط زبان بدن هم نشان بدهیم؟

برای اینکه بتوانید پیام‌های شفاف و قدرتمندی به مخاطب منتقل کنید، باید زبان بدن و گفتار شما همخوانی داشته باشند. اگرنه، مخاطب به صورت طبیعی و غریزی آن پیام‌ی را دریافت می‌کند که شما با حالات صورت و بدن تان به او منتقل می‌کنید. زمانی که مهارت‌های زبان بدن را به درستی به کار ببریم، شخصی با اعتماد بنفس بیشتر و کاریزماتیک دیده می‌شویم.

ژست و حالت کلی بدن و اندام‌هایی مثل دست، پا و سر در ایجاد ارتباط بهتر و قدرتمندتر بسیار حائز اهمیت هستند. در حقیقت، گاهی نوع و کیفیت یک رابطه با همین ژست‌ها تعیین می‌شود. توجه به ژست‌های بدن خصوصاً برای کسانی اهمیت دارد که باید توجه مخاطبان خود را برای مدت طولانی تری حفظ کنند. مانند سخنرانان و معلم‌ها.

کارشناسان معتقدند که سخنرانان خوب در طول حرف زدن و یا معرفی، از ژست دست استفاده می‌کنند و می‌گویند ژست دست باعث می‌شود که شنونده اعتماد بنفس بیشتری را زیگوینده دریافت کند. ژست‌های پیچیده تر مثل بالا گرفتن هر دو دست بالای کمر، نشان دهنده‌ی تفکر پیچیده است. سیاستمدارانی مثل بیل کلینتون، باراک اوباما، کالین پاول، و تونی بلربه عنوان شخصیت‌های کاریزماتیک و سخنرانان کارآمد در نظر گرفته می‌شوند که بخشی از دلایلش این است که اغلب از ژست دست استفاده می‌کنند.

مراقب علامت‌هایی که می‌دهیم باشیم، علایم زبان بدن درست به اندازه حرف زدن گویا و حاوی پیام هستند. این علائم ممکن است منفی یا مثبت باشند که هر کدام تأثیر خودشان را در برداشت مخاطب از ما می‌گذارند. باید به یاد داشته باشیم که برخی علامت‌های یکسان ممکن است در فرهنگ‌های مختلف معنای متفاوتی داشته باشد. مثلاً در آغوش گرفتن دوستان در فرهنگ کشورهای آمریکای جنوبی بسیار رایج است، حتی اگر آن شخص یک آشنای معمولی باشد. در صورتی که همین کارد رآسیای شرقی نوعی حمله به حریم خصوصی فرد تلقی می‌شود؛ مگر اینکه از اعضای بسیار نزدیک خانواده او باشیم. برخی علایم تقریباً در تمام دنیا معنای یکسانی دارند چون مربوط به واکنش‌های غریزی ما هستند. به طور مثال مشت کردن دست یا رفتار تنشی دیگری در بدن، علائم آمادگی برای حمله و پرخاشگری هستند.

یادگیری زبان بدن باعث می‌شود که بتوانیم در رفتار خودمان هم دقیق ترشیبیم با فاصله کم روبروی کسی ایستادن و خیره شدن در چشم هایش از نشانه‌های مبارزه طلبی است. انجام حرکات ناگهانی هم نوعی تهدید محسوب می‌شود. از طرف دیگر ژست‌هایی که بدن را در حالت آسایش نشان می‌دهند باعث ایجاد جوی امن می‌شوند. به طور مثال وقتی دست‌ها در دو طرف بدن قرار گرفته باشند (انگار کسی می‌خواهد شخص را بغل کند) نشان می‌دهد که فرد صلح طلب و در آرامش است. بهتر است در روابط خود ژست‌های آرام و تشویق کننده داشته باشیم. مثلاً وقتی کسی با ما حرف می‌زنند گاهی سرمان را تکان بدھیم، با اوتاماس چشمی برقرار کنیم و نشان بدھیم شنونده فعالی هستیم.

وضعیت بدنی خوب یعنی داشتن حالتی که نشان دهنده اعتماد به نفس، علاقه و انرژی ما باشد. این موضوع مخصوصاً در شرایطی مانند مصاحبه شغلی اهمیت زیادی دارد، چون اگر وضعیت بدنی بدی داشته باشیم احتمال کمتری برای قبول شدن خواهیم داشت. وضعیت بدنی بد یعنی حالتی از نشستن یا ایستادن که نشانی از نداشتن حوصله، علاقه یا اعتماد به نفس در آن مشهود باشد. قوز کردن، کج نشستن، سری که در تمام مدت پایین انداخته شده باشد و... نمونه‌هایی از ژست نامناسب بدن است. اگه صاف و مرتب ننشینیم، شخص مقابل ممکن است فکر کند مابی انگیزه و تبلیل هستیم. در حالی که اگر سرمان را بالا بگیریم و پشت خود را صاف نگه داریم تأثیر مثبتی به جا خواهیم گذاشت. اگر روی صندلی نشسته ایم می‌توانیم کمی

به جلو خم شویم؛ این حرکت علامت اشتیاق برای گفتگو و توجه به بحث است.

آینه‌ی شخص مقابل بودن یک تکنیک برای ایجاد جوی امن و آرام اثری عالی دارد. آینه بودن یعنی کپی کردن تون صدا، زبان بدن و حالات فیزیکی شخص مقابل. البته نباید این کارها را بلافصله بعد از انجام دهیم اگرنه نتیجه معکوس می‌گیریم؛ چون ممکن است حس کند مسخره اش می‌کنیم. اما اگر به صورت نامحسوس رفتار و زبان بدنش را تقلید کنیم او نسبت به ما حس صمیمیت و اعتماد پیدا می‌کند. آینه شدن یکی از موثرترین مهارت‌های زبان بدن برای ایجاد ارتباط با دیگران است. بهتر است برای هر وضعیت بیشتر از یک ژست داشته باشیم تا بتوانیم پیام خود را بهتر منتقل کنیم. زمانی که می‌خواهیم ایده و نظر خود را با اعتماد و تسلط کامل بیان کنیم و از سوءتعییر احتمالی پیشگیری کنیم، باید با صدای بلند و تون مطمئن حرف بزنیم و ژست هایمان را تکرار کنیم. شاید مخاطب با یکی از ژست‌های ما ارتباط برقرار نکند؛ پس باید ژست و حالت دیگری برای جایگزین کردن داشته باشیم. البته لازم نیست برای تک تک جملاتمان از حالات و علایم زبان بدن استفاده کنیم؛ اما داشتن یک سری ژست‌های مثبت و تمرین شده برای تقویت زبان گفتاری، به درک درست تر حرف‌ها کمک می‌کند. باید نسبت به مخاطب باز و پذیرا باشیم و ژست‌های مثبت را آشکارا در مقابل او بکار ببریم. این ترفند به ما اجازه می‌دهد منظومان را واضح بیان کنیم و نتیجه مطلوبی بگیریم. از طرف دیگر، به مخاطب نشان می‌دهیم تمایل نداریم مانعی بین مان وجود داشته باشد.

به علائم دیگرزبان بدن توجه کنیم، به نگرانی در چشم‌ها، تکان دست‌ها و لرزش بدن در زیر لباس دقت کنیم. لمس کردن صورت، نشانه‌ی اضطراب است. اگر طی گفتگو زیاد صورت خود را لمس کنیم، مخاطب متوجه مضطرب بودن ما می‌شود. بهبوط وضعیت و تلاش برای حذف تیک‌های عصبی ممکن است مشکل باشد و زمان بیرد، اما در نهایت مهارت غیرکلامی مان را بهبوط می‌بخشد. این ژست‌های کوچک، کارایی پیام‌مان را تضمین می‌کنند. اگر تصادفاً یکی از این رفتارها را انجام دادیم، بهتر است نگران نباشیم و از آن بگذریم. حالات صورت و اجزای آن هم بخش مهمی از زبان بدن است که پیام‌های زیادی را منتقل می‌کند. تشخیص دادن این علایم و تفسیر درست آنها، به ما در ارتباطات مختلف شخصی و اجتماعی خیلی کمک می‌کند.

تصور کنید شما شاهد گفتگوی دو نفر هستید که لباس یکسان و رُست بدنسی تقریباً برابری دارند. اما شما به خوبی می‌فهمید کدام یک از این دو نفر مقام یا جایگاه بالاتری دارد. چون او نسبت اهمیت دیداری خودش را به درستی جا انداخته و سطح اعتماد به نفس بالاتری دارد. نسبت اهمیت دیداری به معنی ارزش و جایگاه هر شخص در صحبت‌ها و دیدارهای حضوری است. این نسبت با نگاه کردن به چشمان شخص مقابل تعیین می‌شود. این نسبت باعث می‌شود هر فرد جایگاه اهمیت خود را در سلسله مراتب اجتماعی در مقابل طرف دیگر بداند. افرادی که مدام نگاه خود را می‌دزدند، اهمیت دیداری پایین‌تری دارند و از به دست گرفتن قدرت و تسلط دوری می‌کنند. در مقابل آنها، افرادی هستند که نگاه قاطع و مسلطی داشته و آن را از مخاطب نمی‌دزدند. این افراد به احتمال زیاد رئیس هستند. کسانی که مدام به پایین نگاه می‌کنند نشان می‌دهند که توانایی کمک کردن ندارند؛ چون از دیده شدن، انتقاد و کشمکش احتمالی فرار می‌کنند.

حفظ تماس چشمی در برقراری یک ارتباط قوی و سالم نقش ویژه‌ای دارد. چون چشم‌ها پنجره روح هستند و به روشی احساسات و نظرات حقیقی افراد را آشکار می‌کنند. استفاده از چشم و نگاه در مکالمات، اثربخش فوق العاده‌ای دارد. این اثرگاهی فراتراز کاریست که می‌توانیم فقط با کلام انجام بدهیم. اگر کسی از تماس چشمی طفره می‌برد و مدام پایین یا نقطه دیگری رانگاه می‌کند، به این معناست که حالت دفاعی دارد یا با جوی که برفضاً حاکم شده راحت نیست. معنای دیگری این است که آن شخص بلد نیست صبر کند و به صحبت‌های طرف مقابل گوش بدهد. این نکته را به یاد داشته باشیم که شنوندگان فعل (کسانی که با توجه کامل به صحبت‌ها گوش می‌دهند) تماس چشمی خود را با مخاطب حفظ می‌کنند. زمانی که مجذوب کسی شده ایم یا به اوضاعه داریم هم تماس چشمی خود را با او حفظ می‌کنیم. هنگام مکالمه با چنین شخصی حتی کمی به جلو (یا سمتی که او قرار دارد) متمایل می‌شویم. برقراری و حفظ ارتباط چشمی در حد معقول و مناسب، احترام به مخاطب را هم نشان می‌دهد.

اگه مخاطبین بیش از یک نفر باشند باید چه کار کنیم؟

به طور مثال اگر شما در حال سخنرانی برای یک جمع بزرگ هستید بهتر است چند لحظه ای به افرادی که سمت راست سالن نشسته اند نگاه کنید، سپس سمت چپی ها و بعد از آن هم کسانی که در وسط هستند رانگاه کنید. سعی کنید هر بار نگاه خود را معطوف به یک نفر بکنید؛ چون به دلیل فاصله ای که وجود دارد افرادی که اطراف او نشسته اند هم حس می کنند دنگاه شما به آنهاست. به این شکل توجه و احترام مخاطبین جلب شده و تأثیر سخنرانی شما هم بالاتر می رود. اگر تمایل دارید بهتر متوجه احساسات طرف مقابل بشوید، به حالات صورت او دقت کنید. خصوصاً زمانی که کشمکش کلامی ایجاد شده است. حالات صورت افراد معمولاً به صورت ناخودآگاه عوض می شوند و آینه عواطف و افکاری هستند که در لحظه تجربه می کند. هر حالت و ژست صورت، به ما در مورد وضعیت درونی طرف مقابل اطلاعات و آگاهی میدهد. ما می توانیم برای کنترل اوضاع و کم کردن تنش، از برخی حرکات «تنظیم کننده» استفاده کنیم. به طور مثال با تکان دادن ملایم سرنشان بدھیم نقطه نظر مخاطب را درک می کنیم. لبخند بزنیم که به او احساس امنیت بدھیم و علاقه خود را به صحبت هایش ابراز کنیم. به این ترتیب به مخاطب نشان می دهیم او درک می کنیم، با او سر جنگ نداریم و برای ادامه گفتگو تشویقیش می کنیم. توجه به حالت صورت احساسات را نشان می دهد، بخصوص اگر بر سر موضوعی کشمکش کلامی ایجاد شده باشد. این توجه کمک می کند که احساسات اشخاص به درستی شناخته بشوند. در این حین حرکت تنظیم کننده، همان حالت صورت است که پیش زمینه ای در طول مکالمه بوجود می آورد. مثل سرتکان دادن، ابراز علاقه و یا خسته شدن. تنظیم کننده ها به شخص مقابل اجازه می دهند که سطح علاقه و یا توافق را ارزیابی کند و ضرورتاً پیش زمینه ای به او می دهد. می توانیم با استفاده از حرکت های تائید کننده، همدردی با طرف مقابل را نشان دهیم، مثل سرتکان دادن و لبخند زدن. این ژست ها را هنگام صحبت کردن با شخص دیگر به کار ببریم تا اورا به شکل مثبتی تقویت کرده و نشان دهیم حرف هایش را دوست داریم.

برخی از نشانه‌های زبان بدن که حاکی از حالت دفاعی ماهستند چندان تحت کنترل خودمان نیستند. اکثر آنها پیش از آنکه متوجه شان بشویم در صورت یا ژست بدن پدیدار می‌شوند. با این حال می‌توانیم به برخی از این حالت‌ها توجه داشته باشیم و از آنها اجتناب کنیم. حالت‌هایی مثل دست به سینه شدن و به عقب تکیه دادن، چرخاندن نسبی بدن به سمتی غیراز جایی که طرف مقابل حضور دارد یا جمع کردن عضلات فک و صورت. با نگاه کردن به دیگران متوجه اشتیاق یا عدم تمایل آنها می‌شویم؛ اکثر انسان‌های بالغ همچنان همان کودکانی هستند که وقتی از موضوعی کسل می‌شوند، به روشی آن را نشان می‌دهند. اگر در حال سخنرانی یا ارائه موضوعی هستید، با نگاه کردن به مخاطبان متوجه اشتیاق یا عدم تمایل آنها می‌شوید. اگر در صندلی خود فرو رفته‌اند، دست‌ها و عضلات صورت شان وارفته است، در حال خط خطی کردن یک کاغذ هستند یا به نقطه دیگری خیره شده‌اند به احتمال زیاد حوصله شان سرفته است. از طرف دیگر یادداشت کردن جملات، سوال پرسیدن، جابجا شدن در صندلی در حالی که نگاه شان به شمامت نشانه علاقه و کششی است که نسبت به موضوع دارند.

استفاده از زبان بدن به شکل درست و مناسب، به ما کمک می‌کند تقریباً در تمام موقع نتیجه مطلوب تری بگیریم. آگاهی از این زبان همچنین باعث می‌شود ارزیابی بهتری از افکار و نظرات واقعی مخاطب داشته باشیم.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش چهارم:

زبان بدن از چیستی تا چرایی

در این بخش بسیار جالب درباره زبان بدن در حالت های مختلف صحبت خواهیم کرد، قسمت اول اختصاص دارد به نحوه نشستن و شخصیت شناسی ۱۳ مدل نشستن و تفسیر آن ها برای شما. هر چند نحوه نشستن شما ممکن است تحت تأثیر محیط اطراف و حس و حال شما در آن لحظه باشد، ولی به گفته‌ی لیلیان گلس، متخصص زبان بدن و نویسنده ۱۸ کتاب از جمله مزایای زبان بدن، نحوه نشستن شما می‌تواند چیزهای زیادی درباره شخصیت‌تان بگوید. به منظور کمک به درک نحوه نشستن دیگران و بهبود سبک نشستن خودتان برای اثرگذاری هرچه بهتر بر طرف مقابله، در ادامه ۱۳ وضعیت نشستن و تفسیر آن ها را به شما می‌گوییم.

زبان بدن نشستن: شخصیت شناسی مدل نشستن و تفسیر آن ها

صف نشستن: صاف می‌نشینید و شانه‌های تان را عقب می‌دهید، و پاهای تان استوار روی زمین قرار گرفته‌اند، این وضعیت پیام قدرتمندی را منتقل می‌کند. شما به خودتان مطمئن هستید. اگر در زمان صحبت کردن از دستان تان نیز استفاده کنید اعتماد به نفس‌تان دوچندان می‌شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

روی هم انداختن پاها: گلس می‌گوید، وقتی یک پای تان را روی پای دیگر تان می‌اندازید با پنهان کردن پای پایینی تان، خودتان را لحظه فیزیکی کوچک‌تر نشان می‌دهید، و این نشانه‌ی نامنی است. مطمئناً افراد با اعتماد به نفس، این‌گونه در نظر دیگران اندازه‌شان را کوچک نمی‌کنند، بلکه به‌گونه‌ای در آن جا سایه می‌گسترانند که گویی مالک آن جا هستند. همان‌طور که پیشتر گفتیم، درست مانند اکثر اصول زبان بدن، استثنایات موقعیتی نیز وجود دارند: تغییر حالت دادن پاها و برداشتن پا از روی پای دیگر می‌تواند این پیغام را به طرف مقابل منتقل کند که او را بررسی کرده‌اید و کارتان به پایان رسیده است.

چهارزانو نشستن: برعکس زمانی که وقتی روی صندلی نشسته‌اید و پاهای تان را روی هم می‌اندازید، چهارزانو نشستن روی زمین نشان دهنده‌ی راحتی است. گلس این‌گونه تشریح می‌کند "به این معنی است که شما بسیار راحت، عادی و خوش مشرب هستید". این وضعیت، که باز شدن زانوها به طرفین را شامل می‌شود، نشان دهنده‌ی روشنفکری نیز است.

روی هم انداختن مج پا: در مقایسه با پاهای روی هم انداخته شده در حالت نشستن روی صندلی که تمام پاروی پای دیگر قرار می‌گیرد، رویهم انداختن مج پاها بخش کمتری از پاهای تان را مخفی می‌کند. این حرکت پیامی را مبنی بر این‌که چیز زیادی برای پنهان کردن ندارید به طرف مقابل مخابره می‌کند. و نکته‌ی دیگر؛ وقتی پاهای تان استوار روی زمین قرار گرفته باشند، نشان دهنده‌ی این است که به خودتان مطمئن هستید.

نشستن در وسط یک صندلی یا نیمکت: نقطه مقابل عدم اطمینان – "کجا باید بنشینم؟ سمت چپ یا راست؟" – اعتماد به نفس است، و این دقیقاً همان چیزی است که با نشستن وسط یک نیمکت یا هر سطحی که برآن نشسته‌اید به ذهن متبار می‌کنید. (همچنین، پر واضح است که ممکن است تصمیم بگیرید در یک سوی مبل

بنشینید تا از فرو رفتن در فوم خراب شده‌ی مبل یا از یک غریبه اجتناب کنید. به یاد داشته باشد، شما نمی‌توانید بدون بافتار، زبان بدن افراد را تفسیر کنید.

استفاده از دسته‌های صندلی: اگر معمولاً روی دسته‌ی صندلی تکیه می‌دهید، آدمی هستید که زیاد تکان می‌خورید و نیاز دارید خودتان را ثابت نگه دارید و احتمالاً احساس نامنی می‌کنید. در مقابل، افراد قدرتمند نیازی ندارد خودش را ثابت نگه دارد، آن‌ها به صورت طبیعی راحت هستند و شرایط را در کنترل دارند.

گرفتن دست‌ها: حتماً دلیلی وجود دارد که کودکان با دستان گره کرده و انگشتان در هم تنیده پا به این دنیا نمی‌گذارند؛ این یک وضعیت طبیعی نیست. گره کردن دستان نشانه‌ی این است که فرد تلاش دارد خیلی مؤدب باشد. ولی همچنین می‌تواند نشانه‌ی این باشد که دروغ می‌گویید، یا حداقل تلاش دارید دیگران را راضی نگه دارید.

دست به سینه: به جز در مواقعی که سردان است، معمولاً دست به سینه بودن پیام قدرتمند بودن را به طرف مقابل القا می‌کند؛ شما یک آدم عصبانی هستید.

روی هم انداختن مج دست‌ها: روی هم انداختن مج دست‌ها در حالی که دستان تان روی ران پای تان قرار گرفته‌اند به معنای عصبانیت نیست؛ این وضعیت می‌گوید شما احساس نامنی دارید و تلاش دارید با پوشاندن قسمت داخلی مج دستان، آسب‌پذیری تان را پنهان کنید.

آرام قرار دادن دست‌ها روی ران پا: ثابت نگه داشتن دست‌ها، دشواری خاصی را نشان می‌دهد که در افراد با فکر بسته وجود دارد. در مقابل، روش‌نگرها تمایل دارند وضعیت بدنی باز داشته باشند، از ایده‌ها و الهام گفتن از آن‌ها استقبال می‌کنند.

دو زانو نشستن: دو زانو نشستن نشان می‌دهد که حالت تهاجمی دارید و آماده‌ی یورش هستید. گلس می‌گوید "این وضعیت، حالت خوبی برای دوست شدن با دیگران و تأثیرگذاری بر آن‌ها نیست. به همین دلیل است که رهبران خوب این کار را انجام نمی‌دهند". یک استثنای زمانی است که مرتباً این زانو به آن زانو می‌شوید یا احساس بی‌قراری دارید، این شرایط نشان دهنده‌ی اضطراب شما است، همچنین ممکن است ناراحتی موقتی شما را در پاسخ به چیزی که گفته شده‌است نشان دهد.

تکیه دادن به عقب وقتی کف دست تان روی زمین است: این حالت به گفته‌ی گلس، حالت "قضاوی" است. او این‌گونه اشاره می‌کند که خم شدن به عقب به شما اجازه می‌دهد بدون وارد عمل شدن شرایط پیرامون تان را بررسی کنید. درست مانند این است که منتظر وقوع چیزی هستید.

زبان بدن پاها: شخصیت شناسی انواع مدل پا و تفسیر آن‌ها

در دنیای زبان غیرکلامی، زبان بدن پاها بسیار جذاب است چرا که بدون این‌که به این موضوع دقت کنیم پیام زیادی را به مخاطب منتقل می‌کنیم. به‌ویژه وقتی فرد تلاش دارد زبان بدنش را در کنترل بگیرد، عموماً بر زبان بدن بخش فوقانی متمرکز می‌شود. و در این بین ممکن است زبان بدن پاها آن‌چه در فکر تان می‌گذرد را آشکار کند. اگر زبان بدن پاها و قسمت فوقانی بدن متفاوت باشند، پس یک کنترل عمدی را نشان می‌دهد.

زبان بدن پاها: پاهای باز

در حالت ایستاده: پاهایی که در حالت ایستاده از هم فاصله دارند و به اصطلاح باز هستند مبنای ثابتی را برای فرد فراهم می‌کنند. ایستادن با پاهای باز به اندازه عرض

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

شانه یک حالت عادی و راحت است. اگر پاها کمی بازتر شود نشان می‌دهد فرد بسیار با اعتماد به نفس است و این عرصه را میدان خود می‌داند. یک موضع بازتر و گستردگر باعث می‌شود بدن گستردگر باشد و از این‌رو بزرگ‌تر دیده شود. این حالت نشانه‌ی قدرت و برتری است. همچنین با اشغال کردن فضای بیشتر می‌تواند سلطه بیشتر را نشان دهد. یک موقعیت استوار و پایدار نشان دهنده این است که بدن آماده حمله طرف مقابل است و می‌تواند یک موقعیت آگاهانه باشد. وقتی یک پا جلو و پای دیگر عقب است، می‌تواند یک موقعیت پایدار مضاعف را در صورت حمله از رو برو فراهم کند (درست مانند هنرهای رزمی). همچنین ممکن است یک راه رفتن بی‌روح و سرد باشد، که نشان دهنده‌ی این است که فرد می‌خواهد به جای دیگری برود.

در حالت نشسته: نشستن با پاهای کمی باز یک موقعیت آرام را نشان می‌دهد، نشان می‌دهد که فرد راحت است. ممکن است یک پا یا هر دو پاتا جایی که ممکن است باز شده باشند و به اطراف برده شده باشند (یعنی هرچه می‌توانند بازتر نشسته است).

زبان بدن پاها: پاهای بسته

در حالت ایستاده: وقتی فردی به‌گونه‌ای ایستاده است که پاهایش را جفت کرده است (یا در حالتی کمتر از عرض شانه باز کرده باشد)، ممکن است نشان دهنده اضطراب باشد چرا که آن‌ها را به عنوان یک هدف، کوچک نشان می‌دهد و کمی از اندام‌های تناسلی شان حفاظت می‌کند. یک وضعیت کاملاً بسته به‌گونه‌ای است که زانوها از داخل به یکدیگر می‌خورند. تمایل فراینده به محافظت ممکن است با مایل شدن فرد به اطراف، خم شدن به جلو یا عقب دادن باسن نشان داده شود. توجه داشته باشید که یک وضعیت بسته همچنین زمانی که فرد احساس سرما می‌کند نیز ایجاد می‌شود.

در حالت نشسته: در حالت نشسته، ممکن است زانوها به آرامی به یکدیگر نزدیک شوند یا به شدت به یکدیگر فشرده شوند، این وضعیت به میزان اضطراب فرد بستگی دارد.

زبان بدن پاها: پاهای ضربدری (روی هم انداخته شده)

درست مانند بازوها، پاهای روی هم انداخته شده نیز می‌توانند حمایتی و منفی باشند، و از فرد در برابر طرف مقابل وایده‌هاییش محافظت کند. حالت تنفس را می‌توان در پاهایی که روی هم انداخته شده‌اند، دید و اضطراب بیشتر سبب می‌شود که پاهای محکم‌تر (استوارتر) روی هم قرار بگیرند و سریع و خشن حرکت کنند. همچنین پای روی هم انداخته ممکن است به این معنی باشد که فرد نیاز دارد به دستشویی برود.

در حالت ایستاده: روی هم انداختن پاهای در حالت ایستاده می‌تواند نشانه خجالت یا کمرویی باشد و ممکن است با حالت‌های دیگری مانند نگهداشتن دست‌ها در پشت و سررو به پایین همراه باشد. این یک وضعیت نایاب‌دار است و ممکن است کمی به این سو و آن سو متمایل شود. به راحتی امکان افتادن دارید و به این وضعیت به کندی باز می‌شود، به ندرت یک وضعیت دفاعی به حساب می‌آید، ولی می‌توانند فرمابنده‌دارانه باشد.

در حالت نشسته: روی هم انداختن پاهای در حالت نشسته بسیار آسان‌تر است و می‌تواند شکل‌های متفاوتی به‌خود بگیرد. زانوهای روی هم انداخته شده یک ضرب در کوچک است و می‌تواند به راحتی تغییر حالت پیدا کند و به یک حالت راحت‌تر تبدیل شود، به ویژه وقتی پاهای فرد به جلو کشیده شده‌اند و فرد عقب تکیه داده است (و حتی وقتی دست‌ها پشت گردن باشند راحت‌تر). وقتی تنفس بیشتری دیده می‌شود، به عنوان مثال دست‌های گره‌خورده، آن‌گاه ممکن است نشانه‌ی خودمحدودکنندگی داشته باشد. زانوها و پاهایی که در زیر صندلی روی هم قرار دارند، می‌توانند نشان‌دهنده‌ی اضطراب پنهان باشد. این نگرانی ممکن است زمانی مشهودتر باشد که فرد به جلو خم شده باشد. زانوهای روی هم افتاده ممکن است نشان‌دهنده اضطراب بیشتر یا حالت تدافعی داشته باشد، به ویژه اگر پاهای استوارتر باشند. حتی وقتی پاهای محکم در هم تنیده باشند این حالت شدت بیشتری دارد. زانوهایی که به سختی در هم گره خورده‌اند می‌توانند نشان‌دهنده اضطراب بیشتر باشند، البته اگر در حالت طبیعی با فاصله قرار می‌گیرند.

زبان بدن پاها: اشاره کردن

پاها ممکن است، همراه با دیگر بخش‌های بدن، به چیزی اشاره کنند که جلب توجه کرده است. برعکس آن نیز ممکن است صحیح باشد و عقب‌کشیدن پا ممکن است نشان دهنده‌ی بی‌علاقگی باشد.

در حالت ایستاده: وقتی ایستاده‌اید، پا ممکن است با کف پا و زانو به گوشه‌ای اشاره کند، به عنوان مثال در یک گفتگو وقتی فردی بخواهد مکان را ترک کند به درب اشاره می‌کند. اشاره کردن به هر سودورتر از فرد مقابل به معنی این است که 'من می‌خواهم جای دیگری باشم'.

در حالت نشسته: وقتی در حالت نشسته هستید، پاها مجبور نیستند از بدن حمایت کنند ولی بیشتر قابل مشاهده هستند و از این رو پیام‌های شفاف‌تری ارسال می‌کنند. همچنین می‌توانند به مسیر حرکت مطلوب‌شان نیز اشاره کنند. در حالت نشسته به جلو خم شدن در حالی‌که یک پا به پیرون اشاره می‌کند و پای دیگر عقب است نشانه‌ی این است که فرد آماده‌ی بلند شدن است. این حرکت یک نشانه رایج برای فردی است که می‌خواهد مکان را ترک کند یا به جای دیگری برود.

زبان بدن پاها: در حالت حرکت

بعضی اوقات پاها درحال حرکت تنها برای این است که تمرینی به پاها داده شود تا گردش خون بیشتری اتفاق بیفتد و عضلات گرفته شده باز شوند. بعضی اوقات نیز یک نشانه ارسال می‌کند.

در حالت ایستاده: چرخاندن یک پا وقتی ایستاده هستید می‌تواند به عنوان یک نشانگر عمل کند. چرخاندن پاها ممکن است نشان دهنده‌ی بی‌صبری و بی‌قراری باشد.

در حال راه رفتن: افراد، به خاطر عادت‌ها و تا حدودی به خاطر نیت‌شان، به شیوه‌های مختلف راه می‌روند. راه رفتن نند نشان می‌دهد که فرد در عجله است یا فردی است با شخصیت مصمم که می‌خواهد کارها را به انجام برساند. راه رفتن آهسته ممکن است

نشان دهنده فردی باشد که می خواهد زمان تلف کند، مشغول رؤیاپردازی است، تبلیل است یا شاید وقتی سریع راه می رود احساس درد می کند. راه رفتن با ادا و اطوار یا بازیست راه رفتن نشان دهنده‌ی این است که فرد برخودش متمرکز شده است و خودهوشیاری دارد و نگران این مسئله است که دیگران او را چگونه می بینند. گام‌های بلندتر نشان دهنده‌ی این است که فرد با اطمینان به نفس است درحالی‌که گام‌های کوتاه‌تر نشان دهنده‌ی ترس یا دقت است. وقتی افراد در جایی گم می شوند، دریک دایره راه می روند، این مورد به این دلیل است که پاهای مجرماً نیستند و افراد چشم بسته به سرعت از مسیر مستقیم خارج می شوند.

زبان بدن پاهای حمله کردن

پاهای می توانند سلاح شما نیز باشند، تمام رزمی‌کارها این را می دانند. پاهای بلندتر از دست‌ها هستند و عضلات بزرگتری دارند. این حقیقت می تواند ضربه‌ای را که با پا زده می شود قدرتمندتر کند. پاهای می توانند با ران یا زانو (مانند ضربه پا در دعوا)، ساق پا (یک استخوان سفت) یا کف پا، روی پا یا داخل پا ضربه بزنند. ضربه زدن واقعی به ندرت اتفاق می افتد، ولی انجام این حرکت که گویی می خواهید به فرد ضربه بزنید می تواند از تمايل تان به انجام واقعی این کار نشأت بگیرد. یک حرکت کوچک به سمت راست می تواند نشان دهنده‌ی تهاجم باشد و باعث ایجاد خجالت شود. چرخاندن پا می تواند باعث تحریک به ضربه زدن شود.

زبان بدن پاهای لمس کردن

در حالت ایستاده: وقتی در حالت ایستاده قرار دارید، بخش زیادی از پا را نمی توانید لمس کنید. یک بار ضربه زدن می تواند به این معنا باشد: "درسته، بزن بیم"، و همچنین می تواند نشان دهنده‌ی این باشد که فرد می خواهد چیزی را مطرح کند. همچنین ضربه‌دن به یک طرف از پا می تواند نشان دهنده‌ی ناراحتی و رنجش باشد، که می گوید "ای بابا! چه دردسری".

در حالت نشسته: وقتی در حالت نشسته قرار دارید، به نواحی بیشتری از پا دسترسی

دارید، بهویژه در وضعیتی که به صورت ۴ انگلیسی نشسته‌اید و مج یک پای تان روی زانوی پای دیگر تان است. ضربه‌های اغواگرانه می‌توانند نشان‌دهنده‌ی دعوت جنسی باشند. در این حالت، تمیزکردن و تکاندن پرزهای واقعی یا فرضی از روی پاهایی که روی هم انداخته شده‌اند نیز ممکن است اتفاق بیفتد. ممکن است به پاهای ضربه زده شود، که ممکن است در زمان گوش دادن به موسیقی یا شاید هم از روی بی‌قراری اتفاق بیفتد.

زبان بدن سرها: شخصیت شناسی انواع مدل سر و تفسیر آن‌ها

شما می‌توانید از طریق مشاهده‌ی شیوه استفاده از سر، کف دست، انگشتان، پاهای و چشم‌ها به چیزهای زیادی درباره افکار و موافقت یا عدم موافقت افراد با موضوعات مختلف پی ببرید. سر می‌تواند طیف گسترده‌ای از سیگنال‌ها را ارسال کند. پس اجازه دهید در اینجا، تنها بر حرکات سر متتمرکز می‌شویم که تحت تأثیر عضلات گردن هستند.

تکان دادن سر: سرتکان دادن عموماً به معنای موافقت با آن چیزی است که گفته می‌شود. سرتکان دادن آرامتر به معنای تحسین و علاقه است، سرتکان دادن سریع ممکن است نشان‌دهنده بی‌صبری باشد، یعنی فرد عجله دارد کارها را تمام کند.

ثابت نگه داشتن سر روبرو به مقابل: وقتی فرد در حالی به شما گوش می‌دهد که سرش را بالا و مستقیم گرفته است به این معنی است که بدون هیچ گونه برنامه قبلی یا قضاوتی به شما گوش می‌دهد. به عبارت دیگر، او با ذهنی بازو و به دور از تعصب به حرف‌های شما گوش می‌دهد. قضات معمولاً برای القای حس یک محاکمه عادلانه این وضعیت سررا اتخاذ می‌کنند.

سر روبرو به پایین: سری که رو به پایین باشد به واسطه چانه، گردن را تحت پوشش قرار می‌دهد و از این‌رو می‌تواند یک وضعیت تدافعی باشد که در نتیجه‌ی یک خطردرک شده رخ داده است (منظورمان تنها یک خطر فیزیکی نیست). پایین آوردن سر باعث پایین آمدن چشم‌ها نیز می‌شود و از این‌رو می‌تواند نشان اطاعت نیز باشد، در اصل یعنی: حتی جرأت نمی‌کنم در چشمان تو نگاه کنم. ممکن است نشان از علاقه (تو

عالی هستی) یا ترس (اگر به تونگاه کنم ممکن است به من آسیب بزنی) نیز باشد. بعضی اوقات، پایین آوردن سر نشانه خستگی است. سر نسبتاً سنگین می‌شود و سر یک فرد خسته به پایین می‌افتد.

پایین آوردن سر با حفظ ارتباط چشمی: پایین آوردن سر درحالی‌که ارتباط چشمی با طرف مقابل تان را حفظ می‌کنید ممکن است نشان دهنده چاپلوسی شدید باشد، که عموماً توسط زنان مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین می‌تواند نشانه‌ی اعتراض یا محافظه‌کاری باشد، به عنوان مثال، وقتی به یک دشمن احترام می‌گذارند (تو قوی هستی و من به تو اطمینان ندارم).

کج کردن سر رو به پایین: کج کردن سر به یک طرف نشانه اعتماد است. به این معنی است که فرد از چیزی که گفتید خوش آمده است و به کلام شما اعتماد دارد. با این حال، کج کردن سر و تکیه دادنش به دست دقیقاً معنایی مخالف این دارد.

سر رو به بالا: بالا گرفتن سر در حال صحبت کردن باعث می‌شود در چشم مخاطبان تان، برتردیده شوید. در مسابقات ورزشی شاهد این هستید که کاپیتان تیم به این شیوه با بازیکنان صحبت می‌کند.

سر جلو داده شده: سری که به جلو آورده شده است یک نشانه مشبت از علاقمندی است. این حرکت یک واکنش ذاتی برای گوش دادن به طرف مقابل و نشان دادن علاقه است.

کج کردن سر رو به پایین: کج کردن سر رو به پایین نشانه‌ی عدم اطمینان، یا حداقل، شک است. به این معنی است که فرد زمان می‌خواهد تا صحبت‌های شما را بازیابی کند و صحت و سقم آن را بررسی کند.

تکان دادن سر: سری که از سویی به سوی دیگرمی رود نشان دهنده‌ی 'نه' است. همچنین کودکان به طور غریزی نیز برای سرباز زدن از خودن چیزی که دوست ندارند سرشان را به این سو و آن سو تکان می‌دهند.

پنهان کردن سر بین شانه‌هایی که بالا انداخته شده است: پایین آوردن سرمی‌تواند بخشی از فرآیند پنهان شدن باشد، چرا که فرد سر را پایین می‌ورد تا از یک خطر واقعی

یا خیالی اجتناب کند. این کار باعث می‌شود بدن جمع شود و از گردن محافظت شود.

زبان بدن چشم‌ها: شخصیت‌شناسی انواع مدل نگاه و تفسیر آن‌ها

با قدری توضیح و توجیه، غالباً می‌توان چشم‌ها را "پنجره‌های روح" نامید، زیرا می‌توانند بسیاری از نشانه‌های غیر کلامی مختلف را به اطراف ارسال کنند. برای خواندن زبان بدن استفاده از چشم‌ها بسیار مفید و موثر است، زیرا نگاه کردن به چشم‌های آدم‌ها یک بخش طبیعی برقراری ارتباط به شمار می‌رود (با این حال، خیره شدن به بخش‌های دیگر بدن می‌تواند گستاخانه تلقی شود). وقتی فردی عینک دودی می‌زند، به ویژه داخل ساختمان، از خواندن نشانه‌های چشم‌اش توسط دیگران جلوگیری می‌کند. این مسئله متعاقباً باعث ایجاد تشویش و دلهره می‌شود؛ به همین دلیل نیز "گانگسترها" و آن‌هایی که می‌خواهند قدرتمند به نظر برسند گاهی اوقات عینک دودی استفاده می‌کنند.

انواع نگاه

نگاه به سمت بالا: در دسته بندی انواع نگاه وقتی فردی به سمت بالا نگاه می‌کند، غالباً در حال فکر کردن است. به ویژه، ممکن است در سرش تصویری خلق کرده باشد و بنابراین، این حالت چشم به خوبی نمایانگر فردی است که به شکلی مصور در حال تفکر است. وقتی فردی در حال سخنرانی یا ارائه‌ی یک مطلب است، به بالا نگاه کردن شاید نشان‌دهنده‌ی این باشد که در حال یادآوری مطالبی است که از قبل آماده کرده است. نگاه کردن به سمت بالا و سمت چپ می‌تواند نشان‌دهنده‌ی یادآوری یک خاطره باشد. در حالی که نگاه کردن به سمت بالا و راست می‌تواند نشان‌دهنده‌ی ساخت تخیلی یک تصویر باشد (از این رو می‌تواند دست یک دروغگو را روکند). به این نکته دقت کنید: گاهی اوقات این جهت‌ها برعکس می‌شوند - اگر شک دارید، با درخواست از فرد برای یادآوری برخی حقایقی که از آن‌ها آگاه هستید یا تخييل چیزی، وی را امتحان کنید. نگاه کردن به سمت بالا هم‌چنین نشانه‌ای از خستگی است، زیرا فرد محیط اطراف را به دنبال چیزهای جالب‌تر بررسی می‌کند. وقتی سرپا بین باشد و چشم‌ها رو به بالا به فرد دیگری نگاه می‌کنند، نشان از عملی خجولانه و

دلالت بر پیشنهاد یا وسوسه دارد؛ زیرا این حالت ترکیبی از سرفروود آوردن و تسلیم، و برقاری تماس چشمی برای جذب و جلب نظر است. هم‌چنین این حالت می‌تواند نشان‌دهنده‌ی قضاوت و استدلال نیز باشد؛ به ویژه اگر با کمی اخم همراه باشد.

نگاه به سمت پایین؛ نگاه کردن به یک فرد می‌تواند عملی از روی قدرت و تسلط باشد. ولی منظور از نگاه به پایین، یعنی نگاه نکردن به فرد مقابل؛ که می‌تواند نشانه‌ای از تسلیم باشد (من واقعاً یک تهدید نیستم؛ لطفاً به من آسیب نزنید. شما آنقدر نورانی و با شکوه هستید که اگر نگاهتان کنم، نابینا خواهم شد). بنابراین نگاه کردن به سمت پایین نشانه‌ای از تسلیم و فرمانبرداری است. هم‌چنین این حالت نشان می‌دهد فرد احساس گناه می‌کند. راه جالب توجهی که در آن یک فرد مادون نگاه‌اش را در مقابل فرد بالاتراز خودش به پایین می‌اندازد، این است که سرش را به عقب می‌چرخاند. حتی آدم‌های قد بلند نیز این کار را می‌کنند. نگاه رو پایین و چپ می‌تواند نشان‌دهنده‌ی این مسئله باشد که فرد در حالت حرف زدن با خودش است (به حرکات ریزلب‌های اش نگاه کنید). نگاه رو به پایین و راست نیز می‌تواند نشان دهد فرد دارای هیجان‌های داخلی است. در بسیاری فرهنگ‌ها که تماس چشمی را نشانه‌ی گستاخی یا برتری جویی می‌دانند، آدم‌ها هنگام صحبت با یکدیگر به نشانه‌ی احترام به پایین نگاه می‌کنند.

به چپ یا راست نگاه کردن؛ مقدار زیادی از میدان دیدمان در سطح افق است، بنابراین وقتی فردی به چپ یا راست نگاه می‌کند، احتمالاً می‌خواهد نگاه‌اش را از آن‌چه در برابر قرار دارد، برگرداند یا به چیزی نگاه می‌کند که علاقه‌اش را جلب کرده است. در دسته بندی انواع نگاه نگاهی کوتاه به سمت چپ یا راست می‌تواند فقط برای بررسی منبع پرت شدن حواس و ارزیابی تهدید یا مسئله‌ی مورد علاقه باشد. این طرز نگاه هم‌چنین می‌تواند نشان‌دهنده‌ی ناراحتی و رنجش نیز باشد (من از نظرتان خوش نیامد!). نگاه به سمت چپ می‌تواند نشان دهد فرد آوا یا صدایی را به خاطر آورده است. نگاه به سمت راست نیز می‌تواند نشان‌دهنده‌ی این مسئله باشد که فرد آوا یا صدایی را تصور می‌کند. این مسئله می‌تواند با توجه به تحرکات بصری و غیره به شکل معکوس در بیاید و شاید نیاز آن‌ها را نسبت به حقیقی یا ساختگی بودن شان بررسی نماید.

حرکات جانبی: حرکت چشم‌ها از سویی به سوی دیگر می‌تواند نشان از حقه‌بازی و دروغگویی باشد، گویی فرد در صورت رو شدن دست‌اش دنبال راه فرار می‌گردد. حرکات جانبی چشم‌ها هم‌چنین می‌تواند هنگامی روی دهد که فرد در حال انجام کاری توطئه‌آمیز باشد، گویی وی در حال بررسی این مسئله است که آیا کسی به وی توجه می‌کند یا خیر. هم‌چنین ممکن است چشم‌ها در دو طرف به عقب و جلو حرکت کنند (و گاهی اوقات به بالا و پایین)؛ در این حالت فرد احتمالاً به موضوعی کلی و بزرگ فکر می‌کند و دقیقاً در حال بررسی مختصر آن است.

زل زدن: نگاه کردن به چیزی نشان‌دهنده‌ی علاقه به آن است، خواه آن چیزیک نقاشی باشد، میز باشد یا یک آدم. وقتی به چیزی نگاه می‌کنید، آن‌گاه دیگران به چشم‌های شما نگاه می‌کنند، در این صورت احساس خواهند کرد مجبور هستند به آن چه زل زده‌اید پی ببرند. این مهارت قابل توجهی است که قادر هستیم با دقت بسیار به آن چه فرد دیگر زل می‌زند پی ببریم. در دسته بندی انواع نگاه کردن به پیشانی طرف مقابل یا نگاه نکردن به وی نشان‌دهنده‌ی عدم علاقه است. این پیام هم‌چنین از طریق عدم تمرکز چشم‌ها و در حالتی که فرد "در خودش فرو رفته است" و به چیزهای دیگری می‌اندیشد، نیز نشان داده می‌شود. زل زدن از روی قدرت نگاه کوتاه ولی شدیدی است که برای تحمیل اراده‌ی یک فرد بر فرد دیگر به کار می‌رود و نشان‌دهنده‌ی قدرت بدون خصوصی است. پنهان کردن نگاه‌های زل کار دشواری است زیرا آدم‌ها مهارت ویژه‌ای در تشخیص محل دقیق نگاه‌های آدم‌های دیگر دارند. این یکی از دلایلی است که مانسبت به حیوان‌های دیگر دارای چشم‌های بزرگ تری هستیم؛ این چشم‌های بزرگ در برقراری ارتباطات پیچیده به ما کمک می‌کنند. آدم‌هایی که دروغ می‌گویند ممکن است غالباً نگاه‌های شان را بدزندند، زیرا هنگام نگاه کردن به دیگران احساس گناه می‌کنند. با وجود این، وقتی از این حقیقت آگاه می‌شوند، با نگاه کردن طولانی تراز حد معمول ممکن است در جریان آن وضعیت زیاده‌روی کنند. این توانایی هم‌چنین کمک‌شان می‌کند که با زیرنظر گرفتن زبان بدن تان به دنبال نشانه‌هایی از تشخیص دروغگویی شان از جانب شما بگردند. مدت

زمان قابل قبول زل زدن در فرهنگ‌های مختلف متفاوت است و گاهی اوقات حتی در یک فرهنگ ممکن است نگاه کوتاه و گذرانیز مثلاً بین جنس‌های مختلف و توسط افراد سطح پایین جامعه غیرقابل قبول باشد. وقتی گزینه‌ای پیش روی آدم‌ها قرار گرفته می‌شود (مثل‌در یک مغازه)، آن‌ها به گزینه‌های دیگر خیره می‌شوند تا ارزیابی شان کنند. آن‌ها معمولاً در نهایت به گزینه‌ی مورد علاقه‌شان مدت زمان بیشتری نگاه می‌کنند، و شاید غالباً بعد از نگاه کردن به گزینه‌های دیگر باز هم همان گزینه را ورانداز کنند. این کار تأثیر معکوس دارد، بنابراین اگر زمان موجود را در نگاه کردن به چیزهای مختلف مدیریت کنید، آن قلم جنسی که بیش از همه دیده می‌شود به احتمال زیاد همان گزینه‌ی انتخابی خواهد بود. الگوهای زل زدن غیر بصری شامل حرکات سریع (حرکات ارتعاشی چشم) و خیره‌شدنی هستند؛ این حرکات هنگامی روی می‌دهند که "در خودمان فرو رفته‌ایم و غرق اندیشه هستیم". حرکات سریع چشم هنگامی بیشتر روی می‌دهند که به خاطرات بلند مدت مان دسترسی پیدا می‌کنیم و خیره‌شدنی‌ها نیز هنگامی اتفاق می‌افتد که به خاطرات کاری مان دست می‌یابیم. این روش برای تشخیص این که آیا آدم‌ها به رویدادهای گذشته فکر می‌کنند یا به رویدادهای اخیر (یا رویدادهای گذشته‌ای که هم‌چنان جزء رویدادهای کاری مان قرار دارند) کارآمد است.

نگاه کوتاه و گذرا: نگاه کوتاه و گذرا بر چیزی می‌تواند حاکی از میل و طلب مان نسبت به آن چیز باشد؛ برای مثال نگاه کوتاه به در می‌تواند نشان دهنده‌ی تمایل مان برای خروج باشد. نگاه کوتاه به یک فرد می‌تواند نشان از میل به حرف زدن با وی داشته باشد. این نگاه هم‌چنین می‌تواند نشان دهنده‌ی توجه و نگرانی برای احساسات آن فرد باشد، به ویژه هنگامی که چیزی ناراحت‌کننده به وی گفته شود. نگاه کوتاه و گذرا ممکن است نشان از تمایل به زل زدن به کسی یا چیزی باشد که نگاه طولانی مدت به آن ممنوع تلقی شود. در دسته بندی انواع نگاه نگاه کوتاه و گذرا به سمت چپ یا راست به یک فرد و همزمان بالا بردن ابروها می‌تواند نشان از جذب شدن و جلب نظر باشد. این نگاه بدون بالا بردن ابروها ممکن است بیشتر به معنی بی‌میلی و مخالفت باشد.

تماس چشمی: تماس چشمی میان دو نفر یک عمل قدرتمند ارتباطی است و ممکن است نشان دهنده‌ی علاقه، محبت، یا تسلط باشد. تماس چشمی به شیوه‌های مختلف انجام می‌شود.

قطع تماس چشمی: برقراری تماس چشمی طولانی می‌تواند تهدیدآمیز باشد، بنابراین در طول یک مکالمه مرتباً نگاه‌مان را از طرف مقابل بر می‌داریم سپس مجدداً تماس چشمی برقرار می‌کنیم. قطع تماس چشمی می‌تواند نشان‌دهنده‌ی بیان چیزی باشد که فرد را به عدم تمایل به حفظ تماس چشمی و ادار کرده است؛ برای مثال توهین، روشندن دست، احساس تهدید و غیره. هم‌چنین این وضعیت می‌تواند هنگامی روی دهد که فرد به چیزی فکر می‌کند که باعث ناراحتی درونی مشابه‌ای شده باشد.

تماس چشمی طولانی: تماس چشمی طولانی تراز حد معمول می‌تواند معانی متفاوت بسیاری داشته باشد. غالباً هنگام گوش دادن به حروف‌های فرد مقابل تماس چشمی به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد، به ویژه هنگامی که می‌خواهیم به حروف‌های فرد مقابل با دقیق زیاد توجه کنیم. هنگام صحبت کردن تماس چشمی کمتری به کار می‌بریم، به ویژه اگر افرادی باشیم که با تخیل زیاد می‌اندیشیم و هنگامی که به گفته‌های مان فکر می‌کنیم به دور دست یا به سمت بالا خیره می‌شویم. هم‌چنین بیشتر به آدم‌هایی نگاه می‌کنیم که دوست‌شان داریم و بیشتر آدم‌هایی را دوست داریم که بیشتر نگاه‌مان می‌کنند. گاهی اوقات دروغگوها، با آگاهی از این‌که تماس چشمی کم نشانه‌ی دروغگویی است، با نگاه‌های طولانی تراز حد معمول سعی می‌کنند این شرایط را جبران کنند. غالباً این کار آن‌ها بدون حتی پلک زدن انجام می‌شود؛ زیرا آن‌ها خود را مجبور به این کار می‌کنند. آن‌ها با دهان‌شان لبخند می‌زنند، نه با چشم‌های شان؛ زیرا در این حالت لبخند زدن با چشم‌ها کاردشواری است.

تماس چشمی محدود: وقتی فردی تماس چشمی بسیاری اندکی برقرار می‌کند، ممکن است نشان‌دهنده احساس عدم امنیت وی باشد. هم‌چنین ممکن است دروغگویی باشد که نخواهد دست اش رو شود؛ از این رو از برقراری تماس چشمی خودداری می‌کند. نگاه کردن به یک فرد از لحاظ شناختی با بررسی و ارزیابی همراه است؛ زیرا در صورت و چشم‌های فرد مقابل به دنبال معنی و مفهوم می‌گردیم. به همین دلیل هم معمولاً هنگام صحبت کردن چشم‌های مان را از طرف مقابل بر می‌گردانیم، زیرا اگر هم‌زمان به چشم‌های فرد مقابل نگاه کنیم و صحبت نماییم به

معنی حقیقی کلمه، پنهانی باند ذهنی مان مختلف می‌شود.

برای مقاعده افراد: برقراری تماس چشمی برای مقاعده کردن افراد بسیار مهم است. اگر به فرد دیگری نگاه کنید و او به شمانگاه نکند، احتمالاً حواس وی جای دیگری است. حتی اگر او صدای شما را هم بشنود، فقدان تماس چشمی اتصال فردی را کاهش خواهد داد. اگر می‌خواهید فردی را مقاعده یا نظرش را عوض کنید، اولین مرحله این است که با او تماس چشمی برقرار نمایید و سپس تا برقراری اتصال دائم این تماس چشمی را حفظ کنید.

خیره شدن: خیره شدن به طور کلی به این صورت است که چشم‌ها از حالت عادی گشادتر می‌شوند، توجه فرد به موضوع مورد نظر عمیق ترمی شود، و تعداد پلک زدن‌ها نیز کاهش می‌یابد. خیره شدن به طور کلی نشان‌دهنده‌ی علاقه‌ی ویژه به یک فرد یا یک چیز است. درسته بندی انواع نگاه خیره شدن به یک فرد می‌تواند نشانی از تعجب و عدم باور باشد؛ به ویژه بعد از گوش دادن به اخبار غیرمنتظره. وقتی چشم‌ها بدون تمرکز می‌شوند، ممکن است توجه فرد به درون خودش معطوف باشد و آن‌چه به آن خیره شده است اهمیت چندانی نداشته باشد. (این شرایط بدون کنترل و مراقبت از خود ممکن است برای فرد پیامد خجالت‌آوری به همراه داشته باشد). تماس چشمی طولانی می‌تواند تهاجمی، از سرمههایی، یا از سرفیب باشد؛ پیش‌تر در مورد تماس چشم توضیح داده شد. خیره شدن به چشم‌های دیگران معمولاً یک عمل تهاجمی تلقی می‌شود. نگاه خیره‌ی کوتاه با چشمان بازو و سپس بازگشت به حالت طبیعی نشان‌دهنده‌ی تعجب است. بازگشت به حالت طبیعی به طور ضمنی نشان می‌دهد فرد تمایل دارد بیشتر خیره بماند، ولی می‌داند این کار بی‌ادبانه است (این کار ممکن است با عذرخواهی همراه باشد). وقتی یک فرد به دیگری خیره می‌شود، ممکن است فرد دوم خجالت‌زده شود و نگاه‌اش را برگرداند. اگر او نیز تصمیم بگیرد که به چشم‌های فرد اول خیره شود، آن‌ها چشم‌های آن دو در یکدیگر قفل می‌شوند و این وضعیت ممکن است به رقابتی تبدیل شود که در آن هر که زودتر نگاه‌اش را برگرداند، باخته است. مدت زمان قابل قبول برای خیره شدن در فرهنگ‌های مختلف متفاوت است؛ هم‌چنین این گوناگونی فرهنگی در مورد فرد مجاز به خیره شدن، یا

موضوع خیره شدن نیز صدق می‌کند. نوزادان و کودکان خردادسال تا قبل از این‌که قواعد فرهنگی شان را بیاموزند، بیش از سایرین خیره می‌شوند.

دنبال کردن نگاه: چشم‌ها به طور طبیعی هر گونه تحرکی را دنبال می‌کنند. اگر فردی به چیز مورد علاقه اش نگاه می‌کند، آن‌گاه به طور طبیعی نگاه‌اش را به آن می‌دوزد. هم‌چنین افراد چیزهای خنثی یا ترسناک را نیز با چشم‌های شان دنبال می‌کنند، زیرا ممکن است تحرکات این چیزها باعث تهدیدشان شوند. فروشنده‌گان از این مسئله استفاده می‌کنند و با تکان دادن انگشت یا یک خودکار جهت نگاه مشتری را به سمت برقراری تماس چشمی یا به بخشی از محصولات در حال فروش شان می‌کشانند.

تنگ کردن چشم‌ها: تنگ شدن چشم‌ها می‌تواند نشان‌دهنده‌ی ارزیابی یک موقعیت باشد؛ موقعیتی که در آن، احتمالاً فرد فکر می‌کند چیزی که به وی گفته شده است حقیقت ندارد (یا دست کم کاملاً مبتنی بر حقیقت نیست). در دسته بندی انواع نگاه تنگ کردن چشم‌ها هم‌چنین عدم اطمینان را نشان می‌دهد ("دقیقاً نمی‌توانم بفهمم این مسئله به چه معنا است."). تنگ کردن چشم‌ها تأثیر مشابه‌ای بر انقباض مردمک‌ها دارد که از این طریق باعث ایجاد میدان دید عمیق تری می‌شود و می‌توان مسائل مورد نظر را با جزیيات بیشتر نگاه کرد. این شیوه توسط حیوانات نیز استفاده می‌شود؛ این حیوانات هنگام شکار و تعیین فاصله شان تا قربانی از این شیوه استفاده می‌کنند؛ این شیوه در انسان و حیوان دارای هدف تهاجمی مشابه‌ای است. افراد دروغگویی که نمی‌خواهند فرد مقابل فریب شان را شناسایی کنند نیز چشم‌های شان را تنگ می‌کنند. وقتی فردی به چیزی فکر می‌کند و نمی‌خواهد تصویر ذهنی اش را ببیند، به صورت ناخودآگاه چشمان اش را تنگ می‌کند. هم‌چنین تنگ کردن چشم‌ها هنگامی اتفاق می‌افتد که نور یا شعه‌ی آفتاب چشم را آذیت کند. پایین آوردن پلک‌ها دقیقاً همان تنگ کردن چشم‌ها نیست ولی می‌تواند معنی مشابه‌ای داشته باشد. این نیز ممکن است نشان‌دهنده‌ی خستگی باشد.

پلک زدن: پلک زدن فرایند طبیعی پاکسازی چشم است که در آن پلک‌ها سطح چشم را تمیز می‌کنند؛ درست مانند برف پاک‌کن‌های خودرو. هر چه آدم‌ها بیشتر فکر می‌کنند یا احساس استرس دارند، سرعت پلک زدن نیز بیشتر می‌شود. این مسئله

می‌تواند نشان‌دهنده‌ی دروغ‌گویی نیز باشد، زیرا دروغگو دائماً در حال فکر کردن به دروغ‌های اش است. اگر دروغگوها از این مسئله آگاه باشند، ممکن است عمداً بخواهند چشم‌های شان را بازنگه دارند و خیره شوند. پلک زدن هم‌چنین می‌تواند نشان‌دهنده‌ی تفاهم باشد و آدم‌هایی که از لحاظ فکری یا قلبی به هم متصل می‌شوند ممکن است با سرعت یکسان پلک بزنند. آن‌هایی که با دقت در حال گوش گردن به حرف‌های تان هستند، ممکن است با توقف حرف‌های تان پلک بزنند (زیرا چشم‌های شان را بازنگه می‌دارند تا به دقت حرف‌های تان را گوش دهند). به غیر از پلک زدن‌ها تصادفی و طبیعی، پلک زدن یکباره ممکن است نشانه‌ای از شگفت‌زدگی باشد؛ به این معنی که فرد آن‌چه رامی‌بینند کاملاً باورندارد ("چشمان ام را پاک کردم تا بهتر ببینم"). پلک زدن‌های سریع جلوی دید را مسدود می‌کنند و می‌توانند نشانه‌ای از تکبر و خودخواهی باشند؛ فرد با این کار می‌گوید، "من آن قدر مهم هستم که نیازی به دیدن شما ندارم".

چشمک زدن: بستن یک چشم به صورت چشمک زدن، حرکتی عمدی است که غالباً نشان‌دهنده‌ی توطئه است ("من و تو، هردو از این مسئله آگاه هستیم، ولی فرد سوم حاضر از این مسئله آگاه نیست"). در دسته بندی انواع نگاه چشمک زدن هم‌چنین می‌تواند تا حدودی نشان‌دهنده‌ی آشنایی و احوال پرسی، و یادآور دست تکان دادن باشد ("سلام، دوست عزیزم").

بستن چشم: بستن چشم‌ها، دنیا را به روی تان می‌بندد؛ به این معنی که "نمی‌خواهم آن‌چه را جلوی روی ام قرار دارد، ببینم، واقعاً وحشتناک است". گاهی اوقات آدم‌ها هنگام صحبت کردن چشم‌های شان را می‌بندند. این حرکت نیز معادل رو برگرداندن است، زیرا از تماس چشمی جلوگیری می‌کند و به طور موثری نشانه‌ی نادیده گرفتن هر گونه درخواست ضمنی از طرف فرد مقابل است. آن‌هایی که در ذهن شان به تصویری فکر می‌کنند نیز گاهی اوقات هنگام صحبت چشم‌های شان را می‌بندند، به این ترتیب می‌توانند بدون هیچ عامل مزاحم خارجی تصاویر ذهنی شان را بهتر ببینند.

چشم‌های نمناک: مجازی اشک باعث مرطوب شدن چشم‌ها می‌شوند؛ هم برای شستشوی آن‌ها و هم برای عمل گریستان. چشم‌های نمناک می‌توانند حاصل گریستان باشند و نشان‌دهنده‌ی اضطراب، ترس یا ناراحتی. چشم‌های نمناک نشان می‌دهند

فرد به تازگی گریه کرده است. هم‌چنین نمناکی چشم‌ها ممکن است هنگام خستگی نیز اتفاق بیفتد (این حالت می‌تواند با قرمزی چشم‌ها همراه باشد).

اشک: اشک‌های واقعی که از گونه‌ها سرازیر می‌شوند غالباً علامت ترس یا ناراحتی شدید هستند، اگرچه به طور متناقض ممکن است فرد از روی شادی نیز گریه کند. اشک ریختن می‌تواند آهسته و بدون صدا باشد؛ با علائم کمتری نسبت به گریه کردن (که نشان‌دهنده‌ی میزان خاصی از کنترل است). هم‌چنین اشک ریختن معمولاً می‌تواند حالت صورت را به هم بریزد، و هنگامی که هیجانات بسیار شدید باشند، می‌تواند با حق‌های تکان‌دهنده نیز همراه باشد. در بسیاری از فرهنگ‌ها انتظار نمی‌رود مردها گریه کنند؛ آن‌ها یاد می‌گیرند این واکنش را سرکوب نمایند؛ از این رو حتی هنگام تنهایی نیز قادر نیستند گریه کنند. حتی وقتی چشم‌های شان نمناک می‌شود نیز از طرف مقابل رو برمی‌گردانند. اشک و ناراحتی ممکن است به خشم تغییر یابند که می‌تواند مستقیماً هر کسی را که در دسترس باشد، تحت تأثیر قرار دهد.

مالیدن چشم: وقتی فردی احساس ناراحتی می‌کند، ممکن است کمی اشک از چشم‌های اش خارج شود. برای پنهان ساختن این مسئله و تلاش برای خشک کردن چشم‌ها، این فرد ممکن است چشم‌های اش را بمالد و حتی وانمود کند خسته است یا چیزی در چشم‌اش رفته است. این مسئله نیز به آن‌ها این فرصت را می‌دهد که نگاه‌شان را از شما برگردانند. عمل مالیدن چشم ممکن است توسط یک انگشت، یک انگشت و شست (برای هردو چشم) یا با هردو دست انجام شود. هرچه فرد بخواهد بیشتر چشم‌های اش را بپوشاند، به این معنی است که تلاش می‌کند چیزی را پشت دست‌های اش پنهان کند.

خطوط چشم: ژن Pax6 بر بخش‌هایی از مغز (واقع در قشر سینه‌گولیت قدامی چپ) که تمایلات رویکرد محور را تنظیم می‌کنند، تأثیر می‌گذارد. این ژن هم‌چنین بر خطوط ظاهری در چشم‌ها نیز تأثیر می‌گذارد. نتیجه شگفت‌انگیز آن این است که آدم‌هایی با خطوط دایره‌ای در عنبیه‌شان معمولاً گرم و رقیق القلب هستند. آن‌هایی هم که در عنبیه‌شان دارای خطوط متمرکزی هستند که دور مردمک انجنا یافته‌اند، افرادی هیجانی و تکانشگر هستند.

زبان بدن دست‌ها: شخصیت‌شناسی انواع مدل دست‌ها و تفسیر آن‌ها

لمس: چگونگی لمس دیگران، احساس‌تان را نسبت به آنها نشان می‌دهد. وقتی با کف دست‌تان کسی را کاملاً لمس می‌کنید، گرما، آشنازی و علاقه را به طرف مقابل نشان می‌دهید. لمس کردن فقط با نوک انگشتان، نشانه‌ای از علاقه‌ی کمتری‌ای شاید حتی کمی ناراحتی و رنجش است. وقتی شخصی لمس‌تان می‌کند و گرمای دست‌اش را احساس می‌کنید، به این معنی است که وی کم‌وبیش کنارتان احساس آرامش می‌کند. دست‌های سرد و مرطوب نشان می‌دهد وی در تنفس است – البته نه لزوماً به خاطر وجود شما، بلکه شاید به دلیل شرایط و موقعیت.

بازکردن کف دست رو به بالا: بازکردن کف دست رو به بالا معمولاً روی آدم‌های دیگر تاثیری مثبت می‌گذارد. این حرکت برای به دست آوردن دل فرد آزرده‌خاطر یا جوش خوردن یک معامله موثر است. بازکردن کف دست به همراه گشودن بازوها، نشانه‌ی پذیرش، آمادگی و اطمینان است. وقتی هم‌زمان با بازکردن کف دست، شانه‌های تان را بالا می‌اندازید، احتمالاً می‌خواهید تسلیم، کناره‌گیری یا اعتراض به ضعف را نشان دهید، گویی می‌خواهید بگویید "من نظری ندارم".

بازکردن کف دست رو به پایین: این حرکت در زبان بدن دست‌ها حاکی از اعتماد به نفس است، و نشان می‌دهد شما دقیقاً می‌دانید چه می‌گویید – ولی هم‌چنین ممکن است نشانه‌ای از سختگیری و عدم انعطاف‌پذیری باشد. کف دست رو به پایین با انگشتان بازو مستحکم حاکی از حس قدرت، و حتی تسلط یا مبارزه‌طلبی است. وقتی شخصی هنگام گفت‌وگو با شما این حرکت را انجام می‌دهد، می‌خواهد بگوید ذره‌ای از جایگاه‌اش عقب نمی‌رود و شما باید نظرتان را تغییر دهید. وقتی این حرکت باتکان دادن دست به شکل ساطور همراه شود، نشان‌دهنده‌ی تاکیدی بروجود اختلاف نظر است.

بردن دست‌ها به پشت: این زبان بدن دست‌ها معمولاً نشان‌دهنده‌ی سطوحی از

اعتماد به نفس است، زیرا در این حالت بالاتنه کمی جلو می‌آید و بخش‌های حیاتی بدن نمایان می‌شوند. این حرکت غالباً در مردان دیده می‌شود، و با این‌که همیشه بهتر است دستان تان در معرض دید قرار دهید، ولی اگر نتوانید اعتماد به نفس تان را از طریق دست‌های نشان دهید، استثنائی می‌توانید این حرکت را انجام دهید. بسیاری از آدم‌ها هنگامی که به این حالت دیده می‌شوند، احساس رنجش و ناراحتی می‌کنند. زیرا حس لخت بودن در آنها ایجاد می‌شود.

مشت‌های گره کرده: مشت‌های گره کرده معمولاً به صورت ضمنی حاکی از استحکام اراده است – تصور کنید شخصی خود را برای مسابقه‌ی فوتیال یا مشت‌زنی آماده می‌کند. این حرکت می‌تواند نشانی از لجاجت و سرسختی باشد، درست شبیه باز کردن گف دست به سمت پایین – البته شدیدتر از آن. اگر در این حالت انگشت شست‌تان را جمع و زیر سایر انگشتان پنهان کنید، حسی از رنجش و ناراحتی را به دیگران انتقال می‌دهید. در این حالت نشان می‌دهید مضطرب هستید و سعی می‌کنید خودتان را جمع و جور کنید.

دست روی قلب: این حرکت نشان می‌دهد، شخص می‌خواهد دیگران حرف‌اش را پیذیرنده یا باور کنند. با این‌که قصد شخص از این حرکت، نشان دادن صمیمت است ولی لزوماً نشان‌دهنده صداقت نیست. این حرکت فقط به این معنی است که "می‌خواهم حرف‌های ام را باور کنید (صرف نظر از این‌که واقعاً راست می‌گوییم یا خیر). این حرکت یعنی این‌که "هرچه می‌گوییم از قلب‌ام برخاسته است".

تکان دادن دست به شکل ساطور: این زبان بدن دست‌های نشانه‌ی تاکید و معمولاً تحکم‌آمیز است. شخصی که این‌گونه حرف می‌زند، تصمیم‌اش را گرفته است و احتمال تغییر در آن وجود ندارد. هم‌چنین غالباً از این حرکت به عنوان راهی برای اشاره نیز استفاده می‌شود. برای مثال، این حرکت را به منظور تفکیک یک ایده به دو مقوله‌ی مجزا انجام می‌دهند. ولی اگر به انجام این حرکت عادت دارید، هرگز آن را بیش از اندازه تهاجمی انجام ندهید.

اشارة با انگشت: در زبان بدن دست‌ها، نشانه گرفتن انگشت به سمت طرف مقابل هنگام گفت‌وگو، حرکتی تحکم‌آمیز است. آدم‌ها معمولاً با این کار می‌خواهند خودشان را با ابهت نشان دهند؛ پدر و مادرها هنگام صحبت با فرزندان، یا معلم‌ها هنگام تادیب

یک دانش آموزی نظم این حرکت را انجام می‌دهند. این راهی برای پیروز شدن در یک مباحثه است، و معمولاً رفتاری تهاجمی و خشمگینانه تلقی می‌شود. وقتی این کار را با یک دوست انجام می‌دهید، نشانه‌ای از غرور و تکبر محسوب می‌شود – این حرکت تخاصمی، تهاجمی، و توهین آمیز است. نمونه‌ی شدیدتر این کار وقتی است که با نوک انگشت به طرف مقابل سقلمه بزنید. در هر صورت، نشانه گرفتن انگشت به سمت دیگران، غالباً رفتاری بی‌ادب‌انه تلقی می‌شود. بهتر است برای تعديل کردن این حرکت، کل دست‌تان را به سمت مقابل نشانه بگیرید. هرچند اشاره کردن با انگشت به همراه بازیگوشی و چشمک، طرز بیانی دلپذیر برای نشان دادن تائید یا تصدیق است. اشاره کردن با انگشت در هوا بر اهمیت حرف‌های تان می‌افزاید و آن را تاکید می‌کند. این حرکت دیگران را از اعتماد به نفس و قدرت‌تان مطمئن می‌کند. شاید تاکنون دقیق کرده‌اید چگونه سیاستمداران و واعظان هنگام سخنرانی از این حرکت استفاده می‌کنند.

مالیدن دو دست به یکدیگر: مالیدن دستان به هم نشان دهنده‌ی انتظاری‌الذت بردن از چیزی است که قرار است به زودی اتفاق بیفتد. همیشه به خاطر داشته باشید این حرکت برای از بین بردن استرس استفاده می‌شود – و هیجان بیش از اندازه در انتظار یک اتفاق دلپذیر، نوعی استرس مثبت است. از اشکال دیگر این حرکت، به صدا درآوردن مفاصل انگشتان است – این کار نشان دهنده‌ی اعلام آمادگی برای انجام یک عمل است و بیشتر در مردان دیده می‌شود.

محکم گرفتن دست، فشردن دست: گرفتن و فشردن دست با دست دیگر حرکتی است که از طریق آن می‌توانید به خودمان آرامش دهیم. شخصی که این کار را انجام می‌دهد احساس ناراحتی می‌کند، و شاید عصبی و وحشت‌زده باشد. دائمًا سعی می‌کند به خودش اطمینان بدهد "همه چیز درست می‌شود". شکل دیگر این حرکت مالیدن مج دست است. در هم قفل کردن و فشردن انگشتان نشان دهنده‌ی اضطراب و ناامیدی شدید است. چنین شخصی پیش خود فکر می‌کند "همه چیز خیلی بد پیش می‌رود". بهتر است همیشه خود را برای چنین شرایطی قوی و آماده کنید.

قرار دادن نوک انگشتان دو دست روی یکدیگر: در این حالت از زبان بدن دست‌ها، شخص انگشتان دو دست را به گونه‌ای روی هم قرار می‌دهد که شکلی شبیه مناره

درست می‌شود. این حرکت نشان‌دهنده‌ی اعتماد به نفس و اطمینان به خود است. این حرکت را وکلاء یا بازیکنان شطرنج هنگامی از خود نشان می‌دهند که راهی برای از میان برداشتن حریف پیدا کرده‌اند. هرچند نباید در انجام این کار زیاده‌روی کنید، زیرا نوعی نشانه‌ی تحکم است.

دست به کمر؛ گاهی اوقات این حرکت اشتباها حرکتی غیردوستانه تلقی می‌شود، ولی غالباً واقعاً به این معنی است که شخص در حال حاضر آماده‌ی انجام کار است. معمولاً این حرکت را در افراد پرکار، ورزشکاران، و آدم‌های فعال مشاهده می‌کنیم. قطعاً گاهی اوقات این حرکت می‌تواند نشان‌دهنده‌ی تحکم و برتری باشد. برای مثال، معمولاً افراد نظامی و مقامات قانونی برای نشان دادن قاطعیت و تسلط بر اوضاع این حرکت را انجام می‌دهند.

دست در جیب؛ حرکت معنی دار بعدی در زبان بدن دست‌ها این است که دست‌هایی که در جیب فرو می‌روند نشان‌دهنده‌ی تردید، بی‌اعتمادی، و بی‌میلی هستند. اگر شخصی دست‌اش را در جیب فرو برده است، باید در وحله‌ی اول، علاقه و اعتمادش را جلب کنید. حتی اگر شخصی سعی کند افکار واقعی اش را پنهان نماید، دست‌های اش حقیقت را برای تان برملا می‌کنند. اگر کمی به زبان بدن دست‌ها حساس‌تر باشید، می‌توانید به اقدامات مناسب دست بزنید و پاسخ‌های مناسب دریافت کنید.

نشان دادن اعداد با دست؛ ساده‌ترین و اساسی‌ترین زبان بدن دست، عددی است. هر باریک عدد را به زبان می‌آورید، زبان بدن مربوط به آن را انجام دهید. این کار باعث می‌شود که عدد بیان شده توسط شما به سادگی برای شنونده قابل یادآوری باشد و در عین حال، حرکت و گرمی به زبان بدن شما اضافه می‌شود و به عنوان اهرمی غیرکلامی در مکالمه عمل می‌کند.

نشان دادن مقدار بسیار کوچک با انگشتان؛ هر بار که می‌خواهید بر کوچک بودن مقدار چیزی تاکید کنید، مانند چیزی که نباید بیش از حد جدی گرفته شود یا یک نکته‌ی اضافی خیلی کوچک، دست‌ها را به این حالت درمی‌آورید! این زبان بدن مورد علاقه‌ی من برای نشان دادن کم بودن مقدار چیزی است.

ثبت بودن یک دست و حرکت رو به بالای دست دیگر؛ این زبان بدن دست ها بسیار قوی است، بنابراین با احتیاط از آن استفاده کنید. این حرکت دست "اصل مطلب" را نشان می‌دهد یا به این معنا است که «حوالات اینجا باشد». این صدا و حرکت توجه طرف مقابل را جلب می‌کند و سبب می‌شود که مردم بدانند: "آن‌چه قرار است بگوییم بسیار مهم است!"

حرکت رو به بیرون دست ها: دوست دارید یک زبان بدن دست عالی بسازید؟ پس، زبان بدن "همه چیز" همان چیزی است که می‌خواهید. این حرکت طوری به نظر می‌رسد که انگار همه‌ی ایده‌ها را در بر می‌گیرید.

معنای دوم: این زبان بدن همچنین می‌تواند به این معنا باشد که «گذشته و اشتباهات را فراموش کن و شروع تازه داشته باش» یا «اشاره به فرد برای کنار زدن چیزی از سر راهش».

نشان دادن اندازه و کوچک و بزرگی با دست: این یکی واقعاً آسان است و می‌تواند به معنای واقعی کلمه برای نشان دادن سطح چیزی باشد. شما می‌توانید از این زبان بدن دست برای نشان دادن بزرگ یا کوچک بودن چیزی یا جایگاه فردی استفاده کنید. به عنوان مثال، می‌توانید بالاترین سطح را با دست تان نشان بدهید و بگویید "این معامله بسیار بزرگ" یا سطح پایین را نشان بدهید و بگویید "فلانی از سطح اجتماعی بالایی برخوردار نیست".

معنای دیگر: شما همچنین می‌توانید از این زبان بدن دست به عنوان یک جایگزین برای فهرست کردن استفاده کنید البته زمانی که در مورد مراحل مختلف صحبت می‌کنید. به عنوان مثال، شما می‌توانید بگویید: "ما با دیدگاه شما شروع می‌کنیم" (سطح پایین)، "سپس با ساختار شما ادامه می‌دهیم" (سطح متوسط) و "در نهایت و مهم‌تر از همه، با محصول نهایی به پایان می‌رسیم".

حرکت دادن انگشت‌ها برای نشان دادن مقدار: این زبان بدن دست ها می‌تواند برای نشان دادن بخش بسیار خاصی از یک ایده مورد استفاده قرار بگیرد. هنگامی که شما در مورد یک جنبه از چیزی صحبت می‌کنید، این زبان بدن می‌تواند متمایز بودن آن را نشان دهد.

معنای دوم: شما همچنین می‌توانید از این حرکت دست برای نشان دادن نوعی تغییر در چشم انداز استفاده کنید، همراه با جمله‌ای مثل "فلان چیز واقعاً ذهن من را زتا — تغییر داد."

اشارة کردن به فرد خاص: هر زمانی که شما به فضای شخص یا منطقه‌ی شخصی کسی اشاره می‌کنید، آن‌ها را به کلمات تان متصل می‌کنید. بهترین حالت این زبان بدن زمانی است که دست مانند تصویر زیر باز است. اشاره کردن بسیار تهاجمی است. شما می‌توانید زبان بدن "تو" را نجام دهید تا مخاطب تان احساس کند که او هم در موضوع مورد نظر شامل است یا نشان بدید که موضوع مورد بحث، در مورد شخصی که با او صحبت می‌کنید هم اعمال می‌شود. این زبان بدن دست می‌تواند توجه طرف مقابل را زمانی که ذهن اش در جای دیگری سرگردان است، به خوبی جلب کند.

نکته: حواس‌تان باشد که این زبان بدن دست را به طور کاملاً هدفمند انجام بدهید. یک بار مقابل زنی که اضافه وزن داشت ایستاده بودم و مردی که با او در حال صحبت بودم داشت در مورد فست فود صحبت می‌کرد و مدام به این زن اشاره می‌کرد. این زن از ما دور شد! این حرکت مرد بی‌نهایت غیرارادی (و توهین‌آمیز) بود.

حرکت دست‌ها به سمت قلب: هر زمان که دستان مان را به سوی قلب یا قفسه سینه‌مان بیاوریم، معمولاً می‌خواهیم خودمان را نشان دهیم. فقط حواس‌تان باشد که این حرکت دست را بادقت استفاده کنید!

دست چپ به سمت بدن، دست راست به سمت بیرون: هر زمان که بخواهید دو ایده یا چیز مختلف را به طور متمایز بیان کنید، می‌توانید از دستان خود برای ارائه‌ی آن‌ها به صورت نمادین استفاده کنید. به عنوان مثال، ممکن است بگوییم ما کاملاً با آن‌ها متفاوت هستیم و با گفتن «ما» از دست چپ مان استفاده کنیم و با گفتن «آن‌ها» از دست راست مان استفاده کنیم. این زبان بدن دست یک راه عالی برای قرار دادن فاصله بین دو چیز است.

حال پیشرفت: اگر می‌خواهید چیزی واقعاً پیشرفت‌ه را امتحان کنید، می‌توانید از دستان تان برای نشان دادن دو ایده‌ی متفاوت استفاده کنید. به عنوان مثال، وقتی که درباره‌ی ایده‌ها و اقدامات دموکراتیک حرف می‌زنیم، می‌توانیم از دست چپ مان

استفاده کنیم و آن را بالا ببریم و زمانی که در مورد ایده‌ها و اقدامات جمهوری خواهان صحبت می‌کنیم دست راست‌مان را بالا ببریم. این زبان بدن برای مخاطبان هم جذب‌کننده و هم راحت‌تر است.

حرکت دست‌ها به سمت هم: هنگامی که شما هر دو دست‌تان را به طرف هم می‌آورید، یک زبان بدن ترکیبی را می‌سازید. این زبان بدن دست یک راه عالی برای نشان دادن دو نیرویی است که به صورت نمادین به عنوان یک شکل واحد به هم می‌پیوندند. حتی می‌توانید برای نشان دادن یکپارچگی کامل دست‌ها را مشت کنید.

کف دست رو به دیگران: هنگامی که کف دست‌تان را رو به کسی نگه می‌دارید، می‌خواهید آن‌ها را متوقف کنید. شما می‌توانید این کار را زمانی انجام دهید که کسی صحبت می‌کند و بلا فاصله ساكت خواهد شد. (فقط در موارد اضطراری این زبان بدن دست را استفاده کنید) من یک بار با یک مدیر عامل اجرایی بودم و او عادت داشت که این کار را با کارکنان خود انجام دهد زمانی که حرف آن‌ها را به طور کامل گوش داده بود. این رفتار به طرز وحشتناکی توهین آمیز بود.

معنای دوم این زبان بدن دست‌ها: شما همچنین می‌توانید این زبان بدن را هنگام پرسیدن یک سوال انجام دهید - این حرکت در تمام جهان برای جلب توجه مخاطب انجام می‌شود.

باز کردن بازوها: آخرین مورد می‌تواند قوی‌ترین مورد باشد. این زبان بدن را می‌توان هر زمانی که در یک گروه یا با یک مخاطب صحبت می‌کنید به کار ببرید. شما باید بازوی‌تان را باز کنید انگار که آن‌ها را در آغوش می‌گیرید؛ به این ترتیب می‌توانید این حس را به مخاطبین القاء کنید که همراه شما یک «ما» را تشکیل می‌دهند. شما همچنین می‌توانید این کار را هنگامی که در کنار کسی ایستاده‌اید انجام دهید و در واقع دست‌های‌تان را پشت سرا و بگذارید تا نشان دهید که "تو در دایره‌ی افراد نزدیک به من هستی". این زبان بدن دست هنگامی که به درستی استفاده می‌شود، بسیار دوست‌داشتنی است.

جدول بررسی انواع دست دادن

تشریح جزئی	معانی ممکن	علامت
دست دادن محکم با قسمت بالایی دست نشانه‌ی حس سلطه‌گری است.	سلطه	دست دادن- کف دست به طرف پایین
معمولاً دست دادنی قوی نیست و قسمت پایین دست در آن درگیر است و به ارتباط بعدی تعییر می‌گردد و نتایجش به عواملی مهم تراز دست دادن بستگی دارد.	اطاعت و تطابق	دست دادن- کف دست به طرف بالا
این مدل دست دادن نوعی حس ناراحت بودن را منتقل می‌کند.	پدنیال ایجاد اعتماد و صداقت بودن و کنترل کردن چیزی	با هردو دست، دست دادن
بیشتر دست دادن‌ها از این نوع هستند و ممکن است اصلاً فرد به دنبال کنترل چیزی نباشد.	عدم تهدید و آسایش	دست دادن مساوی و عمودی
این کار نشانه‌ی انرژی و اشتیاق دست دهنده نسبت به شخص مقابل، جلسه، شرایط و یا پروژه است. یک جور حس انتقال انرژی و اشتیاق در آن وجود دارد و رفتاری بسیار محبوب است.	اشتیاق	پمپ کردن در دست دادن
اجتناب از دیدگاه مشترک با دست دادن ضعیف همراه است و می‌تواند بخاطر جنبه‌های شخصیتی، حوصله و غیره باشد. افرادی که از این نوع دست دادن در کارهایشان استفاده می‌کنند، مثل موسیقی، کارهای هنری و جراحی انجام می‌دهند. افراد پیر هم ممکن است ضعیف دست بدهند. این کار می‌تواند بخاطر آرتروز هم باشد. اما در افراد جوان می‌تواند نشانه‌ی بی میلی باشد.	متقاوت است	ضعیف دست دادن

محکم دست دادن نشانه‌ی قدرت فرد است. و می‌تواند اعتماد به نفس را هم نشان دهد. قدرت در دست دادن به تنها ی مشخصه‌ی حوصله داشتن و یا شخصیت خاصی نیست و نیاز به خواندن علائم دیگر دارد. می‌تواند بد هم تعبیر شود.	اعتماد به نفس نسبت به بیرون	محکم دست دادن
وقتی با دست چپ بازوی راست طرف مقابل را بگیریم و در همین حین با او دست بدھیم، نشانه‌ی کنترل فرد مقابل و یا مراقبت از اوست و این می‌تواند به حس خوبی تعبیر گردد.	کنترل و شریک بودن	دست دادن با دست گرفتن

زبان بدن چهره: شخصیت شناسی انواع مدل احساسات و چهره و تفسیر آن‌ها

اضطراب: چشم‌های خیس، ابروهای اندکی در هم کشیده شده، لب پایین می‌لرزد، چانه چروک افتاده است، سراندکی رو به پایین خم شده است.

ترس: چشم‌های باز، بسته یا رو به پایین، ابروهای بالا رفته، دهان باز یا کناره‌های دهان رو به پایین، چانه به داخل جمع می‌شود، سرپایین، صورت سفید.

خشم: چشم‌ها باز و زل زده، ابروها (به ویژه در قسمت میان دو ابرو) پایین کشیده شده‌اند، پیشانی چروک افتاده، سوراخ‌های بینی در حالت انفجار، لب‌های به هم فشرده شده یا دندان‌های روی هم فشرده شده، چانه‌ی جلو آمده، صورت قرمز.

شادی: لبخند بر لب (باز یا بسته)، خنده احتمالی، چروک خطوط خنده در اطراف چشم‌هایی که از خوشحالی برق می‌زنند، ابروها اندکی بالا رفته‌اند، سر در حالت عادی است.

غم: چشم‌ها رو به پایین هستند و احتمالاً نمناک یا پرازاشک هستند، سر رو به پایین یا به اطراف، لب‌ها غنچه.

حسرت: چشم‌های زل زده، گوشه‌های دهان رو به پایین، چانه‌ی جلو کشیده شده

آرزو: چشم‌ها کاملاً باز با مردمک متسع، ابروهای اندکی بالا اندخته شده، لب‌ها اندکی فاصله گرفته‌اند یا در هم کشیده شده‌اند یا در حال لبخند زدن است، سر به جلو متمایل شده است.

خستگی: چشم‌ها به این سو و آن سو می‌روند، صورت عموماً بی‌حرکت است، گوشه‌های دهان رو به پایین است یا لب‌ها به یک طرف کشیده می‌شوند، سر با دست‌ها بالا نگه‌داشته شده است.

شگفت‌زدگی: چشم‌های کاملاً باز، ابروهای بالا رفته، دهان باز و درنتیجه چانه پایین رفته، سرعاق برفته یا به یک طرف خم شده است.

رهایی و آرامش خاطر: ابروها به بیرون کج شده‌اند، لب‌ها یا خندان هستند یا به پایین متمایل شده‌اند، سر خم شده

تنفر: روگرداندن چشم‌ها و سر، سوراخ‌های بینی در حال انفجار، دهان بسته احتمالاً زبان گرد شده، چانه‌ی جلو کشیده.

شرم: چشم‌ها و سررو به پایین، ابروها پایین نگه‌داشته شده، پوست قرمز شده

تأسف: چشم‌ها کاملاً خیره و احتمالاً نمناک، ابروها در قسمت بین دو ابرو اندکی در هم کشیده شده یا گوشه ابرو پایین افتاده، گوشه لب‌ها رو به پایین، سر به یک طرف خم شده

آرامش: عضلات صورت آرام و نگاه ممتد. شاید گوشه لب‌ها به نشانه لختنداندکی بالا رفته باشد

رنگ قرمز با سرخ صورت: عموماً یک صورت قرمز ممکن است نشان دهنده فردی باشد که داغ شده است، زیرا خون به سطح بدنش آمده است تا خنک شود. آن‌ها ممکن است به خاطر تمرين و ورزش یا برانگیختگی احساسی، مثلاً وقتی هیجان زده می‌شوند، داغ شده باشند.

چهره‌ی قرمز عموماً نماد یک فرد عصبانی است. این یک نشانه‌ی مشخص خطر است و به فرد مقابل اخطار می‌دهد اگر از موضع شان عقب‌نشینی نکنند ممکن است آسیب بیینند. مردم وقتی خجالت‌زده می‌شوند به شیوه‌های گوناگونی سرخ می‌شوند. در برخی افراد، گردن‌شان سرخ می‌شود. در بسیاری از افراد گونه‌ها سرخ می‌شوند. و گاهی موقع کل صورت سرخ می‌شود.

رنگ سفید صورت: پوست سفید ممکن است نشان دهنده‌ی این باشد که فرد احساس سردی می‌کند زیرا خون برای جلوگیری از بخ زدگی به اعمق بدن می‌رود. پوست سفید همچنین نشانه‌ی ترس نیز است، غالباً ترس شدید. این اتفاق به این دلیل می‌افتد که خون، سطح پوست را به دلیل احتمال بریده شدن، ترک می‌کند و به عضلات می‌رود، جایی که حضورش بیشتر مورد نیاز است.

رنگ آبی کبود صورت: پوست می‌تواند به تناز آبی نیز دریاباید. این رنگ نشان دهنده‌ی سردی یا ترس شدید است.

صورت مرطوب: زمانی که بدن گرم می‌شود، احتمالاً به خاطر هیجان یا برانگیختگی احساسی، عرق کردن یک مکانیسم طبیعی بدن برای خنک شدن است. تعریق نیز با ترس ارتباط دارد، شاید به این دلیل که باعث لغزنده شدن پوست می‌شود و از چنگ انداختن یک موجود مهاجم جلوگیری می‌کند.

اصطلاحاتی که می‌توان به راحتی در چهره افراد مشاهده کرد:

قابل اعتماد: همن و همکارانش دریافتند که قابل اعتمادترین چهره، چهره‌ای است که لبخند کمرنگی برلب داشته باشد، گوش‌های لب بالا باشد، و ابروها اندکی بالا رفته باشد. این چهره نشان دهنده یک فرد با اعتماد به نفس و دوستانه است ولی نگران این نیست که دیگران نیز او را دوست دارند یا نه (هرچند ما را به یک دوست مطلوب‌تر تبدیل می‌کند).

با هوش: کلایسنو همکارانش به این نتیجه دست یافتند که افراد با چهره لاغرتر، چانه باریک‌تر و بینی بلندتر نماد واقعی یک فرد نابغه است. در مقابل، یک صورت بیضی شکل و پهن‌تر با چانه بزرگ و بینی کوچک غالباً به عنوان یک فرد با هوش کم شناخته می‌شود. همچنین به این نکته پی بردن که قضاوت زنان از جذابیت می‌تواند ارزیابی سایر مشخصه‌ها را تحت تأثیر قرار دهد. آن‌ها همچنین گفتند هوش بالاتر زمانی درک می‌شود که فرد لبخند می‌زند یا شوق خود را نشان می‌دهد، حال آن‌که هوش پایین‌تر با خشم و قابل اعتماد نبودن مرتبط است.

شما همچنین می‌توانید با بهکارگیری زبان بدن صورت قدرت، واضح صحبت کردن، استفاده از ارتباط چشمی بیشتر و اعتماد به نفس خودتان را باهوش تر نشان دهید.

مرعوب:

- شل شده
- دهان بازو فک افتاده، ابروهای بالا رفته، و خیره
- ساکن و بدون حرکت (یخ زده)، با زبان بدن شل و سست (تحت تأثیر قرار گرفته و از خود بی خود شده)
- یک قدم عقب می‌رود و دستاش را روی قلب اش می‌گذارد

شاد و خشنود:

- لبخندزنان سراکمی به عقب می‌برد و می‌خندد
- با دست روی ران‌های اش می‌زنند، پاهای اش را با زمین می‌کوبد، و دست می‌زنند
- سرش را تکان می‌دهد

عصبانی / تهاجمی:

- حرکات سریع و ناگهانی، مثل تکان دادن دست‌های گره کرده؛ کوییدن به میز با مشت، نوک انگشت، یالبهی دست قرمزشدن صورت، ایجاد لکه‌های قرمزرنگ روی صورت
- فشار و تنش در گردن - تارهای صوتی برآمده، رگ‌های بیرون زده - و چانه‌ی جلو آمده یا عقب رفته
- دست به کمرا استاده، یا مشت‌های گره کرده ث. نزدیک شدن بیش از اندازه به فرد مقابل واجباروی به تغییر جا
- خود را پهن تر و عریض تراز حد معمول نشان می‌دهد (من بزرگ هستم! خیلی بزرگ!), بازوهای اش را از هم بازمی‌کند
- ابروها به سمت پایین، و چپ چپ نگاه می‌کند ح. دندان‌های اش را نشان می‌دهد، آرواره‌های اش را سفت می‌کند، و غرش می‌کند

رجیده:

- لبها را به هم فشار می‌دهد و فقط یک خط از آن‌ها باقی می‌ماند
- چشم‌ها را باریک می‌کند و گاهی سرش را کمی کج می‌نماید (چرا هنوز این جا هستی و آزارم می‌دهی؟)
- چشم‌ها را می‌چرخاند، و غالباً با آهی عمیق و طولانی حاکی از درد همراه می‌کند

مضطرب:

- بی قراری می‌کند، مثلاً چمن‌ها را می‌کند و قطعه قطعه می‌کند، با حلقه یا انگشت‌رش بازی می‌کند، یا مداداش را می‌جذب
- لب پایین‌اش را می‌گزد؛ بی دلیل آب دهان‌اش را قورت می‌دهد
- با سرعت نفس می‌کشد یا نفس‌اش را حبس می‌کند
- چشمان‌اش به سرعت حرکت می‌کند
- کف دستان‌اش زرد، و عرق کرده، و سرد است
- خنده‌های غیرمعمول و بلند و عصی می‌کند
- شانه‌های اش را به سمت جلو داده، و قوز کرده است
- مدام قدم می‌زند

مواظب و دقیق:

- سررا به آرامی تکان می‌دهد و ابروها را در هم می‌کشد
- به سمت جلو، و به سمت گوینده خم می‌شود، و ناگهان خوب توجه می‌کند
- یادداشت بر می‌دارد
- از بالای شیشه‌ی عینک‌اش به گوینده نگاه می‌کند

خسته و کلافه:

- سرشن را روی کف دستان‌اش می‌گذارد، از بین انگشتان به اطراف نگاه می‌کند، و شاید حتی "به صورت تصادفی"، سرشن از بین دست‌های اش بلغزد و به میز برخورد کند

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- پاهای اش را تکان می‌دهد، مداد را در دستاش می‌چرخاند، با شتاب چیزهایی روی کاغذ می‌نویسد، یا این‌که به طور کلی بی‌قراری می‌کند
- از پنجه به بیرون یا هر چیز جالب‌تری در دوردست نگاه می‌کند (به هر چیزی به غیر آن چه باعث خستگی اش شده است).

با اعتماد به نفس:

- دست‌ها را به پشت، در هم گره کرده است
- سر بالا، سینه برآمده، و تمام قد ایستاده است
- سریع و با انرژی قدم می‌زند، و حرکاتی محکم و دقیق دارد

گیج شده:

- سررا کچ می‌کند و چشم‌ها را باریک
- اخم می‌کند و ابروهای اش در هم می‌پیچند
- شانه بالا می‌اندازد

تحقیر / برتری:

- چانه را بالا نگه می‌دارد (تا بتواند از بالای دماغ اش به شما نگاه کند!)
- لب‌ها را جمع می‌کند، پوزخند می‌زند، و کمی نیز اخم می‌کند
- شانه‌های اش را عقب می‌گیرد، گردن اش را دراز می‌کند، و سرش را بر می‌گرداند – هر کاری می‌کند تا نشان دهد طرف مقابل را به عنوان تهدید یا درخور توجه نمی‌بیند
- یقه‌ی لباس اش را مرتب می‌کند، یا انگشت شست اش را به جلیقه‌اش می‌گیرد (لباس‌های ام را نگاه کن. از لباس‌های تو بسیار زیباتر هستند.)
- به صورت تحقیرآمیز دست تکان می‌دهد

بدیین / طعنه‌زن / کچ خلق و تلح:

- لب‌های اش را غنچه می‌کند و لبخند نصف و نیمه‌ای می‌زند
- پوزخند می‌زند، و گاهی اوقات سرش را تکان می‌دهد یا از دیگر نشانه‌های زبان بدن تدافعی استفاده می‌کند

- لب‌های اش را به هم می‌فشارد و کمی اخم می‌کند
- مردمک چشم‌های اش را بالا می‌برد

تدافعی:

- دست به سینه می‌ایستد، پا روی پا می‌اندازد
- بازوی اش را باز می‌کند و کف دست اش را مقابل تان می‌گیرد (بایست!)
- هر چه را دم دست اش پاشد، جلوی بدن اش قرار می‌دهد (شمشیر، سپر، کتاب، کیف کولی، و...)

منزجر:

- به بینی اش چین می‌اندازد
- لب‌های اش را برمی‌گرداند و / یا لحظه‌ای نوک زبان اش را نشان می‌دهد
- عقب می‌رود و شانه‌اش را بین خود و طرف مقابل حائل می‌کند
- بینی اش را می‌پوشاند، جلوی دهان اش را می‌گیرد، و لحظه‌ای طرف مقابل را شدیداً چپ چپ نگاه می‌کند. (می‌خواهد بگوید این اتفاق تمام حواس‌اش را تحت تأثیر قرار داده است.)

ناخشنود:

- لبخندی مصنوعی تمام صورت اش را فرا می‌گیرد (گند زدی؛ ولی نمی‌توانم این موضوع را به روی ات بیاورم! بنابراین یک لبخند مصنوعی می‌زنم! خوشحال باش.)
- لب و لوجه‌اش را جمع می‌کند و اخم می‌کند (اگر چیزی را که می‌خواهم به من ندهی، گریه می‌کنم – شک نکن، این کار را خواهم کرد!)
- دست به سینه می‌ایستد و از زبان بدن تدافعی / انژجار استفاده می‌کند (اجازه نخواهم داد چنین ایده‌ی مزخرفی من را تحت تأثیر قرار دهد!)

پریشان:

- چشمان باز و بی روح، نفس زدن‌های سریع
- به دیوار ضربه می‌زند، یا گوش‌های پناه می‌گیرد
- دستان اش را به نشانه‌ی پناه گرفتن روی سرش می‌گذارد

- خود را مدام تکان می‌دهد
- دستان اش را به هم می‌فشد
- دستان اش را روی موهای اش می‌کشد

مشتاق / خشنود:

- کمی به جلو تمایل دارد، سرش را تکان می‌دهد، با ابروهای بالا انداخته و چشمان کاملاً باز با طرف مقابل تماس چشمی قوی برقرار می‌کند
- دست اش را روی قلب اش می‌گذارد، یا کف دستان اش را بالا می‌گیرد و نشان می‌دهد، یا به هر شکل دیگر آن را قابل مشاهده می‌کند
- با هر دو دست اش به طرف مقابل دست می‌دهد (واقعاً می‌خواهم مطمئن شوم که درک ام می‌کنم!)

خجالت‌زده:

- رنگ رخ اش قرمز می‌شود
- لکنت پیدا می‌کند
- صورت اش را با دستان اش می‌پوشاند یا سرش را پایین می‌آورد (خیلی خجالت می‌کشم، نمی‌توانم در چشم‌های تان نگاه کنم!)
- به سختی با طرف مقابل تماس چشمی برقرار می‌کند، مدام به پایین نگاه می‌کند و نگاه اش را می‌دزد.

ناامید:

- سرش را تکان می‌دهد (کاملاً در اشتباہی!)
- گیجگاه اش را ماساژ می‌دهد (سرم درد می‌کند!)
- دستان اش را به پشت می‌برد و مج بکی از دستان اش را با دست دیگر ش می‌گیرد (هیچ چیزی در اختیار ندارم.)
- دستان اش را روی موهای اش می‌کشد (این نامیدی موهای ام را نیز نامرتب کرده است. می‌توانم آن را احساس کنم.)
- به چیزی در اطراف اش (مانند دسته‌ی صندلی) دست می‌برد و با انگشتان اش آن را سفت می‌گیرد (می‌خواهد خود را حفظ کند)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

شاد:

- لبخند می‌زند و می‌خندد
- بینی و چشم‌های اش چین می‌خورند
- بازوهای اش آزادانه در هوا چرخ می‌خورند، می‌رقصد و بالا پایین می‌پرد

بی تاب و ناشکیبا:

- سرش را دائماً و با سرعت تکان می‌دهد (زود باش! شروع کن!)
- مدام نوک انگشتان پا یا دست‌اش را به چیزهای اطراف می‌زند و صدایی مانند صدای تیک تاک ساعت در می‌آورد. گوش کن! این‌ها ثانیه‌هایی هستند که از دست می‌روند. آن‌ها هم منتظر تو هستند).
- آه می‌کشد، ساعت یا سایه‌ها را چک می‌کند (زمان، چه قدر کند می‌گذرد!)

حسود:

- لب‌های اش را به داخل جمع می‌کند، یا ترش رویی می‌کند
- چشمان اش را تنگ می‌کند و به شخص مقابل می‌دوzd، تا جایی که وی مجبور می‌شود نگاه‌اش را بدزدد
- دست به سینه می‌ایستد و از زبان بدن نامید، عصبانی، مالکیت طلب، یا کج خلق و تلخ استفاده می‌کند

دروغگو:

- بینی، گوش، گردن، و بخش‌های مختلف صورت اش را می‌خاراند
- تغییرات ناگهانی در رفتار و وضعیت اش مشاهده می‌شود، از جمله دائمًا تماس چشمی اش را قطع و وصل می‌کند، مدام پلک‌های طولانی می‌زد و شانه‌های اش را بالا می‌اندازد
- خنده‌ها و لبخندی‌های نا به هنگام دارد (می‌خواهد وانمود کند این لبخندها کاملاً معمولی هستند)
- زبان بدن افراد مضطرب را به همراه دارد
- هم‌زمان با گفتن "بله" سرش را تکان می‌دهد (خودش هم نمی‌تواند

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

دروغ‌هایش را باور کند)

- لب‌های اش را لیس می‌زند، دهان‌اش را می‌پوشاند، دهان‌اش را لمس می‌کند، و غیره

غرق در فکر و رویا:

- کف دستان‌اش را روی پیشانی می‌گذارد، و انگشتان‌اش را باز می‌کند (این فکر سرم را به درد آورده است)
- با یک دست چشمان‌اش را می‌پوشاند (اگر من نتوانم دنیا را ببینم، پس حتما آن هم نمی‌تواند من را ببیند...)
- چشمان‌اش را باز می‌کند و به فضا خیره می‌شود، با دستان‌اش میز مقابل اش را سفت می‌چسبد

بازیگوش / دوستانه:

- چشمک می‌زند
- ابروهای اش را به این طرف و آن طرف حرکت می‌دهد
- با ملایمت به شخص مقابل ضربه‌های آرامی می‌زند یا وی را به آرامی هل می‌دهد

در حال لذت بردن از چیزی:

- سرش را به یک سمت کج می‌کند، لب‌های اش کمی از هم باز هستند، چشم‌های اش بسیار باز یا کاملاً بسته هستند
- حرکاتی آرام و ملایم می‌کند و بدن‌اش را می‌کشد (مثلابه گردن یا کمرش قوس می‌دهد)
- چهره‌اش کمی گلگون است، و تنفس و ضربان قلب تندی دارد

مالکیت طلب:

- هم‌زمان با دست دادن به شخص مقابل، بازوهای وی را نیز می‌گیرد
- دست‌های اش را روی شانه‌ها، گردن، کمر، پشت، یا حتی روی دیوار کنار شخص مقابل قرار می‌دهد

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

• در حریم فردی شخص مقابل می‌ایستد، و کاملاً صورت در صورت وی قرار می‌گیرد
ت. انجام هر گونه رفتاری که صمیمیت یک طرفه را نشان دهد، مانند لمس کردن
گونه‌های شخص مقابل

• هر شخصی را که بیش از حد به وی نزدیک می‌شود، مجبور به عقب نشینی
می‌کند

مغور / مسلط:

• سر بالا، سینه جلو، شانه‌ها عقب

• با شخص مقابل چنان با زور و دردآور دست می‌دهد که نه فقط استخوان‌های
شخص مقابل را به درد می‌آورد، بلکه هم چنین دست خود را بالاتر قرار می‌دهد

• به گونه‌ای می‌نشیند که کاملاً به عقب تکیه دهد، دست‌ها پشت سر، و
پاهای اش بالا قرار بگیرند

• تماس چشمی قوی، بدون پلک زدن، و متمرکز برقرار می‌کند

بی‌میل / مقاوم:

• دست به سینه، و گاهی مشت کرده (هیچ وقت اتفاق نمی‌افتد!)

• پاهای اش را روی زمین می‌کشد (من دلم نمی‌خواهد!)

• بینی اش را با دست می‌گیرد (می‌خواهی من را به چه کاری مجبور کنی؟)

• دست‌های اش را روی گوش‌های اش می‌گذارد (من دیگر هیچ چیز نمی‌شنوم!)

غمگین / ناراحت:

• تمام بدن اش آویزان و وارفته است (و هر چیزی که در دست اش گرفته است)،
شانه‌ها خمیده، و بازوهای اش دور بدن اش حلقه زده‌اند

• حرکات آهسته و مردد

• لب پایین بیرون زده و / یا لرزش دارد

• گریه می‌کند، ناله می‌کند، بدن اش تکان می‌خورد و می‌لرزد، چشمان اش
مرطوب هستند

مزموز:

- لبخندی بالبهای بسته و تورفته (لبهای ام به هم دوخته شده‌اند!)
- دستهای اش را در جیب‌های اش پنهان می‌کند (در آن جیب کوچک و کثیف‌اش چه چیزی پنهان کرده است؟)
- نگاه‌اش را از طرف مقابل می‌دزد

وحشت‌زده:

- شانه‌های قوزکرده، خود را از دیگران عقب می‌کشد (به من آسیب نرسانید!)
- چشم‌های گشاد و ابروهای بالا رفته (خطر را با هوشیاری دنبال می‌کند)
- می‌لرزد، تکان می‌خورد، احساس سرما می‌کند
- مانند پاندول ساعت از یک سو به سوی دیگر حرکت می‌کند، گاهی اوقات خودش را با دستان اش می‌گیرد (همه چیز درست می‌شود! نگران نباش، درست می‌شود!)

شرم‌منده:

- شانه‌های افتاده (به من نگاه نکنید!)
- از چشم در چشم شدن با طرف مقابل فرار می‌کند، نگاه‌اش را دائماً می‌دزد
- صورت اش را در دستان اش پنهان می‌کند یا سرش را پایین می‌آورد (الان نمی‌توانم با دیگران رو به رو شوم)

بهت‌زده:

- دستها دهان‌اش را می‌پوشانند، یا دهان‌اش باز و آویزان است، و گاهی اوقات نفس نفس می‌زند (اگر حرفی برای گفتن داشتم، آن را بازگو می‌کردم)
- در جای‌اش خشک شده و با چشمان باز و ابروهای بالا رفته به نقطه‌ای خیره شده است
- با کف دست محکم روی پیشانی‌اش می‌زند (قطعاً در حال حاضر مخام خوب کار نمی‌کند، یا شاید اصلاً چنین چیزی ندیده‌ام)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

کمرو:

- از برقراری تماس چشمی اجتناب می‌کند، یا فقط لحظه‌ای تماس چشمی برقرار می‌کند (برقراری تماس چشمی یعنی این‌که دیگر مجبور هستی با شخص مقابل صحبت کنی)
- فاصله‌ی مطمئنی را با شخص مقابل حفظ می‌کند، و اگر شخص مقابل کمی نزدیک شود، وی به همان اندازه عقب می‌رود
- دست به سینه، سرپاپین، و اتخاذ زبان بدن حالت تدافعی (اگر بتوانم خودم را کوچک‌تر کنم، طرف مقابل نمی‌تواند من را ببیند).

از خود راضی:

- لبخندی ملایم با لب‌های بسته (گاهی اوقات از یک گوشه‌ی دهان) و گاهی اوقات یک ابروی بالا رفته (من چیزی می‌دانم که تو نمی‌دانی).
- سرکمی بالا، لبخند زیکوند، و ابروها بالا رفته (من بهترمی‌دانم).
- نوک انگشتان دو دست اش را روی هم قرار می‌دهد و از آن‌ها یک طاق درست می‌کند (من خیلی باهوش‌ام).

مشکوک / بدگمان / بی‌اعتقاد:

- چشم‌های اش را تنگ می‌کند، و گاهی اوقات از گوشه‌ی چشم نگاه می‌کند یا ابروهای اش را بالا می‌اندازد (شاید اگر از گوشه‌ی چشم به وی نگاه کنم، بتوانم غافلگیرش کنم و مجاش را بگیرم)
- چشم‌های اش را می‌مالد (نمی‌توانم آن چه را واقعاً یا مجازاً می‌بینم، باور کنم!)
- سرش را تکان می‌دهد (من ... من باور نمی‌کنم!)
- لپ‌های اش را باد می‌کند (من نمی‌دانم ...)

خسته:

- چشمان اش را می‌مالد، به فضا خیره می‌شود، ابروهای اش را بالا می‌اندازد (بالا بردن ابروها کمک می‌کنند تا چشم‌های ام باز بمانند).
- خمیازه می‌کشد و / یا بدن اش را کش می‌دهد (خسته‌ام – می‌بینی؟ خسته!)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

نمی‌توانم دیگر کار کنم.

- چشم‌های اش تقریباً بسته‌اند و چرت می‌زند (نمی‌توانم... بیدار... بما!!!!!!....)
 - برای بیدار ماندن دندان‌های اش را به هم می‌ساید (نمی‌توانم - با خمیازه - اه! لعنتی!)

متفکر / اندیشمند:

- نوک انگشتان دو دست اش را روی هم قرار می‌دهد و از آن‌ها یک طاق درست می‌کند (اگر تمکز کنم، بهتر فکر خواهم کرد)
 - بینی اش را با انگشت می‌گیرد، و گاهی اوقات چشم‌های اش را می‌بندد (تمکز، تمکز-من فقط به تمکز نیازدارم.)
 - با انگشت گوش‌های اش را می‌کشد (این کار کمک‌ام می‌کند به یاد بیاورم!)
 - ریش واقعی یا خیالی اش را نوازش می‌کند (آدم‌های ریشو با هوش‌تر به نظر می‌رسند.)
 - ابروهای در هم رفته، چشم‌های تنگ شده، گاهی اوقات سرش را به یک سمت کج می‌کند و لب‌های اش را روی هم فشار می‌دهد (نمی‌توانم ببینم اش - باید سخت تر تلاش کنم!)
 - حانه‌اش را روی دست اش می‌گذارد (فک کردن سرم را سنگین کرده است.).

سیروز:

زبان بدن ابزاری برای برقراری ارتباط بدون واژگان است و درواقع زبان بدن بیان برخی چیزها به صورت غیرکلامی است که گاهی اوقات از شکل کلامی بسیار واضح تر و بهتر است. در این نوشتار ۵۰ اصل زبان بدن را به شما می‌گوییم که اگر علاقمند به این موضوع هستید با یادگیری آن می‌توانید در همه روابط و ملاقات شخصی، و کاری و

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تحصیلی به بهترین شکل ممکن از آنها بهره ببرید و موفق باشید. با ما همراه باشید.

خیره نشدن: این اصل زبان بدن می‌گوید خیره شدن‌های طولانی می‌تواند مخاطب‌تان را کاملاً معذب و کلافه کند. از سویی دیگر، اجتناب از برقراری ارتباط چشمی نیز نشان‌دهنده‌ی بی‌میلی به گفتگو با شخص مقابل یا عدم اعتماد به نفس است.

خلاصی از شروپسایل مزاحم: وسایل اضافی را از جلوی دست خود دور کنید، مواعنی که جلو حرکت آزادانه شما را می‌گیرد. جیب هایتان را خالی کنید، آنها را زیاد سنگین نکنید.

چهار دقیقه: ۸۰٪ ذهنیت افراد، در همان ۴ دقیقه اول آشنایی با شما تعیین می‌شود، پس مواضع برخورد اول خود در ۴ دقیقه اول باشید. نقش کسی دیگر را بازی نکنید. خودتان باشید.

راه رفتن با وقار و مطمئن: این اصل زبان بدن می‌گوید نحوه‌ی راه رفتن‌مان می‌تواند ما را حتی واقعاً در خطر حمله و تهاجم دیگران قرار دهد. راه رفتن با اعتماد به نفس و هماهنگی بسیار مهم است. هنگام راه رفتن پاهای تان را روی زمین نکشید.

لبخند زدن: لبخند زدن را فراموش نکنید. لبخند زدن نورون‌های آئینه‌ای طرف مقابل را تحریک می‌کند، و باعث می‌شود وی نیز در پاسخ به شما لبخند بزند. افراد بدون لبخند، غالباً عبوس و کناره‌گیر شمرده می‌شوند.

راحت نشستن: این اصل زبان بدن می‌گوید راحت بنشینید. البته نه آنقدر راحت که در منزل روی کاناپه می‌نشینید. راحت نشستن باعث می‌شود بهتر فکر کنید و اندام تان طبیعی کار کند.

حفظ فاصله: افراد، حریم شخصی خود را دارند. همیشه فاصله مجاز با افراد و جنس مخالف را حفظ کنید. افراد از اینکه بیش از حد به آنها نزدیک شوید ناراحت می‌شوند و حالت تدافعی به خود می‌گیرند.

ورنرفتن با خود: با صورت، دماغ و گوش هایتان بازی نکنید. با این کار حس بدی به بقیه منتقل می‌کنید.

استفاده از دست‌ها و صورت: این اصل زبان بدن می‌گوید از دست‌ها و چهره خود با قدرت برای بیان حرف‌هایتان استفاده کنید.

درست نوشیدن: هنگام نوشیدن چای یا هر نوشیدنی دیگر مواطن حركات خود باشید. لیوان را جلوی سینه یا دهان خود نگه ندارید چون حالت تدافعی تان را بیشتر می‌کند.

داشتن احساس خوب: احساس خوبی داشته باشید، همین احساس خوب باعث می‌شود تمام مدتی که از زبان بدن استفاده می‌کنید کارایی بیشتر و بهتری داشته باشید.

آراستگی: هنگام شرکت در جلسات مذاکره یا قرار ملاقات، لباس خوب و آراسته به تن کنید.

آرایش موی متعارف: این اصل زبان بدن می‌گوید همیشه از مدل موی متعارف استفاده کنید و از مد، به دور باشید.

تحلیل حرکات دیگران: همه حرکات فرد مقابل تان را تحلیل کنید و همان دفعه اول در مورد او قضاوتش نکنید.

احترام به عقاید: در برخورد با جنس مخالف، همه جوانب دینی و شرعی را رعایت فرمایید و به عقاید دیگران احترام بگذارید.

دروغ نگفتن: از دروغ گفتن پرهیز کنید. هنگام دروغ گفتن، بدن مغایر ارادی از خود واکنش نشان می‌دهد، ممکن است این واکنش به زبان بدن شما آسیب برساند و باعث حرکت در اندام‌های شما شود، در نتیجه افراد با دیدن این حرکات به دروغ‌گو بودن شما پی می‌برند.

غذای سبک و سالم: این اصل زبان بدن می‌گوید غذای سبک و مناسب طبع خود میل کنید.

تن صدا: هنگام صحبت، درجه صدایتان مشخص و مناسب باشد و برای تأکید یا نفی موضوعی می‌توانید با بلند و کوتاه کردن درجه صدا موثرer واقع شوید.

رو به رو نشستن: روبروی طرف مقابل تان بنشینید.

نکته برداری: چنانچه برایتان مقدور باشد و در صورتی که فرد مقابل تان متوجه نشود، برای مطالعه بیشتر از حرکات او نکته برداری کنید.

خندیدن به جا: از خندیدن بی مورد و بدون دلیل در جلسات مذاکره جداً خودداری نمایید.

شوخی به جا: این اصل زبان بدن می‌گوید با هر کسی شوخی نکنید.

در جای مناسب ایستادن: از ایستادن بی مورد کنار صندلی‌ها و تکیه به دیوارها اجتناب کنید.

اجتناب از حرکات احساسی: از سراحت احساس، دست و پای خود را به حرکت در نیاورید، بگذارید دست‌ها و بدن تان بنا به نیاز طبیعی خود حرکت کنند.

ایمان به زبان بدن: به زبان بدن ایمان داشته باشید و هر روز از آن استفاده کنید.

خلاقیت برای کودکان: چنانچه برای کودکان از زبان بدن استفاده می‌کنید، خلاقیت بیشتری به خرج دهید و با زبان بدن خودشان با آنها صحبت کنید.

استفاده بیشتر در مذاکرات: در جلسات مذاکره، زمان بیشتری را به استفاده از زبان بدن اختصاص دهید و سعی کنید همه مدتی که در حال سخنرانی یا مذاکره هستید از زبان بدن تان استفاده کنید.

تکان دادن سر و چشم: وقتی به صحبت طرف مقابل تان گوش می‌دهید، با تکان سر و چشم خود، فرد را جذب کنید تا بیشتر با شما مذاکره کند.

دندان‌های مسوک زده: این اصل زبان بدن می‌گوید مسوک زدن را قبل از جلسات و قرار ملاقات‌ها هرگز فراموش نکنید.

کاربرد تدریجی: اگر به تارگی دارید از زبان بدن در روابط خود استفاده می‌کنید، با آرامش و به تدریج آنها را به کاربرید تا بتوانید بر انجام صحیح آنها مسلط باشید.

استفاده تدریجی از زبان بدن صمیمی: به سرعت و بدون شناخت کافی با افراد صمیمی نشوید و از زبان بدنی که برای دوستان نزدیک به کار می‌برید، استفاده نکنید.

استفاده به جا از وسایل: این اصل زبان بدن می‌گوید از لوازم خود به خوبی و با آرامش استفاده کنید.

عطسه و سرفه‌ی درست: هنگام عطسه یا سرفه ناگهانی از دستمال استفاده کنید و سعی کنید صورت خود را به سمت مخالف فرد برگردانید.

تمرین لحن صدا: صدای خود را چند بار ضبط کنید و بعد از پایان مذاکره خوب به آن گوش دهید و بر لحن صدای خود تمرین کنید.

تمرين حرکات دست: قبل از حضور در جلسه مذاکره اهمیتی ویژه دارد. قبل از استفاده از حرکات دست در مذاکره جلو آينه آنها را تمرین نمایید.

دست دادن درست: هنگام دست دادن با فرد مقابل دقت کنید کف دست او را کاملاً لمس کنید و از هر گونه فشار اضافی به دست وی خودداری کنید.

طمأنی‌نه: این اصل زبان بدن می‌گوید زود تصمیم نگیرید. با دیدن نخستین بروخورد و تحلیل آن نتیجه گیری نکنید. برای پی بردن به حالات‌ها و نیت‌ها باید چند زبان بدن را همزمان بررسی کنید.

عدم غفلت از چشم‌ها: از چشم‌های دیگران غافل نشوید، ممکن است وقتی با فردی صحبت می‌کنید چشم‌های او بهترین راهنمای شما در شناخت زبان بدن آنها باشد.

بغل کردن و بوسیدن به جا: در بغل کردن و بوسیدن افراد دقت کنید، اگر فاصله خود را با شما کم کنند، به این معناست که آمادگی خود را برای بغل کردن و بوسیدن اعلام می‌کنند.

استفاده از زبان بدن در مکالمات تلفن: مکالمه تلفنی خود را با حرکت دست‌ها و حالات چشم انجام دهید. این کار باعث کیفیت بهتر مکالمه شما در تماس‌های تلفنی خواهد شد.

نفس عمیق: این اصل زبان بدن می‌گوید چنانچه عصبانی شدید، نفس‌های عمیق بکشید و سعی کنید فکر و ذهن خود را برافکار خوب متمرکز کنید، شتابزده قضاوت نکنید و تصمیم نگیرید.

قانون ارتفاع: قانون ارتفاع را راعیت کنید. هرگاه شخصی نشسته باشد، ایستاده با او مذاکره نکنید، این قانون ارتفاع در زبان بدن مذاکره است.

شناخت زبان بدن آدم‌های هر منطقه یا کشور: حالات و اشارات زبان بدن هر منطقه یا هر کشور را به خوبی بشناسید، معنی بعضی از اشارات در کشورها با یکدیگر متفاوت است و امکان دارد در یک کشور مفهوم خوبی داشته باشد، اما در کشوری دیگری نوعی توهین یا تمسخر قلمداد شود.

تماس بدنی: این اصل زبان بدن می‌گوید تماس بدنی را فراموش نکنید، همان طور که وقتی می‌خواهید کسی را به آرامی بیدار کنید همزمان با دست و صدا عمل می‌کنید تا به هدف خود برسید، برای مکالمه‌های خود نیز از تماس بدنی مناسب استفاده کنید.

اجتناب از تابش مستقیم نور: محل نشستن یا ایستادن خود را طوری تنظیم کنید که نور، مستقیم به چشم هایتان نباشد.

اجتناب از زبان بدن سردگمی و خستگی: بازی کردن با موها، حلقه ازدواج و یا تکان دادن پاها می‌تواند نشان از سردگمی و خستگی باشد. حواستان باشد در یک جلسه یا برخورد مهم از این حرکات دوری کنید.

اجتناب از نگاه سربالا یا نگاه به راست: این اصل زبان بدن می‌گوید از نگاه سربالا یا نگاه به سمت راست خودداری کنید- زیرا نماد جهانی بی‌علاقگی و بی‌توجهی است.

حفظ تماس چشمی: همه مدت ارتباط چشمی خود را با چهره و چشم‌های گوینده و شنونده حفظ کنید. البته همانطور که در بند ۱ گفتیم خیره نشوید، فقط نگاه تان را بر چهره فرد مقابل تقسیم کنید.

کنترل رفتارهای غیرکلامی: طبیعتاً برخی آدم‌ها تلاش می‌کنند رفتارهای غیرکلامی خود را "کنترل" کنند. اما معمولاً موفق نمی‌شوند و آنچه به شکل غیرکلامی از آنان

بروز پیدا میکند همان کلامی است که می خواسته اند بگویند اما خودشان را کنترل کرده اند. به این ترتیب معمولاً دروغگوها لومیرون و رفتارشان چیز دیگری را می گوید.

حفظ آرامش: زمانی که صحبت می کنید و به دیگران نگاه می کنید، آرامش داشته باشید. آرامش شما امتیاز مثبتی است برایتان.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش پنجم:

هوش کلامی

هاوارد گاردنر روانشناس ارشد و استاد دانشگاه هاروارد، در سال ۱۹۸۳ میلادی، نظریه هوش های چندگانه را ارائه کرد که «هوش کلامی» یا «هوش زبانی» یکی از آنها بود. انواع دیگر هوش عبارتند از: هوش درونفرمی، هوش برون فردی، هوش بصری-فضایی، هوش طبیعت گرایی، هوش بدنه-جنبشی، هوش موسیقیایی، هوش منطق ریاضی. هوش کلامی به زبان ساده یعنی: توانایی کاربرد موثر زبان مادری و گاه سایر زبان ها به صورت شفاهی یا نوشتاری. نویسندها، شاعران، وکلا، سیاستمداران و سخنرانان از جمله کسانی هستند که هوش کلامی عموماً بالایی دارند. از جمله ویژگی های هوش کلامی می توانیم به این موارد اشاره کنیم:

- مهارت در به یادآوردن اطلاعات نوشته یا گفته شده
- لذت بردن از خواندن و نوشتمن
- مهارت در مباحثه یا صحبت های متقادع کننده
- توانائی در توضیح دادن مسائل
- استفاده از شوخ طبعی به هنگام بیان داستان ها

گاردنر توضیح می دهد که هر کدام از انواع هوش ها را می توان درست مثل یک مهارت، پرورش داد. از جمله هوش کلامی که به راحتی می توانیم با تکرار و تمرین زیاد، آن را بهبود ببخشیم. در حقیقت هوش کلامی یک مهارت اکتسابی است که می توانیم به دستش بیاوریم. هر چند نمی توانیم نقش زننده را هم در این مورد کتمان کنیم. بخش مهمی از ارتباطات ما در طول روز، کلامی است. ما در طول روز با خانواده، سرکار، همکاران، هم کلاسی ها، همسرو بچه هایمان و آدم های اطرافمان (مثلًا در اتوبوس و مترو و تاکسی) و همجنین فروشندها و مشتریان صحبت می کنیم. بنابراین لازم است برای تقویت این مهارتمن وقت بگذرانیم و تمرین کنیم. برایان تریسی می گوید:

"۸۵٪ موفقیت افراد به این دلیل هست که آنها ارتباطات و نوع مهارت‌های ارتباطی خودشان را به شدت ارتقا دادند." بنابراین می‌بینیم که یکی از ارکان موفقیت افراد موفق، همین ارتباطات خوب کلامی شان است.

تکنیک‌های افزایش هوش کلامی:

۱. **یک روئین برای نوشتمن (هرچند کوتاه)** داشته باشید: نوشتمن به طور منظم یکی از بهترین تکنیک‌های افزایش هوش کلامی است. اگر هر روز بنویسید، به زودی شاهد بهبود نحوه بیان خودتان و درنتیجه افزایش هوش کلامی تان خواهید بود. راستی، مراقب باشید کسی نوشههای خصوصی تان را بینند! یک راه دیگر، این است که برای ژورنال‌ها، مجلات، سایت‌ها یا وبلاگ‌ها بنویسید. اگر خودتان یک سایت داشته باشید که عالی است. هم می‌توانید در آن تمرین کنید و هم یک دفترچه خاطرات آنلاین راه اندازی کنید. خاطره نویسی از دیگر راه‌های خوب برای نویسنده‌ی است. اگر یک دفترچه کنار خودتان بگذارید و هر روز بعد از بیدار شدن ۲۰۰ کلمه در آن بنویسید، مطمئناً بعد از مدتی حدود یک ماه، ۱۰۰ درصد خودتان نتایج آن را خواهد دید. بسیاری از مجلات هم هستند که به دنبال محتوا هستند. می‌توانید به صورت رایگان پیشنهاد بدید که برایشان می‌نویسید. تولید محتوا در شبکه اجتماعی تان (مثل تلگرام و اینستاگرام) هم از راه‌های دیگر تمرین برای بهبود هوش کلامی است. نوشتمن به جز هوش کلامی، می‌تواند منجر به بهبود هوش میان فردی (از انواع دیگر هوش‌های گاردنری) هم موثر باشد. افرادی که هوش میان فردی بالایی دارند، نقاط قوت: ارتباط برقرار کردن و درک دیگران کسانی که هوش میان فردی بالایی دارند در تعامل با دیگران و درک آنها قوی هستند. این افراد در سنجه هیجانات، انگیزه‌ها، تمایلات و منظور کسانی که دور و برشان هستند مهارت دارند.
۲. **مطالعه**: دومین راه موثر برای بهبود هوش کلامی - زبانی این است که به طور گسترده مطالعه کنید. در حالت ایده‌آل، شما باید کتاب‌هایی را انتخاب کنید که کمی شما را به چالش بکشد. سعی کنید سبک‌های مختلف و گسترده‌ای از موضوعات و ژانرهای مختلف را مطالعه کنید. این کار اگرچه در بلندمدت توصیه نمی‌شود، اما دستکم در کوتاه مدت به «به جریان افتادن افزایش هوش کلامی» شما کمک خواهد کرد.

۳. مکالمه سرمیز شام: سومین راه موثر برای بهبود هوش کلامی شما صحبت کردن با دیگران است. از هر فرصتی برای صحبت با افراد مختلف استفاده کنید و درباره ایده‌ها، تجربیات و نظرات آن‌ها یاد بگیرید. این به این معنی است که تلویزیون یا تلفن همراه شما جایی روی میزام نخواهد داشت.

۴. جدول حل کنید: جدول حل کردن یکی از تکنیک‌های خوب برای افزایش هوش کلامی شماست. بازی‌هایی از جمله پانتومیم نیز برای بهبود هوش کلامی موثر است. به طور کلی بازی کردن (مثلًا درست کردن پازل) با دیگران به شدت می‌تواند به افزایش مهارت‌های ارتباطی و یادگیری کمک کند. شما می‌توانید به جای هدر دادن زمان و یا چرخیدن بیهوده در شبکه‌های اجتماعی، هوش کلامی و زبانی خودتان را بهبود بخشید.

۵. نامه نوشتن: به ندرت اتفاق می‌افتد که ما در قرن حاضر، نیاز به نوشتن یک نامه داشته باشیم. با این حال، نوشتن نامه یک روش عالی برای بهبود مهارت‌های ارتباطی و هوش کلامی است. مشهور است که بسیاری از نویسندهان معروف، ابتدا نامه‌های جالب، عاشقانه یا شاعرانه می‌نوشته‌اند. یک نامه برای یک عضو خانواده و یا یک دوست بنویسید که اغلب او را نمی‌بینید. اقوام سن و سال دار تر و بزرگ‌تر به احتمال زیاد خیلی از نامه‌ما ابراز تشکرو شگفتی خواهند کرد.

هر روز یک کلمه جدید یاد بگیرید: یادگیری یک کلمه جدید در هر روز و گسترش دایره واژگان یک راه عالی برای بهبود واژگان و تبدیل شما به یک گوینده و نویسنده موثر است. این کلمه جدید می‌تواند از زبانی دیگر (مثل انگلیسی) باشد یا شامل کلمه یا یک ضرب المثل از زبان مادری تان باشد. یادگیری کلمات جالب، کاری سرگرم‌کننده است. مثلًا شما می‌دانستید چوله به چه معناست؟ تغار چطور؟ قازان چطور؟ جواب این است: چوله: سبدی از جنس چوب‌های منعطف درخت «به» که دارای دسته بوده واستفاده‌های زیادی در آشپزی داشته است. تغار: ظرفی سفالی که برای غذا خوردن مشترک افراد در یک ظرف مورد استفاده قرار می‌گرفته است. قازان: معادل دیگ‌های بزرگ امروزی است که کاربردهای متفاوتی داشته است.

منظور از کلام قدرتمند، استفاده به جا و درست از لغات و همچنین انرژی مناسب در گفتار است. چه خوب است که از سنین پایین تر تمرينات لازم برای ایجاد قدرت در کلام را به کار بینديم، اگر از سن نوجوانی اين تمرينات را خوب انجام دهيم در بزرگسالی

قدرت کلام ما چندین برابر خواهد بود. تمریناتی که در ادامه آمده است به شما کمک می‌کند تا کلامی قدرتمند داشته باشید. همیشه با افرادی رویرو می‌شویم که یکی از اصلی ترین دغدغه‌های آنها ضعیف بودن دایره واژگان است. بدون شک اگر شما در حین صحبت کردن بتوانید از لغات و کلمات متنوعی بهره بگیرید کلام شما بسیار زیباتر و دلنشیں تر جلوه خواهد کرد. اکنون زمان آن رسیده که به صورت ویژه فکری برای گسترش دایره واژگان کنیم. پس دست به کار می‌شویم و تمرین چند مرحله‌ای که به همین منظور طراحی شده است را آغاز می‌کنیم:

- در مرحله اول لازم است مکالمات روزمره خود را ضبط کنید. اگر در حال مکالمه با تلفن یا با دوست و یا اعضای خانواده هستید لطفاً با استفاده از دستگاه ضبط صدا و یا تلفن همراه خود مکالمه خودتان را ضبط کنید. مراقب باشید تا در حین مکالمه به دستگاه ضبط صوت توجهی نکنید.
- در مرحله دوم صدای ضبط شده را گوش کنید. کلماتی که در صحبت شما بیش از یک بار تکرار شده اند را با ذکر تعداد تکرارشان یادداشت کنید. همچنین لغات و عباراتی که تقریباً در تمامی مکالمات شما وجود دارند را هم بنویسید.
- در مرحله سوم لازم است برای واژه‌های نوشته شده جایگزین های مناسبی پیدا کنید. بنابراین به فرهنگ لغات مراجعه کنید. کافی است کلمه مورد نظر را در کادر موجود در این وب سایت وارد کنید تا تمامی مترادف‌ها را به شما نمایش دهد.
- در مرحله چهارم یکی از مترادف‌های مناسب را انتخاب کنید.

اکنون با خودتان قرار بگذارید تا این به بعد تنها از کلمه مترادف انتخاب شده به جای واژه اصلی استفاده کنید. با انجام این کار شما از لغات و اصطلاحات متنوعی در صحبت خود استفاده کرده‌اید که باعث زیبایی در کلام شما می‌شود. به عنوان مثال من تا اینجا چندین بار از لغت، کلمه، واژه، عبارت و اصطلاح استفاده کردم. همچنین چندین بار از گفتار، بیان، صحبت و کلام استفاده کردم. این تنوع را از همین تمرین ساده بدست آورده‌ام. کلامی قدرتمند و زیباست که لحن مناسبی داشته باشد. اگر کلام فاقد لحن باشد، مخاطب شما خیلی سریع از گوش دادن و توجه به صحبت شما خسته می‌شود. منظور من از لحن، آهنگ کلام است. در حین صحبت کردن باید مراقب آهنگ صحبت‌مان باشیم. کافی است صحبت ما یکنواخت باشید. در عرض چند دقیقه از نظر شخص مقابل، بسیار خسته کننده خواهیم بود. در حین صحبت

کردن باید با تن صدای خود بازی کنیم. به این معنی که صدای ما بطور مرتب بالا و پایین شود. لحظه‌ای با تن بالای صدا صحبت کنیم و لحظه بعد صحبت را با تن پایین صدا ادامه دهیم. برای دست یافتن به این مهارت لازم است تمرین خاصی را انجام دهیم. یکی از بهترین تمرینهای ایجاد لحن، کلام آهنگی است. یکی از ترانه‌های کودکانه را که خوب بلد هستید را بخوانید. مثلًا ترانه تولد مبارک حالا سعی کنید صحبت‌های عادی و عامیانه خود را که در منزل انجام می‌دهید را در قالب آهنگ تولد مبارک بیان کنید. مسلماً اولین مراحل کمی دشوار به نظر میرسد. لطفاً تلاش کنید و ادامه دهید. با این کار شما لحن خوبی را در صحبت‌های خود خواهید ساخت. چون ذهن شما تن بالا و پایین صدا را تجربه می‌کند.

قصه‌گویی نیاز بهترین تمرینات فن بیان و ایجاد لحن و احساس در کلام محسوب می‌شود که حتی به افراد بزرگسال نیز توصیه می‌شود که انجامش دهنند. سعی کنید هر شب حداقل یک قصه و یا یک داستان را بازگو کنید. در حین قصه‌گویی تلاش کنید از لحن و احساس مناسب در کلام استفاده کنید. پیشنهاد می‌کنم برای الگو برداری، تعدادی از قسمت‌ها و قصه‌های شب بخیر کوچلورا دانلود کرده و به آنها گوش دهید. خواهید دید قصه گو، در زمانی که در مورد ترس، خشم، عجله، خوشحالی، تعجب و... صحبت می‌کند دقیقاً لحن گفتار و تن صدای مناسب با همان حالت را به خود می‌گیرد. شما هم باید همین کار را انجام دهید. در حین قصه‌گویی، ضبط صدا و سپس گوش دادن به آن را فراموش نکنید.

برای ادای بهتر و کامل تر کلمات، به تمرین مشدد خوانی نیاز داریم. این تمرین همچنین تن صدای ما را تقویت و قدرمند کرده و لحن مناسی را نیز برای صحبت ما ایجاد می‌کند. روش تمرین به این صورت است که هر بار یک جمله‌ای را انتخاب می‌کنیم. روی تمامی حروف جمله تشديد می‌گذاریم. اکنون سعی کنید با صدای بلند و بسیار مشدد، همان جمله را تکرار کنید. مثل جمله زیر: **فَنَ يَيَّأَنْ يَعْتَيْنِ حَوَّبْ صَحْبَتْ گَرَّدَنْ**

تا این مرحله، توانستیم هوش کلامی خود را تقویت کنیم به نحوی که دچار گم شدن کلمات نشویم. سپس توانستیم با استفاده از تمرین مکالمه تلفنی و دقت به گفتار دیگران، از واژه‌های زیبا در کلام استفاده کنیم. با کمک تمرینات افزایش دایره لغات،

تنوع کلمات مورد استفاده در صحبت را بیشتر کردیم. اکنون زمان آن رسیده که در کنار تمامی این ویرگی های کلامی، انرژی کلامی خود را هم افزایش دهیم. یکی از علت های بی انرژی بودن کلام، استفاده نکردن از تمام ظرفیت اندام های کلامی در حین صحبت کردن است. طی تحقیقی که انجام شده متوجه شدیم اغلب ما ایرانی ها، در حین صحبت کردن، لب و دهان را به اندازه کافی بازنمی کنیم. یعنی ماهیچه های فک، در حین صحبت فعالیتی انجام نمی دهند. این عدم فعالیت باعث نبود انرژی در صحبت مامی شود. با کمک تمرین خودکار، انرژی کلامی ما چندین برابر شده به نحوی که صحبت ماهرمیشه برای دیگران جذاب و دلنشیین باشد. انتهای یک خودکار را با اندانهای خود نگه می داریم. در این حالت شروع به صحبت کردن می کنیم. باید سعی کنیم در حین صحبت کردن، لب ها کاملاً بازو بسته شوند و کلمات را بسیار واضح ادا کنیم. در ابتدا متوجه درد خفیفی در ناحیه صورت و ماهیچه های فک می شویم. این درد به این علت است که این ماهیچه ها تاکنون به این شکل فعالیت نکرده اند. اگر تمرین را مرتب ادامه دهیم ماهیچه های فک کاملاً نرم شده و از این به بعد لب و دهان ما در حین صحبت کردن بیشتر بازمی شوند. اکنون کلمات را بسیار واضحتر ادا می کنیم. همچنین به این دلیل که دهان ما بیشتر باز می شود، در حین صحبت کردن حجم بیشتری از هوای دهان خارج می شود و باعث افزایش انرژی کلامی خواهد شد.

شاهنامه خوانی بعنوان یک معجزه است. در حقیقت شاهنامه خوانی واقعاً همانند معجزه عمل می کند. معجزه ای که تمامی مهارت‌های فن بیان را از جمله تقویت تن صدا، لحن، ادا کردن کامل کلمات، حس کلامی، زبان بدن و... شامل می شود.

یکی از مهم ترین دلایل خسته کننده بودن کلام، وجود اضافات گفتاری در کلام است. منظور از اضافات، صدای اضافه، بیهوده و بی معنی است که تنها بر حسب عادت آنها را در کلام به کار می بریم. مانند حرف اضافی اکه در کلام بسیاری از مابه و فور دیده می شود. و یا حرف اضافی "ام" و مواردی شبیه به اینها...

تمامی صدای اضافی در کلام سبب تضعیف گفتار و صحبت می شوند و مخاطب ما بعد از ۲-۳ دقیقه، از گوش کردن به صحبت ما خسته می شود. پس باید این اضافات را از گفتار خود حذف کنیم. اما اجازه دهید ابتدا علت وجود این اضافات را بررسی

کنیم و سپس به حذف آنها بپردازیم. دلیل اصلی حضور این صدای عزیزو گرامی و البته مراحم در کلام ما این است که در یک لحظه خاص در حین صحبت کردن، ذهن ما دنبال یک واژه خاص میگردد تا بتواند صحبت را ادامه دهد. اما از آنجاییکه آن واژه خاص را در آن لحظه پیدا نمیکند، با جایگزین کردن صدای اضافی مثل ا، قدری زمان به دست می آورد تا بتواند کلمه مورد نظر را پیدا کند. در طول سال هایی که ما حرف زدن را یاد گرفتیم، این ترفند برای مغز تبدیل به عادت شده است.

شما می توانید با دو گام ساده و اساسی، به طور کامل اضافات کلامی را حذف کنید به طوری که دیگر نیازی به استفاده از آنها نداشته باشید.

گام اول: در ابتدا بهتر است صدای اضافی را حذف کنیم و سکوت و مکث را جایگزین آن کنیم. هر قدر که صدای اضافی، کلام را ضعیف میکند؛ مکث و سکوت، کلام را قدرتمند میکند. پس باید استفاده از سکوت را جایگزین صدای اضافی کنیم. اما چگونه این کار را انجام دهیم؟ یکی از بهترین روشها برای تغییر عادتها، استفاده از کش است. منظور من از کش، یک کش ساده و یا همان کش پول است. لطفاً یک کش پول تهیه کنید. آن را دور مچ دستتان بیندازید. از این به بعد تصمیم بگیرید که به جای گفتن ا، فقط سکوت کنید. هر بار که ار تکرار کردید، کش را بکشید و رها کنید. با این کار یک ضربه کوچک به مچ دست وارد میکنید. این یک تنبیه کوچک و ملایم ذهنی است. فراموش نکنید که هر بار ار تکرار کنید باید کش را بکشید و رها کنید. اگر این کار را به طور مستمر انجام دهید ظرف یک هفته حذف خواهد شد.

گام دوم: با فراگیری متراffد ها، دایره لغات شما به طور چشمگیری افزایش می یابد و دیگر ذهن شما نیازی ندارد که حتماً به دنبال واژهای خاص بگردد. به راحتی یکی از متراffد ها را در سریع ترین زمان ممکن جایگزین میکنید. در این صورت نیازی به فرصت بیشتر ندارد. بنابراین به طور کامل اضافات گفتاری حذف خواهد شد. اما برای حذف اضافات گفتاری به چند نکته دقت کنید:

- هر بار فقط برای یک حرف اضافه کش بزنید. تا زمانی که آن حرف اضافه کاملاً حذف شود. سپس می توانید حرف اضافی دیگری را انتخاب کنید.
- در استفاده از کش استمرار و مداومت لازم است. اگر یک روز از کش استفاده کنید و روز دیگر به هر دلیلی کش را کنار بگذارید نتیجه ای نخواهید گرفت.

• قبل از استفاده از کش، مکالمات خود را ضبط کنید تا اضافات گفتاری را کشف کنید.

• گام ها و تمریناتی که در این مقاله به آن ها اشاره شد بخشی از اقداماتی است که برای قدرت بخشنیدن به کلام خود میتوان از آن ها بهره برد.

چطور تن صدای جذاب داشته باشیم؟ ما ایرانی ها با فیلم ها و سریال های زیادی خاطره داریم. اغلب این فیلم ها و سریال ها، در یک ویژگی مشترک اند. آن هم دوبله های به یادماندنی دوبلورها و تن صدای جذاب آن هاست. همیشه به این فکر می کنیم که اگر صدایی شبیه به منوچهر والی زاده، ناصر طهماسب و یا حسین عرفانی داشتیم چقدر جذاب تر می شدیم. از دوبله که بگذریم، می رسمیم به اطرافیان خودمان! همه ما در زندگی دستکم با یک نفر مواجه شده ایم که به نظرمان صدای زیبا و تن صدای جذاب دارد. حتماً دقت کرده اید که صحبت کردن با این افراد و شنیدن صدایشان چقدر لذت بخش است، فارغ از اینکه چه می گوید و در مورد چه چیزی می گوید. صدا هم مثل عضلات بدن، می تواند با تکرار و تمرین، بهتر و قدر تمندتر شود. چند نکته ساده اما پراهمیت زیر می تواند در این زمینه به شما کمک کند؛ اما ابتدا بباید ببینیم در نظر عموم مردم، صدای بد و صدای خوب چه ویژگی هایی دارند؟

ویژگی های صدای خوب: منظور از صدای خوب، صدایی است که شفاف، بدون گرفتگی، رسا، واضح و دلنشیں باشد. صدایی که خسته نباشد و گوش را خسته نکند!

ویژگی های صدای بد: اگر سعی کنیم صدای دیگران را تقلید کنیم، کمی نابه هنجار و بد به نظر خواهیم رسید! ما باید صدای خودمان را حفظ کنیم و در عین حال به دنبال وسعت و توسعه آن باشیم. قرار نیست همه ما صدایی شبیه به گوینده های رادیو یا اخبار داشته باشیم! اگرچه صدای خوش خراش یا خش دار عموماً در دسته صدای بد قرار می گیرد، اما گاهی اوقات، حتی صدای خش دار هم می تواند جذاب باشد. به نظر شما صدای محسن چاوشی بد است؟ بنابراین در یک دیدگاه کلی باید بگوییم صدای خوب و صدای بد، دو موضوع کاملاً نسبی هستند و از دید افراد و سلیقه های مختلف می توانند گستره وسیعی داشته باشد!

در دسترس ترین چیزی که برای داشتن صدایی خوب نیاز داریم، تمرین و بهکارگیری همین توصیه‌های کوچک است؛ بنابراین اگر می‌خواهید تن صدای جذاب داشته باشید به نکات زیر دقت و آن‌ها را تمرین کنید:

اول: با صدای بلند بلند تمرین کنید: بروید در دل کوه یا جایی که کسی صدای شما را نشنود. یک متن دو صفحه‌ای هم با خود ببرید و با نهایت صدای خود سعی کنید آن را بخوانید. اجازه دهید صدایتان وسعت پیدا کند. تا جایی که توان دارید، متن را چندین بار با صدای بلند بخوانید. این یک تمرین عالی برای جذاب صحبت کردن و وضوح بالای صداست. یادتان باشد اگر در موقع صحبت با دیگران با صدای آهسته حرف بزنیم یا من کیم، دیگران حرفمان را قطع می‌کنند یا ما را نادیده می‌گیرند. یک تمرین خوب برای وسعت بیشتر صدا: بلند بلند خواندن یک متن تقریباً یک یا دو صفحه‌ای!

دوم: آرام و شمرده صحبت کنید: در بالا گفتیم که یکی از تمرینات خوب این است که با صدای بلند تمرین کنید؛ اما منظور ما این نبود که موقع حرف زدن با دیگران هم صدای خیلی بلندی داشته باشید. اتفاقاً برعکس، شما باید شمرده و با خونسردی حرف بزنید. تند تند حرف زدن عادت چندان خوبی نیست. چون ممکن است دیگران نتوانند صحبتتان را دنبال کنند یا حتی متوجه نشوند چه می‌گویید. این موضوع باعث می‌شود تن صدای شما جذاب به نظر نرسد و در نتیجه به ادامه حرف‌های شما گوش ندهند! آرام و شمرده صحبت کردن، ادای درست کلمات و ایجاد وقهه بین جملات، تأثیرش را بر جذاب به نظر رسیدن تن صدای شما می‌گذارد. همچنین لحن صدای باید بیش از حد آهسته و کشدار باشد. خیلی آرام و کند حرف زدن هم برای مخاطبان خسته کننده و یکنواخت خواهد بود و باعث می‌شود به حرف‌هایتان گوش ندهند. دوست دارید بدانید بهترین سرعت برای حرف زدن چند کلمه در دقیقه است؟ بین ۱۲۰ تا ۱۶۰ کلمه در دقیقه! چند بار یک متن ۱۲۰ تا ۱۶۰ کلمه‌ای را بخوانید و زمان بگیرید تا دستتان بباید سرعت مناسب صحبت کردن شما چقدر است.

سوم: تلفظ درست کلمات و حرف‌ها: واضح و شمرده صحبت کردن می‌تواند تأثیر زیادی بر تن صدای جذاب داشته باشد. شما باید به تک‌تک کلماتی که می‌گویید توجه کنید و آن‌ها را درست تلفظ کنید. تلاش کنید در هنگام حرف زدن، دهانتان کامل باز باشد و لب‌ها، زبان و دندان‌ها در حالت مناسبی قرار داشته باشند. این کار به ویژه در شرایطی به شما کمک می‌کند که لکنت زبان یا مشکل گفتاری داشته باشید و به این وسیله آن را پنهان یا کمرنگ کنید! ممکن است در ابتدا کمی دشوار به نظر برسد، اما اگر تلفظ صحیح کلمات را بیشتر تمرين کنید بعد از مدتی این کار برای شما آسان می‌شود.

چهارم: معجزه نفس عمیق: برای داشتن تن صدای جذاب، تنفس عمیق دیافراگمی (شکمی) بسیار مهم است.

پنجم: تن صدای خود را بالا و پایین ببرید (یکنواخت نباشد): برای داشتن تن صدای جذاب، باید آن را بالا پایین ببرید. صدای لرزان و ضعیف، این پیام را به طرف مقابل منتقل می‌کند که اضطراب دارد و تسلط ندارید. در حالی که صدای صاف و هموار و بدون استرس، آرام‌بخشنده و تأثیرگذار است. سعی کنید تن طبیعی صدایتان را کنترل کنید و آن را آرام نگاه دارید. می‌توانید با خواندن یک متن با صدای بلند برای خودتان، کنترل لحن و تُن صدا را تمرين کنید. به خاطر بسپارید کلماتی را که قصد دارید روی آن‌ها تأکید کنید با صدای بلندتر ادا کنید.

ششم: صحبت کردن تأثیرگذار را تمرين کنید: یکی از مؤثرترین راه‌های داشتن تن صدای جذاب، این است که رویروی یک آینه بایستید و به این نکات دقت کنید:

- یک: دهانتان را باز نگاه دارید و تارهای صوتی خود را تقویت کنید. می‌توانید حرکات جالبی در این موقع انجام دهید. مثلًا چندین بار به صورت مصنوعی خمیازه بکشید. فک خودتان را به این طرف و آن طرف حرکت دهید. شعری را زمزمه کنید. گلوی خودتان را با انگشتان ماساژ دهید تا بیشتر و بیشتر با گلو و حنجره خود ارتباط برقرار کنید.

• دو: هوا را کاملاً از ریه‌ها خارج کنید و دوباره آن را به داخل بکشید. حبس کردن آن در سینه به مدت ۱۵ ثانیه و سپس تخلیه مجدد آن، ظرفیت تنفس شما را زیاد می‌کند.

• سه: با صدای معمول آه بکشید؛ سپس به آرامی و به تدریج صدایتان را پایین ببرید تا چگونگی تغییر تن صدای را یاد بگیرید. با ادای همه حروف الفبا می‌توانید این تمرین را انجام دهید.

• چهار: با ادای جملاتی که کلمات مشابهی دارند، چرخش زبان در دهان را تمرین کید.

هفتم: صدایتان را پیش از صحبت گرم کنید: گرم کردن صدا یعنی چه؟ حتماً فوتبالیست‌ها یا ورزشکاران دیگر را دیده‌اید که پیش از شروع بازی، حسابی گرم می‌کنند. برای داشتن یک تن صدای جذاب و گیرا هم باید صدایتان را گرم کنید.

هشتم: تمرین ضبط صدا: اغلب ما از صدای خودمان بدمن می‌آید! در این موضوع تنها نیستید! اما اگر فقط چند بار صدای خود را ضبط و به آن گوش کنید، مطمئناً با آن ارتباط برقرار می‌کنید و ضمناً این کار دارای چندین فایده فوق العاده است. از جمله اینکه ضبط صدا به ما کمک می‌کند تا نقاط ضعف صدای خود را که به طور معمول قادر به تشخیص آن‌ها نیستیم، پیدا کنیم. می‌توانیم از خودمان فیلم بگیریم تا حالات بدنی، تماس چشمی و حرکت دهان خود را هنگام صحبت کردن ببینیم.

نهم: اگر لهجه دارید و نمی‌خواهید داشته باشید: اگر لهجه خاصی دارید و فکر می‌کنید این لهجه از جذایت صدای شما کم کرده، می‌توانید به مقاله بسیار کاربردی «تغییر و از بین بردن لهجه» آن را کم اثربارا کنترل کنید.

دهم: هنگام حرف زدن، لبخند بزنید: شاید بپرسید لبخند چه ربطی به تن صدای جذاب داشتن دارد، اما تحقیقات نشان داده که افراد با تن صدای جذاب، معمولاً لبخند به لب دارند.

اگر لحن شما هنگام حرف زدن، دوستانه، صمیمی و دل‌گرم‌کننده باشد، احساس بهتری به مخاطبانتان می‌دهد. بهترین روش برای این‌که لحن صدای شما دوستانه و گرم به نظر برسد، لبخند زدن در موقع صحبت است. نیازی نیست که دندان‌ها یا تن

را نشان طرف مقابل بدهید. کافی است لبخندی ملیح و ملایم داشته باشد تا صدایتان جذاب‌تر باشد. البته لبخند زدن همیشه مناسب نیست؛ مخصوصاً اگر در مورد موضوعی جدی صحبت می‌کنید. فقط به یاد داشته باشد که باید با احساس صحبت کنید تا روی مخاطب تأثیرگذار باشد.

چطور جذاب صحبت کنیم؟ همه ما دوست داریم که جذاب صحبت کنیم تا مخاطبان را در صحبت‌هایمان می‌خکوب کنیم. و در این مقاله دقیقاً در مورد این موضوع صحبت می‌کنیم که چطور جذاب صحبت کنیم تا نظر کسانی که برایشان صحبت می‌کنیم را جلب کنیم.

اولین گام برای جذاب صحبت کردن، این است که خسته کننده صحبت نکنیم! یعنی نکات ممنوعه در سخنرانی و گفت و گوهای روزمره را کاملاً رعایت کنیم. پیش نیاز جذاب صحبت کردن، درست صحبت کردن است. حتی اگر بهترین حرف‌های دنیا را هم داشته باشد مطمئن باشد که با زیاد صحبت کردن ارزش آن را کم خواهد کرد. اصل کمیابی در متقاعدسازی بیان می‌کند که ما انسان‌ها به سمت چیزهایی که کمیاب و در دسترس نیستند، گرایش داریم و دوست داریم آنها را داشته باشیم، اگر می‌خواهید صحبت شما مورد توجه دیگران قرار بگیرد تا حد ممکن کوتاه صحبت کنید. اگر سخنرانی می‌کنید اجازه ندهید تحت هیچ شرایطی بیش از ۶۰ دقیقه پشت سر هم سخنرانی کنید. فراموش نکنید اگر شمشهای طلامانند شن‌های ساحل روی زمین ریخته بودند، هیچ کسی به آنها توجهی نمی‌کرد.

برای این که بتوانید تمرین کنید تا کوتاه صحبت کنید، باید چند گفت و گواز خودتان با فرد دیگر را ضبط کنید و متن آن را بتویسید و یک بار دقیق به آن نگاه کنید و ببینید که کدام قسمت‌ها را می‌توان حذف کرد و سعی کنید مجددآن را اجرا کنید و اینقدر این کار را انجام دهید که مطمئن شوید هیچ قسمتی قابل حذف نیست. پس از چهار یا ۵ بار تمرین کردن در این حیطه، کم کم به صورت ناخودآگاه خلاصه‌تر صحبت خواهید کرد.

بعضی‌ها هنگام صحبت کردن، مرتکب این اشتباه نا بخشنودنی می‌شوند که فقط درباره موضوعات مورد علاقه خودشان حرف می‌زنند. به نظر شما نباید گوینده به این نکته توجه کند که چه چیزی شنونده را سرگرم می‌کند، نه خودش را؟! باید سعی کنید به خواسته‌های مخاطبان توجه کنید. هنگام آماده شدن برای صحبت، در مورد شنوندگان مطالعه کنید و به خواسته‌ها و آرزوهای آنها توجه کنید و در مورد آنها صحبت کنید. همیشه افراد دوست دارند که در مورد مسائل، مشکلات، راه حل‌ها و موضوعات مربوط به خودشان صحبت شود. اگر دوست دارید صحبت‌های شما مورد استقبال دیگران باشد تا حد ممکن از دیگران صحبت کنید و تا حد ممکن کم در مورد خودتان صحبت کنید.

آقای تی. جی والکر در ششمین باشگاه سخنرانی و فن بیان برج میلاد به این موضوع پرداختند که تحت هیچ شرایطی در یک صحبت یا سخنرانی بیشتر از ۴ موضوع را مطرح نکنید این اشتباه تقریباً همه گیراتکار نکنید که در نطقی کوتاه مطالب زیادی را عنوان کنید. موضوعی را که انتخاب کرده‌اید فقط از یکی دو زاویه در نظر بگیرید و به طور کامل توضیح دهید. اگر چند بار صحبت خود را از قبل تمرین کنید مطمئناً خواهید دید که حجم مطالب زیاد شما را در ارائه اذیت می‌کند و البته مخاطبان را واقعاً ناراحت و خسته خواهد کرد.

داستان‌ها فوق العاده هستند و اگر بتوانیم خوب آنها را بیان کنیم می‌توانیم مطمئن باشیم که مخاطبان از شنیدن داستان لذت خواهند برد. اگر شک دارید که داستانی که در ذهن‌تان است به اندازه کافی جذاب است یا نه، می‌توانید به این پیشنهاد توجه کنید که اگر اینقدر جذاب بوده که در مدتی طولانی در ذهن شما باقی مانده است، پس احتمالاً به اندازه کافی جذاب است... حتماً از داستان‌ها و اتفاق‌هایی که برای خودتان پیش آمده فهرستی تهیه کنید و حتماً آنها را چنیدن مرتبه تمرین کنید و در مرتبه آخر صدای خود را ضبط کنید و بینید که آیا به نظر خودتان به اندازه کافی جذاب داستان تعریف می‌کنید؟

روش دیگری که باعث می‌شود که خوب و جذاب صحبت کنیم داشتن حرکات مناسب است. فرقی نمی‌کند که شما در حال سخنرانی و صحبت در جمع باشید و یا در حال گفت و گو با دوستانتان در یک جمع دوستانه و یا حتی تعریف یک خاطره برای همسرتان! شما باید حرکات خوبی داشته باشید. مثلاً در یک سخنرانی شاید لازم باشد لحظاتی از روی سن پایین بیایید و در بین مخاطبان حرکت کنید و یا در زمان تعریف یک داستان می‌توان از حرکات دست و بدن بیشتر استفاده کرد. حتی با رعایت کردن تمام نکات بالا، نمی‌توان مطمئن بود که مخاطبان ۱۰۰ درصد به ما گوش خواهند کرد.

در حقیقت اگر شما لحن و بیان خوبی نداشته باشید می‌توانید مطمئن باشید که مخاطبان به زودی خسته خواهند شد. به عنوان اولین تمرین فن بیان سعی کنید تا حد ممکن به افرادی که بیان خوبی دارند و لحن صحبت کردن آنها را دوست دارید توجه کنید. (این افراد می‌توانند سخنران، گوینده، بازیگر، مجری و ... باشند)، به نوع صحبت کردن آنها توجه کنید و ببینید که چه زمانی لحن آنها تغییر می‌کند و چطور دهان آنها باز و بسته می‌شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش ششم:

روش های ایجاد ارتباط در شرایط سخت

در بسیاری از کشورهای جهان از جمله ایران، به دلیل شیوع ویروس کرونا، استفاده از ماسک اجباری شده است. بخواهیم یا نخواهیم باید با زدن ماسک کنار بیاییم و آن را به یک عادت تبدیل کنیم. عادتی که نه آزاردهنده بلکه حتی بتواند خوشایند ما هم باشد. اگرچه خیلی از ما که به تازگی و طی چند ماه گذشته مجبور شده ایم ماسک بزنیم، به قرار گرفتن چیزی روی صورتمان عادت نداریم و با آن مشکل داریم، اما در این مقاله می خواهیم به شما بگوییم که چگونه و با چه روش هایی استفاده از ماسک را برای خودتان راحت تر کنید چطور با ماسک راحت تر صحبت کنیم و چطور حتی با وجود اذیت شدن و سختی استفاده از ماسک از آن رنج و آزار نبینیم. اغلب افراد از اینکه ماسک باعث "دشواری در تنفس" شده و یا "داشتن ماسک و صدای خفه" از پشت آن صحبت و فن بیان را دشوار می کند شکایت و گله دارند. وقتی نتوانیم تمام صورت هم دیگر را بینیم طبیعتاً پردازش کلیه ما از عواطف و احساسات طرف مقابل مختلف می شود. اما چه کنیم که باید با آن کنار بیاییم به نکات مهم زیر در این رابطه توجه کنید. ارزیابی و خواندن حالات چهره از طریق چشم و دهان بیش از سایر بخش های صورت مهم است و بیشترین اطلاعات را به فرد مقابل می دهد، چون این دو عضو بیشتر از سایر اجزای صورت بیانگر و آشکار کننده هستند. ما ناخودآگاه حرکات دهان و چشم را ارزیابی می کنیم تا بفهمیم که یک شخص در صدد انتقال چه معنایی به ماست. دهان در نشان دادن احساس خوشحالی خیلی کارآمد است، وقتی مایل هستیم احساس خشنودی و دوستی را به دیگران منتقل کنیم پوشاندن دهان مشکل ساز می شود...! اما چون با ادامه شروع ویروس کرونا به نظر نمی رسد که ماسک به این زودی ها از رده خارج شود پس با توجه به این واقعیت لازم است یاد بگیریم چطور ماسک را به نحو مناسب تری به کار ببریم و چطور با ماسک فن بیان بهتری داشته

باشیم؟

با ماسک راحت باشید: نکته اول این است که سعی کنیم استفاده از ماسک را برای خودمان راحت تر کنیم. مثلاً اگر ماسک خیلی گوش های شما را اذیت می کند، بهتر است اندکی کش های آن را بیشتر بکشید تا بتوانید آن را به حالت شل تری در بیاورید. در این صورت ماسک گوش های شما را کمتر اذیت می کند. یا می توانید از مدل هایی استفاده کنید که کش های آن دور سربسته می شود نه پشت گوش ها.

صدای بلندتر، لغات بیشتر؛ موقع برقراری ارتباط با ماسک در مقایسه با شرایط عادی باید از صدای بلندتر و لغات بیشتری استفاده کنیم تا مطمئن شویم که توانسته ایم منظورمان را به فرد مقابل به خوبی برسانیم.

زبان بدتر مهمتر می شود: با توجه به اینکه وقتی ماسک به چهره دارید لب های شما توسط طرف مقابل دیده نمی شود بنابراین درک صحبت های شما توسط فرد مقابل دشوار تر می شود. به خصوص وقتی جلوی دوربین صحبت می کنید و امکان بازخورد گرفتن از فرد مقابل را ندارید. در این صورت شاید بدنبالش با زبان بدن خود بازی کنید تا بهترین حالات را برای نشان دادن مفاهیم واقعی منظور تان نشان دهید یا دیگری حرفة ای ترز زبان بدن، باعث می شود بتوانید از دست ها، نوع ایستادن، نوع نشستن و حالات بدنی برای نشان دادن بیشتر منظور نظر تان استفاده کنید. از پیشانی و چشم ها برای نشان دادن حالات خود استفاده کنید جلوی آینه تمرين کنید. ماسک به چهره بزنید و سعی کنید بخندید و چشم هایتان لبخند شما را نشان دهد. برای نشان دادن حس تعجب سعی کنید چشم های تان را درشت تر کنید.

ماسک زدن می تواند یک تمرين ذهن آگاهی باشد: از همین ماسک زدن هم می توانید به عنوان یک تمرين مدیتیشن یا ذهن آگاهی استفاده کنید. به جای اینکه دائم از داشتن ماسک بر چهره حرص بخورید، سعی کنید با ذهن آگاهی دقت کنید که چطور عرق های روی پیشانی تان پایین می آید، چطور در حال تنفس زیر ماسک هستید، از این قبیل ذهن آگاهی ها. این ها به شما کمک می کند که ناخودآگاه بتوانید به ماسک زودتر عادت کنید و از این عادت در جهت بهبود مهارت ذهن آگاهی و حضور در لحظه حال استفاده کنید.

غلبه بر رودرایستی

- وقتی مجبور به زدن ماسک در محل کار هستید اما خودتان علاقه‌ای به این کار ندارید.
- وقتی خود را ملزم کرده‌اید که از کودک همسایه برای ساعاتی مراقبت کنید.
- وقتی مجبور شده‌اید علیرغم میل باطنی‌تان کلید ویلای شمال خود را به دوستتان بدهید.
- وقتی خودتان کار مهمی دارید اما به جای همکار تان شیفت شب ایستاده‌اید.

و ده‌ها موقعیت مشابه دیگر؛ یعنی شما یا خجول هستید و یا رودرایستی دارید. رودرایستی داشتن در بلندمدت می‌تواند به «عزت نفس» شما صدمه وارد کند. همچنین هزینه‌های مالی و روانی زیادی را برای شما ایجاد می‌کند. شاید سخت‌ترین کار این باشد که بخواهید به یک دوست یا آشنا نه بگویید. در موقعیت بالا هم شما احتمالاً در این موقعیت گیرافتاده‌اید. خیلی اوقات بهتر است همان دم حجله، به اصطلاح گربه را بکشیم. یکی از موضوعاتی که در رودرایستی گربان گیر ماست، این است که حرفمن اهل همان اول خیلی رک و روراست نمی‌زنیم. باید مواردی را که شما را آزار می‌دهد همان اول کار به هر کسی که با شما آشنا می‌شود بگویید تا یک موقع در مورد شما فکر بد نکنند یا اذیت نشود. شما هم با دادن این آگاهی به دوستانتان، می‌توانید مطمئن شوید که دیگر از دست شما اذیت نخواهد شد. چون می‌داند ویژگی شما این است. البته اگر درک بالایی داشته باشد. پس نخستین گام این است که ویژگی‌های ارتباطی خودتان را به صورت واضح و شفاف به دوستانتان گوشزد کنید.

گام دوم؛ محترمانه با او صحبت کنید؛ کسی که برای شما هدیه‌ای تهیه کرده، قطعاً شما را دوست دارد و برای خوشحال کردن شما این کار را کرده است. اما اگر شما از این کار خوشتان نمی‌آید، خیلی محترمانه ابتدا از او تشکر می‌کنید و سپس به او می‌گویید که با این کار او چندان راحت نیستید. این سؤال پیش می‌آید که اگر در این شرایط او ناراحت شد چه کنیم؟ اگر با تمام این کارها، باز هم او از شما ناراحت شد، باید بگوییم این تقصیر شما نیست و خودتان را بابت ناراحتی او سرزنش نکنید! هیچ جایی نوشته نشده که اگر کسی به ما هدیه‌ای داد، ما موظف به قبول آن و جبران آن هستیم؛ بنابراین راحت باشید و خودتان را اذیت نکنید. اگر تلاش می‌کنید همه را از

خودتان راضی نگه دارید، نه تنها موفق نخواهید شد بلکه آزار هم خواهید دید. خسته هم خواهید شد. برای موفق بودن نیاز نیست همه را از خودمان راضی نگه داریم. اگر بخواهیم در تمام امور زندگی موفق باشیم باید از راضی نگه داشتن دیگران دست بکشیم. اگر کسانی هستند که از شما راضی نیستند، غصه نخورید و عذاب و جدان نداشته باشید. رودربایستی داشتن در کل می تواند روان شما را تحت تأثیر قرار دهد و یکی از موانع موققیت شما باشد.

به دوراز تمام این بحث ها مشکل اصلی آنجاست که می خواهیم دیگران را مقاعد کنیم، پس نیاز به یادگیری روش هایی داریم تا برآنده گفتگو باشیم. مقاعده کردن دیگران یک هنر است. مثل هنرهای دیگر. و البته مثل هر هنر دیگری قابل یادگیری است. این خبر بسیار خوبی است برای کسانی که فکر می کنند مهارت هایی مثل مقاعده کردن دیگران هنری ذاتی است و اگر پدر و مادر آدم بلد نباشند دیگران را مقاعده کنند، پس ما هم بلد نیستیم! هنر مقاعده سازی مبحث بسیار گسترده ای است. اگر بخواهیم در مورد اینکه مقاعده سازی چیست و چه فرایندی را طی می کند صحبت کنیم نیاز به ده ها کتاب داریم. در پاراگراف پیش رو صرفا به ترفند های مقاعده سازی و قانع کردن دیگران و هفت ترفند در این زمینه می پردازیم.

ترفند اول مقاعده سازی، مدرک اجتماعی: ترفند مدرک اجتماعی، بر یک اصل ساده استوار است: که می گوید وقتی بقیه یک چیز را تائید می کنند یعنی آن چیز خوب است، این اصل به صورت فراگیر در اغلب سایت ها و فروشگاه های اینترنتی و معمولی به کار گرفته می شود. مثلاً ما در سایت خودمان و در بسیاری از محصولات، نظراتی که کاربران روی محصولات مداده اند را به عنوان نمونه هایی از رضایت مشتری در صفحه محصول می گذاریم. اغلب ما تحت تأثیر این ترفند قرار می گیریم. یادمان باشد نباید به دروغ از این ترفند استفاده کنیم. چون اعتماد مشتریان به خودمان را خدشه دار می کنیم. اصل تائید اجتماعی از نظر اجتماعی اصل بسیار جالبی است. مثلاً وقتی شما وارد یک مطب شوید که همه صندلی ها خالی است و ببینید که هیچ کس بر روی صندلی ننشسته و همه افراد ایستاده اند، به احتمال بسیار قوی شما هم نمی نشینید. با خود می گویید وقتی همه ایستاده اند، لابد یک دلیل دارد دیگر! پس شما

1. Social Proof

هم تحت تأثیر بقیه، سرپا می ایستید.

ترفند دوم مقاعدسازی، عمل مقابل: این اصل به سادگی بیان می کند که ما دلمان می خواهد لطف دیگران را جبران کنیم و زیر دین کسی نباشیم. فرض کنید شما لطفی در حق کسی کرده اید. به طور مثال روزی به جای او شیفت ایستاده اید. در این صورت به احتمال بسیار قوی شما انتظار دارید که او هم طی یک عمل مقابل این لطف شما را جبران کند. یا اگر برای عروسی یا تولد کسی هدیه خریده اید انتظار دارید روزی جبران کند. به یک مثال معروف و خوب در این زمینه توجه کنید.

این تست توسط **دیوید استرومتر** انجام شده است. فرض کنید در یک رستوران، پیشخدمت موقعی که صورتحساب را به مشتری ارائه می کند، یک آبینات هم به مشتری بدهد. با اینکار احتمال دریافت انعام، یا میزان انعام، یا میزان افزایش خواهد یافت. در مرحله دوم، پیشخدمت دو آبینات به مشتری می دهد و میزان احتمال انعام دادن توسط مشتری به ۱۴٪ می رسد. در مرحله سوم از پیشخدمت خواسته شد آبینات دوم را با اقدامی خاص به مشتری بدهد، مثلًاً به مشتری بگوید، یک آبینات بیشتر برای شما مشتری خاص! یا اینکه آبینات اول را بدهد، کمی از میز دور شود و دوباره برگرد و آبینات دیگری را به مشتریان سرمیز بدهد. با اینکار انعام پیشخدمت ۲۴٪ افزایش یافت. در این زمینه، تحقیقات فراوانی انجام شده. مثلاً استادی برای بررسی این اصل، به تعداد زیادی از افرادی که نمی شناخت کارت پستال ارسال کرد و جالب اینجا بود که بسیاری از این افراد در پاسخ این استاد، که نمی شناختند، کارت پستال ارسال کرده بودند. پس می توان نتیجه گرفت که این اصل می تواند تأثیر مطلوبی در مقاعدسازی مخاطب در هر نوع مذاکره و فروشی بگذارد البته در صورتی که:

سعی کنید ارزش هدیه کنید: الزاماً نباید هدیه شما مادی باشد، مثل مشاوره دادن به کسی. تلاش کنید هدیه ای بدھید که برای مشتری ارزشمند باشد یا اینکه مشتری از دریافت این هدیه احساس ارزش کند. اگر هدیه شما در نظر مشتری بی ارزش و حتی بی مصرف باشد، نمی توانید از این ترفند استفاده کنید.

1. Reciprocity

سعی کنید اول باشید: یعنی منتظر نمانید که مشتری از شما خرید کند، چرا که اگر مخاطب شما زودتر اقدام کند، این شما هستید که برای جبران، امتیاز می دهید.

درست ارائه کنید: تحقیق پیشخدمت را دوباره مرور کنید. زمانی که نحوه ارائه هدیه او تعییر کرد، میزان انعام به مراتب افزایش یافت. برخی یک امتیاز کوچک و ناجائز به گونه ای زیبا به مخاطب می دهند که ارزش آن بسیار بالاست و برخی دیگریک امتیاز بزرگ را آنقدر ناشیانه می دهند، که برای مخاطب هیچ ارزشی ندارد.

غیرمنتظره باشد: انسان ها از سورپرایز لذت می بردند و این اتفاق ها در ذهن آنها ثبت می شود. باید خوب فکر کنید که چطور می توانید مشتریان را غافلگیر و شگفت زده کنید. شاید با ارسال یک هدیه فوق العاده در روز تولدش یا هر کار دیگری ...

از ارزش هدیه بگویید اما نه زیاد: اگر خیلی به هدیه ای که داده اید اشاره کنید و در مورد آن صحبت کنید، ارزش کارتان کم می شود. سعی کنید به صورت غیرمستقیم به مشتری بگویید که هدیه شما چه ارزشی دارد. مثلا هدیه ای که به او داده اید رایگان است اما قیمت واقعی اش روی آن درج شده. تا مشتری بداند که این هدیه چقدر ارزش دارد.

ترفند سوم متفاudosازی، تعهد و یکپارچگی: ترفند تعهد و یکپارچگی به صورت ساده بیان می کند که ما معمولا به انتخاب های قبلی خود پایبند می مانیم و تصمیم های جدیدمان با آنها همخوانی دارند. به عبارت دیگر، مردم دوست دارند کارهایی را که قبل انجام داده اند را تکرار کنند. در این ترفند می توانید از مشتری یک درخواست کوچک کنید و سپس درخواست بزرگ تر را مطرح کنید. تقاضای تعهدات کوچک شروعی برای یک پروسه بزرگتر است. مثلا در یک مطالعه، از مالکان درخواست شد تا یک کارت پستال مربوط به مبارزه انتخاباتی را در کنار پنجره قرار دهند. این یک تقاضای کوچک بود که برخی از مردم آن را پذیرفتند. در مدت زمان کوتاهی اغلب این افراد پذیرفتند تا پلاکارد بزرگ تری را درب منزلشان نصب کنند. یا وقتی از یک کاربر می خواهید فقط ایمیلش را وارد کند و یک محصول رایگان دریافت کند تنها یک کار کوچک از او خواسته اید که ممکن است نتایج بزرگی برایتان داشته باشد و از او یک مشتری وفادار بسازید. یا وقتی از او می خواهید از بخشی از محصولات شما استفاده و آن را تست کند. این یک کار کوچک است.

ترفند چهارم، قدرت اعتبار و اتوریته: را برت چالدینی یکی از مهم ترین افرادی که نامش در حوزه متقاعدسازی مطرح است و برخی او را پدر متقاعدسازی می نامند می گوید: وقتی مردم بدانند در کاری تبحیردارید، راحت تر متقاعد شده و به درخواست ها پاسخ مناسب می دهند. یک مثال معروف استفاده از قدرت اعتبار استفاده پزشکان و دندان رشکان از نصب مدارک علمی در اتاق هایشان است. (به طور مشابه مدیرانی که این مدارک را قاب کرده و به دیوار می زنند). تا به این طریق اعتماد بیماران و مشتریان را جلب کنند و مشتریان را به این باور برسانند که این پزشک به اندازه کافی معتبر است و قدرت بالایی دارد. اصلاح اعتبار که به نام اصل قدرت هم می شناسندش، در خیلی جاهای حضور دارد و این اعتبار همان دلیلی است که یک سریاز از فرمانده اش حرف شنوی دارد یا یک دانشجو به حرف استادش گوش می دهد. مثال های بیشتری در مورد استفاده از اصل قدرت در متقاعدسازی هم می توانیم بزنیم. از جمله:

- وقتی یک پزشک شامپویی به ما معرفی کند، راحت می پذیریم و به حرف آن دکتر در مورد شامپو اعتماد می کنیم!
- وقتی وارد سازمانی می شویم و می بینیم که همه افراد لباس یکسانی دارند، راحت تر و سریع تر به آنها اعتماد می کنید.
- وقتی با یک ماشین لوکس سریک قرار حاضر شوید احتمالاً احترام بیشتری از طرف مقابل دریافت می کنید و راحت تر اعتمادش را جلب می کنید.
- به احتمال زیاد وقتی یک سلبریتی مشهور لباسی را توصیه می کند بیشتر به حرف او اعتماد می کنیم. به خصوص وقتی او را دوست داشته باشیم.

ترفند پنجم، استفاده از اصل کمیابی: ارسسطو روزگاری گفته بود: ما آدم ها از چیزهایی که با تاخیریا با سختی بیشتر به دست آورده باشیم، بیشتر لذت می بریم. ما آدم ها به سمت چیزهایی که کمیاب و در دسترس نیستند، گرایش داریم و دوست داریم آنها را داشته باشیم.

اقتصاد جهانی به کل بر پایه اصل کمیابی کار می کند. طلا ارزشمند است چون کمیاب است. پول هم همینطور. کمیابی است که ارزش چیزها را مشخص می کند. کسب و کارها از این ترفند متقاعدسازی استفاده های زیادی می کنند. مثلاً وقتی برای محصول خودمان یک تک تایم فریم یک روزه در نظر میگیریم و می گوییم فقط تا

فردا وقت دارید که این محصول را با ۲۰ درصد تخفیف بخرید در واقع زمان را کمیاب می‌کنیم. به مثال‌های زیر توجه کنید:

- از این محصول تنها ۵ عدد دیگر باقی مانده و بعيد است تا فردا از آن چیزی باقی بماند.
- تخفیف ۵۵٪ بیمه ما فقط سالی یکبار ارائه می‌شود و تخفیف امسال تنها تا فردا معتبر است.
- از این تلویزیون قدیمی فقط سه تا در ایران پیدا می‌شود.
- تخفیف ۶۶٪ تنها برای ۱۰ نفر اول که در دوره ثبت نام کنند.

ترفند ششم مقاعده‌سازی، استفاده از اصل یگانگی: چه حسی پیدا می‌کنید وقتی در یک شهر غریب با زبان و فرهنگ متفاوت، یک همشهری ببینید؟ حس خوبی است نه؟ می‌توانید به او اعتماد کنید. هرچه باشد او همشهری و هم زبان شماست. به صورت ساده اصل یگانگی اینطور بیان می‌شود که وقتی احساس کنیم فردی مانند ماست راحتتر به او اعتماد می‌کنیم. این موضوع در بین اعضای یک خانواده بهتر کار می‌کند و نمود بهتری دارد. در یک آزمایش وقتی پرسشنامه‌ای برای خانواده‌ها فرستاده می‌شد، میزان مشارکت آنها کمتر از ۲۰٪ بود اما وقتی اعلام می‌شد مشارکت خانواده‌ها در تکمیل پرسشنامه تأثیر مثبت بر روی نمره فرزندانشان دارد، سطح همکاری به ۹۷٪ افزایش پیدا می‌کرد. وقتی فردی، جمعی را با عنوان خانواده خطاب می‌کند و این حس را منتقل می‌کند می‌تواند بسیار مقاعده‌کننده تر باشد. برای استفاده از این اصل باید تلاش کنید تا این موضوع را به مخاطب منتقل کنید که شما هم یک نفر مانند او هستید.

ترفند هفتم مقاعده‌سازی، استفاده از علاقه مندی: اصل علاقه مندی یا دوست داشتن به این موضوع اشاره می‌کند که ما رفتارهای فردی که او را دوست داریم را به شدت دنبال می‌کنیم. به بیان دیگر ما دوست داریم به کسانی که می‌شناسیم و آنها را دوست داریم، بله بگوییم. مثلاً افرادی که به شدت به یک تیم فوتبال یا یک فوتبالیست علاقه مند هستند، همواره در مسیر فوتبالیست محبوبشان هستند و در هر شرایطی از او دفاع می‌کنند، اگر این فوتبالیست کمپینی راه بیاندازد، به درست و غلط آن کاری ندارد و سریعاً از این کمپین حمایت می‌کند و یا اگر محصولی را معرفی کند،

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

سریعاً آنرا می خرند. نقش افراد مشهور و سلبریتی ها در این زمینه و در این اصل پرنگ است. نه تنها سلبریتی ها بلکه این فرد می تواند یک دوست نزدیک و صمیمی باشد، یا یک ستاره سینمایی. با این اصل می توانیم بفهمیم که چرا بازاریابی دهان به دهان این همه مهم است.

دانستن چندین ترفند روانشناسی زبان بدن برای موفقیت در محل کار واقعاً ضروری و لازم است زیرا موفقیت در محل کار چیزی فراتراز برقراری ارتباط چشمی است و اصول و رمز و رازهای خودش را دارد. در این بخش با ما همراه باشید تا ۷ ترفند روانشناسی زبان بدن برای موفقیت در محل کار را بدانید. نتایج یک مطالعه نشان داده است که مدیریت دفتر کار ۵۵٪ از طریق ارتباط مؤثر با زبان بدن، ۳۸٪ از طریق لحن صدا و تنها ۷٪ کلماتی هستند که بیان می شوند، این نتایج نشان می دهند که باید نسبت به زبان بدن و رفتاری که پیش می گیریم آگاه باشیم.

۱. وضعیت بدنی انتخاب کنید که اعتماد به نفس تان را نشان دهد.

تحقیق انجام شده توسط مدرسه‌ی کسب و کار هاروارد و کلمبیا نشان می دهد که قرار دادن بدن تان در وضعیت باز با "قدرت بالا" - مانند سرپا ایستادن با شانه‌های عقب داده شده، بازتر ایستادن یا بازکردن دست‌های تان - تستسترون را افزایش می دهد، تستسترون هورمونی است که به قدرت و اعتماد به نفس مرتبط است. این حالت‌ها همچنین سطوح کورتیزول را، که به عنوان هورمون استرس شناخته می شود، کاهش می دهد. قبل از یک جلسه‌ی مهم سعی کنید در سرویس بهداشتی یا هرجای دیگری که برای تان مناسب است بایستید، دستان تان را باز کنید و چند دقیقه‌ای صاف بایستید. ولی مراقب باشید سرگم شکلک درآوردن در آیه نشوید که هرچه رشته‌اید پنبه می شد.

۲. از "نشانه‌های اطاعت و فرمانبرداری" استفاده نکنید

با ورود یک رئیس جدید یا معرفی یک ترویج بالقوه، همه‌ی ما کمی به فکر تائید گرفتن از موفق‌مان می‌افتیم، و هیچ چیز جز رفتار ما این مورد را از بین نمی‌برد. سرتان را کج کنید. بدن کارول کنری گومن نویسنده‌ی زبان می‌گوید، کچ کردن سر، نشان دهنده‌ی همدردی و گوش دادن فعال است ولی همچنین به صورت ناخودآگاه به عنوان علامت

اطاعت و فرمانبری نیز برداشت می‌شود. به همین ترتیب، او این‌گونه می‌نویسد که سرتکان دادن می‌تواند تشویق و مشغولیت شما نسبت به موضوع را نشان دهد حال آن‌که می‌توانید نقص مدیریت و قدرت را نیز بیان کند. به عبارت دیگر، تلاش کنید و هر دورا در کمترین اندازه‌ی ممکن نگه دارید، حتی اگر با مدیرعامل تان صحبت می‌کنید. و تحت هیچ شرایطی انگشت شصت هر دو دست تان را برای کسی بالا نبرید.

۳. هنگام ارائه‌های تان ثابت نایستید.

بازداشتمن همکاران از رؤیاپردازی‌های روزانه‌شان درباره‌ی مثلا شام‌شان، سخت‌ترین چالش شما در زمان ارائه‌ها است. در این جاست که زبان بدن واقعاً می‌تواند به کمک شما بیاید. از نظر فیزیکی نادیده گرفتن فردی که در حرکت است در مقایسه با فردی که ثابت ایستاده است دشوارتر است. زمانی که ارائه‌ای دارید سعی کنید از حالت‌های مختلف سر، بدن و دستان تان استفاده کنید (تونی بلر در این زمینه عالی عمل می‌کرد). از فضایی که در آن قرار دارید استفاده کنید: به عنوان مثال اگر اسلامی را می‌خواهید که سه نکته را بیان می‌کند، برای مطرح کردن هر یک از این نکات کمی جای تان را تغییر دهید.

۴. کف دستان تان را نشان دهید

در روزگاران قدیم مردم برای این‌که نشان دهنده‌ای همراه ندارند کف دستان شان را نشان می‌دادند. اکنون نیز نشان دادن کف دستان هنوز هم نشانه‌ی صداقت و راحت بودن با طرف مقابل است. پتی وود، متخصص زبان بدن می‌گوید: "وقتی کف دستان تان رو به بالا باشد، نشان دهنده‌ی صداقت است. سیستم احساسی مغز‌این نشانه‌ی مثبت را دریافت می‌کند و موجب آرامش شنونده می‌شود. این مورد درمان انجام مصاحبه بسیار مهم است. فقط اطمینان حاصل کنید که آشکارا عرق نمی‌کنید.

۵. همیشه اولین یا آخرین باشید.

مردم همیشه از اولین و آخرین چیزی که اتفاق می‌افتد خاطره‌ی روشنی در ذهن دارند، در حالی‌که تصویر آن چه در میان رخ می‌دهد تیره و تار است. از این‌رو اگر می‌خواهید کار جدیدی انجام دهید سعی کنید یا اولین نفری باشید که از دروازه یا خارج می‌شود یا نفر آخر.

۶. هر دو پای تان را روی زمین نگه دارید.

شاید بتوان گفت جالب‌ترین ترفند روانشناسی زبان بدن برای موفقیت در محل کار این نکته است.

اگرچه پا روی پا انداختن در مردها کمتر از زن‌ها رخ می‌دهد، حقیقتاً دلیل عصب‌شناسی برای آن وجود دارد که بهتر است نسبت به آن آگاه باشید؛ قراردادن هر دو پاروی زمین به این معنی است که شما می‌توانید به سادگی بین جنبه‌های خلاقانه و منطقی مغزتان حرکت کنید. وود می‌گوید: این امکان وجود ندارد که، ولی جواب دادن به سؤالات بسیار پیچیده ممکن نیست مگر آن‌که هر دو پای تان روی زمین قرار داشته باشد. این مورد با توانایی شما در حرکت به عقب و جلو بین سیستم احساسی مغز و نئوکورتکس ارتباط دارد.

۷. کنار دشمن قان بنشینید.

برخلاف مقابله‌ی چهره به چهره در نشست‌های خبری بوکسورها و در دولت بریتانیا، مشاجره با کسی که کنار شما نشسته است و هردو به یک سونگاه می‌کنید، تقریباً غیرممکن است. اگر احساس می‌کنید ممکن است با مخالفت کسی در یک جلسه مواجه شوید، آگاهانه عمل کنید و عامدانه درست در کنار او بنشینید. نزدیک بودن به فرد باعث می‌شود در بیان پرخاش و عدم موافقتش با شما احساس خوبی نداشته باشد، و کار برای تان راحت‌تر می‌شود.

زبان بدن دیجیتالی مشتریان را بفهمید

زبان بدن دیجیتالی کم کم در ادبیات مشتری مداری دیجیتالی جا می‌افتد و توجه بسیاری را به خود جلب می‌کند. زبان بدن دیجیتالی به مجموعه فعالیتها‌ی گفته می‌شود که مشتری‌ها به طور آنلاین و در فضای برخط و مجازی انجام می‌دهند که شامل کارهای مختلفی نظیر مشاهده صفحات وب سایت تا کلیک روی فرم‌های مختلف می‌شود. عموماً مشتری در فضای مجازی هویت خود را پنهان می‌کند اما هر رفتاری که نشان می‌دهد و هر کلیکی که می‌کند اطلاعات مهم و حیاتی درباره

علاوه بر این، احساسات اولیه از این روش ممکن است که حتماً زیان بدن دیجیتالی مشتریان را بفهمید. علیرغم پیشرفت‌های دیجیتالی که در ۲۰ سال گذشته صورت گرفته است، از پیشرفت در تجارت الکترونیک گرفته تا پیچیده‌تر شدن تکنولوژی بازاریابی، معیارهای عملکرد وب‌سایت در این دو دهه تغییر چندانی نکرده است.

این حقیقت که نرخ تبدیل در این ۲۰ سال در ۳٪ را کد باقی‌مانده است نشان‌گراین است که معیار نادرستی برای تمرکز و توجه است. شاخص کلیدی عملکرد (KPI) می‌بایست به همان روشنی گسترش بیابد که کاتالوگ‌های دیجیتال، رفتار مشتری، رویکرد خرید و عادت‌ها تکامل یافته‌اند.

شاخص عملکرد^۱ یا شاخص کلیدی عملکرد، پارامتری قابل اندازه‌گیری برای عملکرد است، که به سازمان‌ها کمک می‌کند تا فرایند دستیابی به اهداف سازمانی را تعریف و اندازه‌گیری کنند. زمانی که یک سازمان، مأموریت خود را تحلیل کرده باشد، همه ذینفعان مشخص شده و اهداف سازمانی نیز تعریف شده باشند، ابزاری برای اندازه‌گیری میزان دسترسی به این اهداف لازم است، که شاخص‌های کلیدی عملکرد، این ابزار را فراهم می‌نمایند. شاخص عملکرد می‌تواند منعکس کننده فاکتورهای حیاتی موفقیت یک سازمان باشد، که این پارامترها از هر سازمانی به سازمان دیگر متغیر هستند. این شاخص‌ها نقشی کلیدی و مهم در بسیاری از فرایندهای سازمانی، از جمله فروش و بازاریابی دارند. مدیران فروش با استفاده از این شاخص‌ها می‌زانند موفقیت و کارآمد بودن فروش را اندازه‌گیری می‌کنند. این شاخص‌ها به مدیریت هر بخش از سازمان کمک می‌کنند و بخش دشوار کار کردن با آنها، پیدا کردن شاخص‌های صحیح برای سازمان مورد نظر است. انواع شاخص‌های عملکرد شامل موارد زیر است:

- **کمی:** حقایقی عاری از نظرات، احساسات، عقاید یا برداشت‌های شخصی افراد، که معمولاً با اعداد و ارقام و نسبت به یک استاندارد خاص ارائه می‌شود.
- **کیفی:** اعداد و ارقامی که طبق نظرات، عقاید و برداشت‌های شخصی شکل گرفته وارائه می‌شوند.

1. Performance indicator

نقاط اندازه‌گیری شاخص‌های اندازی گیری عملکرد وجود حداقل دو عنصر ورودی و خروجی است. اما لیست کامل تر به صورت زیر است:

- ورودی: ورودی‌های مورد نیاز برای یک فعالیت را برای تولید خروجی نشان می‌دهد.
- خروجی: نتیجه یا نتایج یک فعالیت یا یک گروه از فعالیت‌ها را نشان می‌دهد.
- فعالیت: نشان دهنده تحولات ایجاد شده توسط یک فعالیت است.
- مکانیسم: چیزی است که موجب می‌شود یک فعالیت انجام شود (انسان یا سیستم).
- کنترل: چیزی است که روند فعالیت را از طریق انطباق کنترل می‌کند.
- زمان: نشان دهنده عنصر زمانی یک فعالیت است.

ولی، کسب و کارها همچنان به اندازه‌گیری، ردیابی و مشغولیت با نرخ تبدیل ادامه می‌دهند، زیرا ساده است. مشکل این جا است که نرخ تبدیل، چیز زیادی درباره تجربه واقعی دیجیتال مشتریان مان به ما نمی‌گوید. و درک تجربه‌ی دیجیتال مشتریان از همیشه مهمتر است. ارتباط شفاف و قدرتمندی بین تجربه و درآمد وجود دارد، تا جایی که اکنون تجربه مهمترین متمایزکننده برندهای ایجادکننده ارزش کسب و کار است. فکر کردن به نرخ تبدیل به عنوان یک سفر، و نه یک اقدام تک، بسیار مهم است. تنها زمانی می‌توانیم اهداف راشناسایی کنیم و شروع به کار کنیم که تجربه‌ی بازدیدکنندگان ما با این اهداف سازگار باشد. اگر این سازگاری وجود داشته باشد، می‌توانیم تجزیه و تحلیل زبان دیجیتال بدن مشتریان را از طریق سفرشان آغاز کنیم، تا به دیدگاه کلی از تجربه‌شان برسیم و مواردی را که نیازمند پیشرفت هستند بیابیم. کلید افزایش نهایی نرخ تبدیل از ۳٪ کنونی این است که به این تجربه به چشم ریالی بنگریم. هرچه تجربه‌ی بهتری را برای مشتریان مان فراهم کنیم، احتمال بیشتری وجود دارد از ما خرید کنند، خواه خرید آنلاین باشد یا حضوری.

اگر شما عبارت "زبان بدن دیجیتال" را در گوگل جستجو کنید به برخی مقالات از استیو وودز ارجاع داده خواهید شد که اولین بار در سال ۲۰۰۹ از این عبارت در حوزه داده و بازاریابی آنلاین استفاده کرد. شما هم‌چنین تعداد زیادی از مقالات در مورد داده‌ها، شخصی‌سازی و بازاریابی عمومی به طور گسترده خواهید دید. من در اینجا

می خواهم چیزی را که شما به آن نیاز دارید برایتان به اشتراک بگذارم تا در مورد زبان های بدن دیجیتال به عنوان یک فرد حرفه ای از قبیل برخی تکنیک های به هم پیوسته در مورد این که چه کارهایی را می توانید در سطح شخصی و یا کارگروهی یا سازمانی و یادگیرندگان انجام دهید اطلاعات کسب کنید.

۱. ارتباطات برنده سازی شخصی: من وقتی از کارم اخراج شدم، تشخیص دادم که آبروی من و شبکه داخلی سازمان وقتی که خارج از آن به دنبال شغل می گردم تفاوت زیادی ندارد. من به سرعت در مورد رفتن به کنفرانس ها، بلاگ نویسی، شبکه های اجتماعی و یک تصویر حرفه ای عمومی اقدام به یادگیری کردم. این بخشی از برنده سازی شخصی و ارتباط دیجیتال است. وقتی که مردم برای ویبرنار و کاراموزی کلاس های مجازی به شرکت من می آیند، بیشتر اوقات آن ها من را در پلتفرم های عمومی می بینند: شبکه های اجتماعی، بلاگ یا مقاله ای که نوشته ام، پادکست یا ویدیویی که در آن بوده ام یا ویبرناری که برگزار کرده ام، حتی ویبرناری که در چت ارائه داده ام. اگر شما مانند من کسب و کار شخصی خود را راه بیندازید، و بخواهید که از شبکه سازی برای افزایش افرادی که می توانید از آن ها یاد بگیرید استفاده کنید و یا در مورد گام بعدی شغلی خودتان فکر کنید، زبان بدن دیجیتال در پلتفرم های عمومی به طور روزافزون از اهمیت بیشتری برخوردار می شود. برای این که به نیت های مد نظر خودمان در رابطه با زبان بدن دیجیتال دست پیدا کنیم باید علاوه بر لباس پوشیدنمان در موقعیت مناسب، به ذهنیت و صحبت کردن خودمان در خدادهای تحت شبکه و نحوه ارائه خودمان دقیق کنیم. برنده سازی شخصی، به سادگی می تواند نام توبیتی که انتخاب می کنید و عکس پروفایلی که برای حساب های شبکه های اجتماعی خود برمی گزینید باشد. وقتی که می بینید عکس پروفایل لینکدین شخصی کسی را که در تعطیلات است یا با چه هایش است می بینید آیا شما تفسیر می کنید که آن شخص خارج از محیط کار زندگیش به خوبی می گذرد؟ اگر یک عکس بازیست ببینید چطور؟ آیا این گونه تفسیر می کنید دلپذیر است یا متشخص است؟ برخی از این تفسیرها برگرفته از سلایق شخصی است، اما بسیاری از این موارد برای آن پلتفرم و صنعتی که می خواهید در آن فعالیت آینده خود را در آن دنبال کنید ریزیبینی های خاصی را می طلبد.

نکته برتر: عکس پروفایل شما باید حرفه‌ای باشد و خود واقعی شما را نشان دهد، و بازتاب دهنده کاری باشد که انجام می‌دهید و چیزی که هستید.

ایجاد ارتباط از طریق توئیترو ارائه پیام مد نظر با ۲۸۰ کاراکتر می‌تواند چالش برانگیز باشد. ما می‌خواهیم به یک نتیجه‌ای برسیم در غیراین صورت دلیلی نداشت توئیت کنیم. شاید مناسب این باشد که تعادل داشته باشیم، همواره یک مفهوم یا یک آگهی برای برقراری ارتباط وجود دارد؛ ما می‌خواهیم در بحثی شرکت کنیم و نظرات افراد مختلف را جویا شویم، اما آیا می‌خواهید از راهی سلطان را مطرح کنید که منفی یا چالش برانگیز باشد؟

نکته برتر: چند بار بازخوانی کنید – چیزی که برای شما واضح است ممکن است دیگران به عنوان یک حمله منفی در نظر بگیرند.

فعالیت‌ها بازاریابی‌ها و روابط عمومی زیادی در شبکه‌های اجتماعی اتفاق می‌فتند. این واقعاً برای حساب‌های کاربری سازمان‌ها مثل حساب‌های کاربری اشخاص مهم است. اما به عنوان اشخاص که ما هستیم، باید تفکراتمان، نظرات‌مان و مسائل‌مان را دربر بگیرد. برخی افراد وجود دارند که سوالاتی را مطرح می‌کنند که به عنوان غذایی برای فکر هستند.

نکته برتر: اگر شما افرادی را که به صورت خصوصی مشغول به صحبت با شما هستند نادیده نمی‌گیرید، این کار را در شبکه‌های مجازی اجتماعی هم انجام ندهید.

بسیاری دیگر از ارتباطات دیجیتال وجود دارد که ما به استفاده از آن‌ها خوگرفته‌ایم مثل: ایمیل، پیام متنی و برخی سیستم‌های ارتباطی متنی نسبتاً جدید‌تر مثل واتس‌اپ. در این جا مانیاز داریم که از زاویه‌های مختلف به زبان بدن دیجیتال خود نگاهی بیانداریم. ممکن است عمومی نباشند، اما این به آن معنی نیست که اگر اشتباهی انجامش دهید آسیب زننده نیستند. اریکا ژوان به این مطلب در مقاله‌ای در خصوص چگونه با معضل زبان بدن دیجیتال کنار بیاییم پرداخته است: آیا شده تا به حال در جلسه‌ای متوجه شوید که در یک ارتباط ایمیلی در حیطه‌ای خارج از چرخه قرار گرفته‌اید؟ و یا آیا هنگامی که اسمتان در لیست CC در جای آخر قرار گرفته

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

است و یا اصلاح در آن وجود ندارد و یا ایمیلی به نامه شما فوروارد نشده باشد احساس سرشکستگی کرده‌اید. چه بین‌الملئی باشد چه نباشد، این تجربیات می‌تواند باعث فرسوده شدن روابط کاری شود. او مسائلی را که در حیطه ارتباطات شمول و درگیری‌های انسانی دهه‌ها قدمت دارند، مورد کنکاش قرار می‌دهد. این مسائل به صورت‌های مختلف در ارتباطات دیجیتال دنیا بروز می‌کنند.

نکته برتر: سرعت بالایی در ارتباطات دیجیتال حس می‌شود، اما آگراز سرعت آن کاسته شود؛ فکر شود، بازتاب آن می‌تواند نتایج بهتری داشته باشد.

۲. زندگی آنلاین: جلسات، وبینار، و کلاس‌های مجازی

در جهانی پراز مشارکت، تعداد زیادی از ارتباطات هم‌زمان ما در اسکایپ یا دیدارهای تیمی، در وبینارها یا کلاس‌های یادگیری مجازی هستند. در این جا زبان بدن دیجیتال به عنوان میزبان، تمرين کننده یا عضویک تیم، ضروری است. در یک مصاحبه از من در مورد تحلیل زبان بدن دیجیتال افراد سوال پرسیده شد و من مشخص کردم "چیزی که ما به خاطر قادر نبودن دیدن زبان بدن سنتی افراد از دست می‌دهیم، می‌توانیم با استفاده از ویژگی‌های تکنولوژی و مهارت‌های شخصی خود به دست بیاوریم که افراد را مجدوب کنیم و آن‌ها را بفهمیم". در جلسات، استفاده از وبکم می‌تواند یک موضوع ساده باشد. البته خیلی‌ها به دلایل موجهی این کار را دوست ندارند. این نشان می‌دهد که ما در کجا قرار داریم، چه کاری انجام می‌دهیم، و این به ما اجازه نمی‌دهد که چیزهای دیگر را آن طور که می‌توانستیم حضوری عمل کنیم انجام دهیم. اگرچه شمانور کافی داشته باشید، یک عکس نسبتاً خوب از یک شخص، و توانایی دیدن همکاران شما، می‌تواند یک ارتباط مثبت را حمایت کند. شما می‌توانید محیط اطراف افراد را ببینید که بفهمید شرایط آن‌ها و صورت‌های آن‌ها چگونه است تا به مفهوم چیزی که دارند می‌گویند اضافه کنید. اگر احساس منفی نسبت به وبکم‌ها در جلسات دارید، شما حق دارید، اما باید دلیل این احساس خود را بدانید. ممکن است همه این‌ها به دلیل خود تکنولوژی نباشد و گاهی ریشه در جای دیگری داشته باشد. من در دیداری بودم که در آن از نبودن وبکم خیلی خوشحال بودم، که این به این معنی بود که می‌توانستم روی حالت بی صدا کارهای دیگری را انجام دهم. چرا؟

ضرورتا به این دلیل که آن دیدار خیلی طولانی و خسته کننده بود و شرکت کننده‌ها به نقطه مورد توافق نمی‌رسیدند. شاید، من باید سبک آن دیدار را به چالش می‌کشیدم اما این کار را نکردم و فقط از زمان جهت کاهش ناامیدی استفاده کردم. اگر شما دوست ندارید که وبکم روشن باشد باید بدانید چرا.

نکته برتر: وبکم‌ها در جلسات آنلاین باعث ایجاد حس بیشتر انسانی بودن و ارتباط می‌شوند.

یکی دیگر از حیطه‌هایی که برآن تمرکز می‌کنیم محیط چت است که در آن افراد می‌توانند تایپ کنند. به خاطر دارم که در یکی از جلسات در یک سازمان که در آن افراد وقتی که می‌توانستند لیست ورودی‌ها را ببینند می‌پرسیدند چه کسی پشت خط است. آن‌ها می‌پرسیدند که آیا سوالی هست و فرض می‌کردند موردی وجود ندارد وقتی که نمی‌توانستند محیط چت را ببینند. آن‌ها پیشنهادها و ایده‌هایی می‌خواستند، اما فقط به آن‌هایی توجه می‌کردند که می‌توانستند صدایشان را بشنوند بنابراین پیشنهادات متنی در یادداشت‌ها نادیده گرفته می‌شد. همه این موارد مهم هستند نه فقط به خاطر درک پایین افراد از تکنولوژی مورد استفاده‌شان، بلکه در یک سطح کاری، این موارد به این دلیل مهم هستند چرا که هیچ‌گونه سرمایه‌گذاری برای چگونگی استفاده از این ابزارها برای ارتباطات انسانی مورد انتظار انجام نگرفته است. در مورد افرادی که از محیط چت استفاده می‌کنند چطور؟ آن‌ها به طور موثری نادیده گرفته شده‌اند. اگر آن‌ها به مقدار کافی مطمئن باشند، صحبت می‌کنند اما خیلی از آن‌ها این زحمت را به خود نمی‌دهند. این آن راهی نیست که شما باید ملاقات‌هایتان را درون سازمان و بین افراد و سطح انسانی برقرار کنید.

نکته برتر: برای ملاقات‌های آنلاین، ابزارها را بشناسید و از چت برای مشارکت دادن همه استفاده کنید.

در ویینارها و کلاس‌های مجازی، ممکن است این طور احساس شود که وقتی شما مشغول ارائه و گوش دادن هستید فقط شما هستید و صفحه کامپیوترا ن. با اطمینان از این که شما روی ویینار خود یک پنجره چت دارید بنابراین افراد می‌توانند با شما ارتباط برقرار کنند چرا که یاد گرفتن از دیگران یک ضرورت است. اگر شما انتظار یک ویینار شلوغ را دارید، یک رابط مانند ادمین می‌تواند به جریان یافتن ارتباطات کمک

کند و موارد را دنبال کند، نکات مربوط را برای یک ارائه دهنده هایلایت کند و به سوالات افراد پاسخ دهد. شما به هر حال باید دقیق باشید. دریک وینار عمومی که حضور داشتم، ادمین چت که موارد را با حروف بزرگ تایپ می‌کرد، مشابه فریاد زدن در زبان بدن دیجیتال: "مرتبط با موضوع بحث کنید". به عنوان کسی که از محیط چت استفاده می‌کند و مطالب زیادی از آن یاد می‌گیرد من نمی‌دانم شخصی خارج از موضوع بحث صحبت کند چرا که هدف‌شان از حضور در آن چت مرتبط با همان موضوع است، آن‌ها در این‌میشان نیستند که بخواهند شما را نادیده بگیرند. موقعی که در مورد زبان بدن دیجیتال برای کلاس‌های مجازی با من مصاحبه شده بود من این موارد را به اشتراک گذاشتم: با تجزیه کردن چیزی که راجع به زبان بدن دیجیتال و چگونگی ارائه یا تسهیل کار می‌دانید می‌توانید دریک پلتفرم آنلاین زنده موارد مورد نظر را پیدا کنید. به طور معمول، من مایل هستم که دریک اتاق بگردم و ببینم که آیا افراد حاضر بحث را متوجه شده‌اند و آیا سوالی دارند یا خیر. من نمی‌توانم این کار را بدون وبکم دریک جلسه انجام دهم بنابراین به جای آن، می‌توانستم یک سوال بسته بپرسم که افراد با یک تیک جواب بدeneند و سپس دریک پنجه چت یا با ویس به آن‌ها بپردازم.

نکته برتر: دریک پلتفرم به دنبال تشابهات باشید نه چیزی که احساس می‌کنید از دست رفته است.

۳. داده‌ها و سیستم

داده‌ها و آنالیز آن‌ها چیزی است که خیلی از افراد را می‌ترساند، اما پیدا کردن یک اپلیکیشن برای تحلیل داده‌ها می‌تواند به ما در یادگیری و پیشرفت کمک کند. ۹۶ درصد از بیش از ۷۰۰ کارشناس آموزش و پیشرفت حرفه‌ای در گزارش Towards Maturity (که اینک به نام Emerald Works شناخته می‌شود) با عنوان ارتباط یادگیری و پیشرفت با داده‌ها ذکر کردند که "داشتن مهارت برای یافتن و تحلیل داده‌ها یکی از بالاترین اولویت‌های تیم‌های یادگیری و پیشرفت در آینده است". این گزارش همچنین بیان می‌کند که ۵۱ درصد گفته‌اند که به دلیل کمبود مهارت‌های یادگیری و پیشرفت در خانه نمی‌توانند به طور موثر از داده‌ها استفاده کنند و ۴۸ درصد گزارش دادند که کمبود دانش یادگیری و پیشرفت یک مانع جدی برای یافتن داده‌ها و بهره‌گیری موثر

از آن هاست.“

نکته برتر: تحلیل داده‌ها مورد نیاز است، اما صنعت ما در آن خوب نیست

برای پیشرفت در این زمینه حس کنجکاوی خودتان را تقویت کنید. اولین چیز برای اجرا این است که چه به عنوان یک فرد حرفه‌ای یا عضوی از یک تیم یا یک شرکت که در آن فعال هستید یا آن را حمایت می‌کنید بدانید که به چه سیستم‌هایی دسترسی دارید. شما ممکن است یک مشاور باشید و به اطلاعات مرتبط با مشتری‌هایتان دسترسی نداشته باشید اما شما می‌توانید با پرسیدن سوالات به جا همانند خواندن داده‌های عمومی در شرکت و نگاه به اطلاعات صنعت و گرایش‌های آن به اطلاعات خود بیافزایید. وقتی که از یک مشتری جدید صحبت به میان می‌آید این به معنای فعالیت در تمام مدت روز نیست. من معمولاً از طریق گزارش سالانه هیات مدیره شرکت برای درک بیشتر از کار استفاده می‌کنم. گاهی اوقات، چیزی در برخی مکالمات مطرح می‌شود که می‌تواند برفردي که با او مکالمه می‌کنم تأثیر بگذارد یا گاه‌ها به من کمک کند که در مورد صحبت آن فرد درک بیشتری کسب کنم. همچنین، کمی درک بیشتر در مورد یک صنعت یا یک بخش می‌تواند با ارزش باشد. این ممکن است فقط ده دقیقه وقت شما را بگیرد تا از گوگل یا سایر سایت‌ها بتوانید مطالب یا مقالاتی پیدا کنید و با مطالعه آن‌ها چیزهایی بیاموزید که قبلانمی دانستید و درک کنید که یک یک صنعت ممکن است چه مسیرهایی را پشت سر بگذارد و به چه سمتی برود.

نکته برتر: تحلیل داده‌ها همواره در مورد صفحات تحلیل کامپیوتري نیست. این امر می‌تواند خواندن گزارش‌ها و بلاگ‌هایی باشد که به یک تحلیلگر اجازه می‌دهد که از دانش خود استفاده بهتری کند.

در مورد موضوع یادگیری و پیشرفت ما نیاز داریم به این که فهم کاری بیشتری داشته باشیم، و بخشی از این مبحث اعداد هستند. در حالی که حساب ذهنی من همیشه هم درست نیست، اما مفهوم چیزی که درک می‌کنم در مورد چگونگی استفاده از داده‌ها و اعداد در یک کسب و کار در طول سال‌ها انجام کارهای فوق و در واقع کار بیشتر و بیشتر با اعداد توسعه یافته است. این در مورد داده‌های خام و ریاضیات نیست، این در مورد پیگیری کافی برای پرسیدن سوالات و خواستن جواب‌هایی برای کمک به دیگران است و داده‌ها بخشی از آن است.

نکته برقر: شما به داده‌های داخلی و خارجی دسترسی خواهید داشت. فقط بپرسید و سپس بحث کنید و یاد بگیرید و مطمئن باشید که اهداف یادگیری و پیشرفت با این داده‌ها به بار می‌نشینند.

این سه سرخط از هم متمایز هستند اما در دنیای واقعی با یکدیگر کار می‌کنند. برنده‌سازی شخصی، همانند تصویر شما روی پروفایل لینکداین یا توییتر، همانند تحلیل تاریخچه‌ی توییت‌هایتان، می‌تواند با یکدیگر جمع شوند. همچنین در یک چت زنده توییتر، چگونگی به نظر رسانیدن شما، چیزی که می‌گویید و مخاطب‌تان، تفاوت‌هایی ایجاد می‌کند در این که چگونه دیگران به شما به عنوان یک فرد حرفه‌ای واکنش نشان می‌دهند.

زبان بدن مشتری: به دنبال چه سرنخ‌هایی در زبان بدن مشتریان باشیم؟

دنیای کسب و کار دنیای بسیار پرمزو را دارد که شما با داشتن دانش کافی درباره برخی موضوعات می‌توانید پیروز هر معامله‌ای باشید. یکی از این موضوعات مهم زبان بدن مشتری است. در این نوشتار ما می‌گوییم که باید به دنبال چه سرنخ‌هایی در زبان بدن مشتری باشیم تا بتوانیم به هدف نهایی کسب و کاری خود برسیم.

زبان بدن مشتری: چشم

- زُل زدن ممکن است نشان دهندهٔ نیاز مشتری به کنترل شما و جلسه‌ی در حال برگزاری باشد.
- اجتناب از برقراری تماس چشمی به این معنی است که احساس ناراحتی می‌کنند، یا تلاش دارند چیزی را از شما مخفی کنند.
- بارقه در چشمان شان نشان دهندهٔ این است که لذت می‌برند، یا حتی ممکن است به این معنی باشد که دربارهٔ راه حل‌تان هیجان زده شده‌اند.
- چشمان خمار به معنای خستگی است. سریعاً آن‌ها سؤالی بپرسید.
- چشم‌ها را به بالا و اطراف چرخاندن به معنای به یاد آوردن چیزی یا تصور کردن این است که راه حل شما چگونه آن‌ها را موفق خواهد کرد؟
- نگاه کردن به اطراف به معنای به یاد آوردن چیزی است که شنیده‌اند.

• چشم‌ها را به پایین انداختن به معنای این است که احساس ناخوشایندی را تجربه می‌کنند.

• حرکت مداوم چشم‌ها به معنای دروغ گفتن یا دنبال راه فرار گشتن است. خیره شدن به سمت درب یعنی می‌خواهند راه خروج را بیابند. خیره شدن به سمت یک شیء، بروشور یا هر چیزی در اتاق یعنی می‌خواهند درباره آن چیز صحبت کنند.

زبان بدن مشتری: دستان

• ضرب زدن با انگشتان به معنای بی‌حوصلگی است، "بروید سراغ اصل مطلب".

• نوک انگشتان را به هم چسباندن به معنای این است که شما، محصول شما یا شرکت شما را ارزیابی می‌کنند.

• بازی با خودکار یا مداد، یا بازی با کاغذها به معنای این است که نگران است، آرده یا سردگم است یا می‌خواهد چیزی به شما بگوید. پس از مشتری سؤالی پرسید.

• اشاره کردن به شما، خراش دادن میز با ناخن‌های شان به معنای این است که عصبانی یا ناراحت است. کمی همدردی کنید.

• یک دست مج دست دیگر را گرفته است؛ به این معنی است که آماده دفاع است، احساس خطرکرده است یا هوشیار است.

• لمس کردن، برداشتن یا درآگوش گرفتن محصول تان نشانه خرید است! پس معامله جوش خورده است و منتظر پایان مذاکره باشید.

زبان بدن مشتری: صورت

• علاوه بر نشانه‌های معمول صورت که نشان دهندهی علاقه، شک، سردگمی، بی‌علاقگی، وجود، چرب‌زبانی، خستگی و غیره هستند، در اینجا چند مورد خاص بیان شده‌اند که احتمالاً به آن‌ها توجه نمی‌کردید:

• مالش دادن کناره‌ی بینی با انگشت در زمان صحبت کردن به این معنی است که طرف مقابل دروغ می‌گوید یا حداقل، از صحت آن چه می‌گوید مطمئن نیست.

• لمس کردن چانه به معنای این است که به گفته‌های شما فکر می‌کند.

زبان بدن مشتری: بازوها

- گره خورده در برابر سینه، در یک جلسه‌ی غیررسمی، معمولاً به این معنی است که از بروز اطلاعات یا احساسات محافظت می‌کند.
- ممکن است به این معنی نیز باشد که در آن جمع احساس راحتی می‌کند.
- قرار دادن یک بازو روی دسته‌ی صندلی و خم کردن آرنج و قرار دادن وزن روی آن به این معنی است که می‌خواهند از آن جدا خارج شوند.
- دست‌هایی که زیاد درهم قفل نشده‌اند یا آزاد روی میز قرار دارند به این معنی است که توجه‌شان جلب شده است یا در حال اعتماد کردن به شما هستند.

زبان بدن مشتری: طرز ایستادن

- خم شدن به عقب به این معنی است که می‌خواهنداز شما و پیشنهادتان فاصله بگیرند.
- خم شدن به جلو به معنای این است که به موضوع علاقمند شده‌اند.
- صاف و مستقیم نشستن به این معنی است که نیازمند به دست گرفتن کنترل شرایط هستند، و به دنبال احترام از سوی شما هستند.

وقتی این نشانه‌های زبان بدن را مشاهده می‌کنید چه کاری انجام می‌دهید؟

- ۱- صحبت‌تان را متوقف کنید و از آن‌ها یک سؤال پرسید.
- ۲- خاتمه‌ی آزمایشی مذاکره را امتحان کنید.
- ۳- حس همدردی را منتقل کنید. "به نظر می‌رسد سؤالی در ذهن‌تان است؟"
"نگران به نظر می‌رسید." "به نظر به موضوع علاقمند شده‌اید."

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش هفتم:

آدم شناس های خوبی باشیم (بررسی تیپ های شخصیتی MBTI و کهن الگوها)

چه چیز بهتر از این که در دنیا ای پر از ابهام امروزی با ابزارهایی از تیپ شخصیتی آشنا باشیم که خود و دیگران را بهتر بشناسیم. اگر دوست دارید شخصیت شناسی های مختلف را بشناسید، پیشنهاد می کنیم مقاله زیر را از دست ندهید. ام بی تی آی یا مایزبریگزیک ابزار مدیریتی، روانشناسی براساس نظریات کارل گوستاو یونگ روانشناس سوئیسی است. ام بی تی آی مورد اعتمادترین و پرکاربردترین ابزار چندمنظوره ارزیابی و توسعه فردی است. یک ابزاری که اگر درست استفاده شود موجب درک بهتر خود و صد البته دیگران می شود. در عصر امروز، تست ام بی تی آی به عنوان یکی از پرکاربردترین ابزارهای روانشناسی در دنیا به کار می رود. براساس تیپ شخصیتی ام بی تی آی افراد در یکی از ۱۶ تیپ شخصیتی قرار می گیرند. بله تیپ شخصیتی ام بی تی آی شامل ۱۶ تیپ شخصیتی است. لازم است بدانیم که هیچ تیپی بر تیپ دیگر برتری ندارد. قرار نیست صرف دانستن تیپ شخصیتی به افراد برچسب زده شود. در واقع تیپ شخصیتی ام بی تی آی به درک تفاوت ها می تواند خیلی کمک کند. از طرف دیگر، با پی بردن به تیپ شخصیتی خود با نقاط ضعف و قوت خود بیشتر آشنا می شویم. در انتخاب رشته تحصیلی، انتخاب شغل و حتی در ازدواج می تواند تا حدودی کمک کننده باشد.

در ابتدا بدانیم که ۱۶ تیپ شخصیتی ام بی تی آی از ترکیب ^۴ بعد اصلی است. یعنی حالا اجازه بدھید کمی مفصل تر این حروف را توضیح بدھیم. J/P, T/F, S/N, E/I

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

• E/I درونگرایی - برونگرایی: افراد ترجیح می‌دهند انرژی خود را از چه منبعی بگیرند؟

• N/S حسی - شهودی: افراد از چه طریق اطلاعات را به دست می‌آورند؟

• I/T حساسی - منطقی: افراد چگونه اطلاعات را پردازش می‌کنند و تصمیم می‌گیرند؟

• J/P دریافت کننده - قضاوت کننده: افراد چه روشی را برای سبک زندگی خود ترجیح می‌دهند؟ آیا ترجیح می‌دهند در شرایط باساختار و منظم باشند یا شرایط بدون ساختار و منعطف را ترجیح می‌دهد؟

یک نکته را در نظر داشته باشیم هر کدام از این چهار دسته را یک طیف در نظر بگیریم. یعنی اگر کسی برونگرا باشد این طور نیست که هیچ وقت درونگرایی را تجربه نکرده است. بلکه ترجیح تیپ شخصیتی او برونگرایی است.

درون گرایی^۱ (I) و برون گرایی^۲ (E)

افراد درون گرا منبع دریافت انرژیشان درون خودشان است. بر عکس افراد برون گرا که انرژی خود را از دیگران می‌گیرند. توجه داشته باشیم درون گرایی و برون گرا بودن هر دو خوب است و نمی‌توان گفت یکی بر دیگری برتری دارد. از طرف دیگر براساس ترجیحات فرد درون گرا شاید این تصور پیش بیايد که فرد درون گرا خجالتی است؛ که این طور نیست! افراد برون گرا بیشتر از افراد درون گراییاز به تعامل و معاشرت با دیگران دارند. حتی در شبکه اجتماعی هم برخی مواقع برون گرایی و درون گرایی قابل تشخیص است. یکی این که فرد برون گرا تعداد دنبال کننده^۳ های خیلی بالایی دارد. در حالی که یک فرد درون گرا تعداد دنبال کننده هایش زیر ۲۰۰ تا شاید باشد. فرد برون گرا راحت تراحساسات خود را بروز می‌دهند. معمولاً افراد درون گرا به راحتی افراد برون گرا شناخته نمی‌شوند. چون خیلی بروز احساسات ندارند و به خصوصی

1. Introvert

2. Extrovert

3. followers

بودن زندگی خودشان اهمیت می‌دهند. افراد درون گرا اهل تمرکزند. آخر هفته تفریح محبوب یک درون گرا احتمالاً کتاب خواندن و در خانه ماندن باشد. اگر قصد آزار یک برون گرا را داشتید آخر هفته به او بگویید در خانه بماند و کتاب بخواند یا فیلم ببیند. نه که او از کتاب خواندن لذت نبرد ولی تفریحات او در جمع دوستان بودن، گردش و مسافرت است.

افراد E فکر می‌کنند که افراد I خجالتی، مرموز و تودار هستند

افراد I فکر می‌کنند که افراد E چقدر پر حرف هستند

حسی¹ (S) و شهودی² (N)

نوع جمع آوری اطلاعات افراد از دنیای اطراف شان تعیین کننده حسی S یا شهودی N بودن آنان است. افراد حسی S بیشتر به کلیات توجه دارند در حالی که تمرکز یک فرد شهودی روی جزئیات است. افراد شهودی N بیشتر ترجیح می‌دهند کارهای تصویری و فکری انجام دهند. افراد N شهودی معمولاً زیاد از این شاخه به آن شاخه می‌روند. افراد حسی³ توجه زیادی به واقعیت دارند؛ به ویژه آن چیزی را که می‌توانند از حواس پنج گانه استفاده کنند. این افراد، تمایل دارند روی واقعیت‌ها و زمان حال تمرکز کنند و از تجربه کردن لذت ببرند. افراد شهودی⁴ ترجیح می‌دهند بیشتر به تصورات و ایده‌های توجه کنند. آن‌ها درباره احتمالات، آینده فکر می‌کنند و لذت می‌برند. یک مثال جالب داشته باشیم: اگر یک سیب را به دو گروه حسی S و شهودی N نشان بدیم؛ فرد S حسی می‌گوید: به به چه سبی! وای که دلم می‌خواهد این سیب را گاز بزنم. فرد N شهودی احتمالاً می‌گوید: خدا رحمت کند استیو جابر را شاید هم یاد نیوتن بیفتند. بستگی به سن و سالش دارد.

1. Sensing

2. Intuition

3. Sensing

4. Intuition

افراد N فکر می‌کنند که افراد S چقدر مو را از ماست می‌کشند بیرون و چقدر به جزئیات کار دارند.

افراد S فکر می‌کنند که افراد N افرادی رویاپردازاند.

احساسی^(F) و منطقی^(T)

حالا پردازیم به نحوه تصمیم گیری افراد. افراد F با قلب خودشان تصمیم می‌گیرند در حالی که افراد T با مغز خودشان. افرادی که ترجیح می‌دهند منطقی باشند براساس واقعیت‌ها، داده‌ها بیشتر تصمیم می‌گیرند. از بیرون به ماجرا نگاه می‌کنند و تجزیه و تحلیل می‌کنند. کسانی که احساسات را ترجیح می‌دهند، در هنگام تصمیم گیری عوامل معمولاً مردم و احساسات‌شان را هم در نظر می‌گیرند. به طور کلی در فهمیدن دیگران معمولاً قوی هستند.

افراد T فکر می‌کنند که افراد F چقدر جلف هستند و بلد نیستند احساسات خود را کنترل کنند.

افراد F فکر می‌کنند که افراد T افرادی سرد، یخ و بی احساس هستند.

دريافت کننده^(P) و قضاوت کننده^(J)

و در آخر برویم سراغ سبک زندگی افراد و در آخر برویم سراغ سبک زندگی افراد P و J چطور با جهان اطراف برخورد می‌کنند. کسانی که قضاوت‌گر هستند، ساختار و تصمیمات قانونمند و منظم را ترجیح می‌دهند. افرادی که تمایل دارند دریافت کننده باشند، طرز فکر و ادراک منعطف‌تری دارند. از چارچوب و ساختار خوششان نمی‌آید. یک فرد ادراکی عاشق تجربیات جدید است و سورپرایز می‌شود در حالی که ابهام و مسائل

-
- 1. Feeling
 - 2. Perceiving
 - 3. Judging

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

ناشناخته برای یک فرد لقضاؤت کننده زجری بیش نیست. نظم و مرتب بودن ویژگی بازیک فرد است، در حالی که فرد P به هیچ عنوان این طور نیست. میز کار P اغلب اگرتازه نگوییم همیشه پراز برگ و کاغذ و پوشه است. در حالی که میز کار J خلوت‌تر است. فرد P از برنامه‌ریزی و زمان بندی خوش نمی‌آید بر عکس فرد J اگر یک قرار ملاقات با فرد J داشته باشدید تا ۸۰ درصد احتمال بدھید که حتی چند دقیقه زودتر از زمان قرار به محل قرار ملاقات رسیده است. در حالی که آن زمان اغلب تازه یک فرد P در حالت خوش بینانه به سمت قرار راه افتاده است.

افراد P فکر می‌کنند که افراد J خشک و سخت‌گیرند.

افراد J فکر می‌کنند که افراد P افرادی شلخته و بادی به هر جهت هستند.

کاربردهای ام بی تی آی می‌تواند بسیار گسترده باشد. از توسعه فردی و خودشناسی، بخش منابع انسانی و برای جذب نیروهای انسانی، شناخت سبک‌های یادگیری، فروش و ارتباط با مشتری، ارتباط موثر، ازدواج، مسیر تحصیلی، مسیر شغلی، مربی‌گری تا کلی موارد دیگر. یک نکته را فراموش نکنیم در عین حال که این ابزار بسیار کمک کننده است، نباید شاه کلید تمام کار و زندگی بشود. فقط یک سری دید به ما می‌دهد که اولاً خودمان را بهتر بشناسیم و در صدد رفع نقاط ضعف باشیم و از نقاط قوت هم لذت ببریم. دوم به تفاوت دیگران احترام بیشتری می‌گذاریم چون درک می‌کنیم که مثلاً اگر طرف دیرسر جلسه و قرار ملاقات می‌آید لزوماً قصد آزار ندارد، تیپ و مدل شخصیتی او بدین شکل است. در نهایت، هر کدام از چهار بعد اصلی تیپ شناسی ترکیب می‌شود و به ۱۶ تیپ شخصیتی می‌رسیم:

تحليل	тип شخصیتی	تحليل	тип شخصیتی
معمار	INTJ	بازرس	ISTJ
متفسر	INTP	صنعتگر	ISTP
تشویق‌گر	ESTP	محافظ	ISFJ
کارگردان	ESTJ	هنرمند	ISFP
بازیگر	ESFP	حامی	INFJ
مراقب	ESFJ	واسطه‌گر	INFP
قهرمان	ENFP	بخشنده	ENFJ
رئیس	ENTJ	مناظره‌گر	ENTP

برای دانستن تیپ شخصیتی کافی است تست MBTI را انجام بدهیم و بهتر است یک فردی که در این حیطه مسلط است هم تفسیری از تست ما انجام بدهد. از طرف دیگر هم می‌توانیم با مطالعه مفصل ترازاتک تک تیپ‌ها خودمان به این نتیجه برسیم که در کدام تیپ شخصیتی قرار داریم.

شاید یکی از ابتدایی ترین و مهم ترین کارهایی که لازم است هر انسانی در زندگی انجام دهد، شناخت خود است. آدمی که خود را بشناسد، انتخاب‌های درست تر، روابط بهتر و سالم‌تر، موفقیت و پیشرفت‌ها و اعتماد به نفس بیشتری خواهد داشت. شخصیت‌شناسی با مطالعه برروی شباهت‌های انسان به ارائه مدل‌های کلی و مشخصی برای شخصیت افراد، می‌پردازد. و به ما کمک می‌کند تا به شناخت خود نزدیک تر شویم. در عین اینکه با شناخت شخصیت‌های گوناگون، می‌توانیم با خلقيات اطرافيانمان هم آشنا شویم و بهترین نحوه تعامل را ببابیم. در روانشناسی، نظریه‌های مختلفی برای شخصیت‌شناسی مطرح شده که هر کدام دسته بندی‌های مختلف خود را برای شخصیت انسان ارائه می‌دهند. در این میان، شخصیت‌شناسی آرکتاپی یکی از جذاب‌ترین و کاربردی‌ترین نظریات در این حوزه می‌باشد.

آرکتایپ یا آرکی تایپ در حقیقت برگرفته از واژه یونانی آرکه Típos است. در واژگان یونانی به معنی الگو یا مدلی است که چیزی را از روی آن می سازند. پیشوند Arch به معنای ریشه دار بودن، اصیل بودن، قدیمی بودن و مواردی از این دست به کار می رود. چنانکه Archetype به معنای باستان شناسی نیز به کار برده می شود. در صورتیکه Type همان تیپ یا تایپ که در فارسی هم وارد شده را به عنوان الگو، مدل، قالب و مفاهیمی شبیه به آن در نظر بگیریم. به همان معادلی خواهیم رسید که در فارسی برای اصطلاح آرکتایپ به کار می بریم، یعنی: کهن الگو.

آرکتایپ در علوم و هنرهای مختلف، از جمله روانشناسی، جامعه شناسی، نمایشنامه نویسی، داستان نویسی و تحلیل اسطوره ها به کار می رود. طبیعتاً تعریف آرکتایپ در هریک از این حوزه ها می تواند متفاوت باشد و مصادق ها و مثال های آرکتایپ در یک حوزه، الزاماً با حوزه دیگر یکسان نیست. در حوزه روانشناسی، آرکتایپ یا کهن الگو عبارت است از: تصاویر، الگوها و مدل هایی که از ناخودآگاه جمعی بیرون می آیند. در رؤیاها، اساطیر و افسانه ها ظاهر می شوند. و در همه انسان ها طیفی از آن وجود و مشابهت دارد. پروفسور کارل گوستاو یونگ، روانپژوه و فیلسوف بزرگ سوئیسی که در کنار زیگموند فروید از پایه گذاران دانش نوین روانکاوی قلمداد می شود. او به عنوان پدر روانشناسی نوین یاد می کنند. وی مطالعات خود را بیشتر معطوف به بخش ناخودآگاه ذهن کرده بود که آنرا در دو حالت کلی «ناخودآگاه فردی» و «ناخودآگاه جمعی» تعریف می کند. یونگ، ناخودآگاه جمعی را میراثی از دوره های نخستین زندگی بشر که در حافظه تاریخی انسان ها ثبت شده است و همه مردم در آن سهیم هستند، معرفی می کند. یونگ پس از پرداختن به ناخودآگاه جمعی، نظریه آرکتایپ ها را به منظور روش کردن اجزای شخصیت انسان رائیه می دهد. به عقیده او، آرکتایپ، افکار غریزی و مادرزادی و تمایل به رفتارهایی است که انسان ها بر طبق الگوهای از پیش تعیین شده انجام می دهند. به عبارتی؛ آرکتایپ تصاویر و رسموباتی است که بر اثر تجربه های مکرر پدران باستانی به ناخودآگاه بشر راه یافته است. یونگ به تکراری و عمومی بودن شخصیت ها و رویدادهای زندگی در انسان ها پی برد. او به این نتیجه رسید که افسانه های تاریخی که در فرهنگ های مختلف وجود دارند با روش های نمادین، تجربیات درونی مردم را به نسل های بعد انتقال می دهند. و این داستان ها که به کرات در هنر و ادبیات نقاط مختلف جهان مطرح شده اند، ساختار زندگی

ما را شکل می‌دهند. در تمامی این داستان‌ها تعداد محدودی الگوهای اصلی وجود دارند. یونگ و برخی از شاگردانش از جمله خانم شینوا بولن، تیپ‌های شخصیتی مردانه وزنانه را براساس اسطوره‌های یونانی و داستان زندگی آن ایزدان و ایزدبانوان تحلیل و تعریف می‌کنند. برهمین اساس نامگذاری‌ها صورت گرفته است. به دلیل شکل داستانی روایت آنها به سرعت به ادبیات عمومی راه یافته است.

آرکتایپ‌های مردانه:

۱. زئوس^۱: خدای خدایان، مظهر قدرت، جاه طلبی، پیشرفت، رقابت، کنترل کننده، ریسک پذیر و اهل عمل. (برای آشنایی بیشتر با آرکتایپ زئوس می‌توانید مطلب مربوط به آن را در وبلاگ پژشک خوب بخوایید.)
۲. آپollo^۲: خدای خورشید، قانونگذار و قانونمند، منظم، برنامه ریز، هدفمند و اهل پیشرفت قدم به قدم، محافظه کار، برادر (معمولاً در رابطه با دخترها نقش برادر را می‌گیرد)، بچه مثبت
۳. آرس^۳: خدای جنگ، ورزشکار، پرانرژی و پر تحرک، اهل عمل (البته اغلب عمل بی‌درنگ و بدون فکر و غیرمنطقی)، متعصب و غیرتی، با معرفت و بامرا
۴. پوزیدون^۴: خدای دریاها و خدای عواطف و احساسات و غرایز، اهل عواطف و عمیق شدن در احساسات، عشق و هیجانات تنداشید و خشم و کینه شدید
۵. هرمس^۵: خدای سخنوری و مذاکره، دارای قدرت جذب بالا، تنوع طلب، شوخ طبع و خوش سرو زبان، خوش سفر، دارای نوجوان ابدی، فراری از مسئولیت و محدودیت
۶. هادس^۶: خدای جهان زیرین و خدای دنیای ارواح و مردگان، فرمانروای ناخودآگاه، درون گرا و معناگرا، مردان شهودی و عمیق و کمی عجیب غریب در رفتار، بدون عواطف و احساسات و دور از اجتماع، منزوی ولی پیچیده

-
- 1. ZEUS
 - 2. APOLLO
 - 3. ARES
 - 4. POSEIDON
 - 5. HERMES
 - 6. HADES

۷. هفائستوس^۱: خدای آتش و فلزکاری، زحمتکش و اهل کار، مردانی درونگرا و گوشه گیراما پر از خلاقیت و هنرمند، وفادار، اعتماد به نفس پایین

۸. دیونووس^۲: خدای مستی و شراب. خدای لذت و شادی، جوانترین خدای المپ، اهل خلسه (چه مدل عرفانی و چه مدل اعتیاد به مواد)، آواره و سرگردان، همیشه عاشق، بدون چارچوب، روح لطیف و درک کننده زنان و زیبایی‌ها

آرکتاپ‌های زنانه:

۱. آتنا^۳: خدابانوی عقل و مهارت و تمدن و پیشرفت، دختر تحصیل کرده و عاقل پدر، منطقی و عقل‌گرا، علاقه مند به شغل و تحصیل و مدرک، اهل پیشرفت و رقابت، هدفمند، کمال‌گرا، محافظه کار، نماینده تفکر منطقی زنانه، مدیر
۲. آرتمیس^۴: خدابانوی شکار، جنگاور، آسیب ناپذیر، مستقل، حفظ هویت فردی، عشق به طبیعت بکر، طرفدار حقوق زنان، خواهر (در رابطه با جنس مخالف خواهر آنها می‌شود نه همسر)
۳. آفرودیت^۵: خدابانوی عشق و زیبایی و هنر، خلاق و عاشق پیشه، طبیعت دوست، مرکز توجه، دوستدار زیبایی، دختری اهل زیبایی که با کمترین امکانات بیشترین زیبایی را می‌آفریند، در لحظه زندگی می‌کند.
۴. هستیا^۶: خدابانوی معابد، زن دانا، ساكت و آرام، اهل دعا و معنویت و مدبیتیشن، شهودی و درونگرای عمیق، ساده پوش و ساده زیست، انرژی گرفتن از خود، خاله و عمه دوشیزه
۵. هرا^۷: خدابانوی ازدواج، زنان همسر الگو که همسر مهمتر از همه و مرکز زندگی است، وفادار به همسر و عاشق شوهر کردن، زن زندگی، ملکه، شیک پوش، حسود و کینه توز، کنترل کننده همسر

-
1. HEPHAESTUS
 2. DIONYSUS
 3. ATHENA
 4. ARTEMIS
 5. APHRODITE
 6. HESTIA
 7. HERA

۶. دیمیتر: خدابانوی مادر و غلات، زنان مادر الگو که همه را مراقبت میکنند و سرویس میدهد، مادرانی خستگی نایذیر و تسلیم نایذیر، فداکار، حمایت بی دریغ، مهربان و صمیمی، عاشق بچه ها، عاشق مهمان و مهمانی دادن، توانمند

۷. پرسفون^۲: خدابانوی دوشیزه، ملکه جهان زیرین، مظہر دوشیزگی، نماد دخترانگی، معصوم، انعطاف پذیر، پذیرا و نقش پذیر و منعطف، تقليد کننده و دنباله رو، نماد اضطراب جدایی از زندگی قبلی به یک زندگی جدید، دختر ساده لوح، بی خیال و بی مسؤولیت و سربه هوا، دارای امید، سطح بالای خودآگاهی، اهل این شاخه به آن شاخه پریدن

بعضی نمادها در سراسر جهان و در تمام زمان ها یافت می شوند و همواره معنای خود را حفظ می کنند. تصویرها می توانند تأثیر شگرفی بر یینندگان داشته باشند، می توانند تداعی کننده‌ی جادو و قدرتی مرموز باشند؛ از تصویرهای قدرتمند در داستان سرایی، باورهای عامیانه، افسانه‌ها و اساطیر استفاده می شود. این نمادها کهن الگو هستند و به عنوان نمونه‌ی بازار از یک موقعیت، فرد یا شیء تعریف می شوند. نمادهای کهن الگویی نمایانگر موضوعاتی، مانند مادر و فرزند یا خورشید هستند که در طول وجود انسان روی کره زمین مشاهده شده یا تجربه شده‌اند؛ این کهن الگوها نصواتی هستند که در سراسر جهان شناخته شده‌اند. زمانی که یک نویسنده یا هنرمند از این نمادها استفاده می کند، معنایی بنیادین به مخاطب منتقل می شود. زبان کهن الگو زبانی ازلی و کهن الگوی یک الگوی ثابت رفتاری است.

۱. پرسونا: پرسونا آن چهره‌ای است که ما از خود به جهان عرضه می کنیم. واژه‌ی "پرسونا" مشتق از واژه‌های لاتین به معنای "نقاب" است. البته پرسونا نقاب واقعی نیست. پرسونا تمام نقاب‌های اجتماعی مختلفی را بازنمایی می کند که ما آنها را در موقعیت‌ها و گروه‌های گوناگون به نمایش می گذاریم. پرسونا براساس نظرات یونگ می تواند در رویاها پدیدار شود و گونه‌های مختلفی به خود می گیرد. کودکان در طول رشد یاد می گیرند که باید برای برآورده کردن هنجارها و انتظارات جامعه به روش‌های خاصی عمل کنند. پرسونا به مثابه نقابی اجتماعی و دربرگیرنده‌ی تمامی احساسات، تکانه‌ها و نیازهای مبرم اولیه‌ای ایجاد می شود که برای جامعه قابل

-
1. DEMETER
2. PERSEPHONE

پذیرش نیست. کهن الگوی پرسونا این امکان را برای افراد فراهم می‌کند تا خود را با جهان پیرامونشان وفق دهنده و با جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، سازگار شوند. با این حال چنانچه این کهن الگو در فردی به شدت تقویت شود، فرد خویشتن واقعی خود را گم خواهد کرد.

۲. سایه: کهن الگوی سایه متشکل از غرایز زندگی و جنسی است. سایه به عنوان بخشی از ذهن ناخودآگاه وجود دارد و از تصورات سرکوب شده، ضعف‌ها، امیال، غرایزو کمبودها تشکیل می‌شود. سایه از دل تلاش‌های ما برای سازگار کردن خود با انتظارات و هنجارهای فرهنگی شکل می‌گیرد. این کهن الگو حاوی تمام موضوعات و چیزهایی است که نه فقط برای جامعه، بلکه برای هر کسی که به ارزش‌ها و اصول اخلاقی فردی معتقد باشد، غیرقابل پذیرش است. سایه شامل خصوصیاتی مانند حسادت، حرص، تعصب، نفرت و پرخاشگری می‌شود. یونگ معتقد بود که سایه می‌تواند در رویاها و خیالات ظاهر شود و می‌تواند فرم‌های گوناگون به خود بگیرد. سایه می‌تواند به شکل مار، هیولا، شیطان، اژدها یا نوع دیگری از یک موجود سیاه، وحشی و عجیب پدیدار شود.

۳. آنیما یا آنیموس: آنیما تصویری زنانه در روان مردانه و آنیموس تصویری مردانه در روان زنانه است. آنیما/ آنیموس "خود واقعی" فرد را نشان می‌دهد، نه آن تصویری که او به دیگران عرضه می‌کند و به عنوان منبع اصلی ارتباط با ناخودآگاه جمعی عمل می‌کند. یونگ معتقد بود که تغییرات فیزیولوژیک و نفوذها و تاثیرات اجتماعی منجر به ایجاد نقش‌های جنسی و هویت‌های جنسیتی می‌شود. این تصویرهای کهن الگویی مبتنی بر آن چیزی است که در ناخودآگاه جمعی و فردی یافت می‌شود. ناخودآگاه جمعی می‌تواند حاوی مفاهیمی درباره‌ی چگونگی رفتار زنان باشد و در این بین تجربه‌های فردی در مقام همسر، نامزد، خواهر و مادر نیز به شکل‌گیری تصویر فردیتری از زن کمک می‌کند. با این حال مردان و زنان در بسیاری از فرهنگ‌ها تشویق می‌شوند تا نقش‌های جنسیتی سنتی و غالباً انعطاف‌ناپذیری را اتخاذ کنند. یونگ بیان می‌کند که دلسرب و ناامید کردن مردان از کشف جنبه‌های زنانه و زنان از کشف جنبه‌های مردانه رشد فیزیولوژیک را تضعیف می‌کند.

۴. خود: خود کهن الگویی است که ناخودآگاهی و خودآگاهی یک فرد را بازنمایی می‌کند. خلق کردن خود طی فرایندی موسوم به تفرد رخ می‌دهد که در آن، جنبه‌های

مختلف شخصیت در هم ادغام می‌شود. یونگ غالباً خود را به صوت دایره، مربع یا ماندala بازنمایی می‌کرد. هدف یونگ از بیان این کهن الگو تشویق انسان‌ها برای رسیدن به خودشکوفایی است. کهن الگوهای دیگر نیز شامل موارد زیر است:

۵. معصوم: اشخاصی که با کهن الگوی معصوم شناخته می‌شوند، گاهی به دلیل این که خیال‌باف‌هایی ساده لوح هستند، مورد انتقاد قرار می‌گیرند. با این حال نگرش مثبت آنها و شخصیت "هرچه پیش آید، خوش آید"، می‌تواند دیگران را سر شوق بیاورد و به آنها روحیه بدهد. معصوم همواره سعی می‌کند تا خوبی‌ها را در جهان ببیند و در هر موقعیتی، نیمه‌ی پرلیوان را می‌بینند.

- هدف: شاد بودن

- ترس: تنبیه شدن به خاطر انجام دادن کاری اشتباه

- نقطه ضعف: اعتماد کردن بیش از حد به دیگران

- استعداد: ایمان داشتن و دید باز و عاری از تعصب

۶. یتیم: کهن الگوی یتیم نشان دهنده افرادی قابل اطمینان واقعیین است. برخی معتقدند چنین اشخاصی گاهی منفی باف می‌شوند. یتیم همواره خواهان ایجاد حس تعلق و وابستگی به جایی یا چیزی در جهان است، بنابراین به گروههای متعدد ملحق می‌شود و با بسیاری ارتباط برقرار می‌کند تا مکانی مناسب خود را پیدا کند.

- هدف: تعلق یافتن

- ترس: کنار گذاشته شدن یا انگشت‌نما شدن

- نقطه ضعف: کهن الگوی یتیم می‌تواند بیش از حد بدیگران شود.

- توانایی: صادق و روراست، عملگرا واقعیین

۷. قهرمان: کهن الگوی قهرمان در صورت قوی بودن و حمایت کردن از دیگران شکوفا می‌شود. قهرمانان احساس می‌کنند که موفق شدن سرنوشت آنها است. قهرمانان شجاعانه عدالت و برابری را جستجو می‌کنند و اگر فکر کنند که خطأ و اشتباه در جایی رخ می‌دهد، در مقابل حتی قدرتمندترین نیروها می‌ایستند.

- هدف: کمک کردن به دیگران و محافظت از ضعفا

- ترس: این که دیگران آنها را ضعیف و ترسو تصور کنند.

- نقطه ضعف: خودبینی و همواره در جستجوی میدان دیگری برای نبرد بودن

- توانایی: لیاقت و شجاعت

۸. مراقب: افراد دارای کهن‌الگویی مراقب سرشار از حس همدلی و دلسوزی هستند. متاسفانه دیگران برای رسیدن به اهداف خود از خوش‌طینتی آنها سوءاستفاده می‌کنند. مراقب‌ها باید مراقب خودشان باشند و نه گفتن به بعضی درخواست‌های دیگران را بگیرند.

- هدف: کمک کردن به دیگران
- ترس: خودخواه شمرده شدن
- نقطه ضعف: مورد سوءاستفاده و بدرفتاری دیگران قرار گرفتن
- توانایی: سخاوت و دلسوزی

۹. کاوشگر: کهن‌الگویی کاوشگرنمی‌تواند شاد باشد، مگر آن که چیزهای جدیدی را تجربه کند. آنها از سفر به کشورهای مختلف لذت می‌برند و از یاد گرفتن اصول و ایده‌های جدید شاد می‌شوند. با این حال آنها نمی‌توانند مدتی طولانی در یک شغل یا رابطه دوام بیاورند، مگر آن که آن شغل یا رابطه به آنها اجازه بدهد که آزادی کشف و جستجویشان را حفظ کنند.

- هدف: تا جایی که ممکن است زندگی را در این یک بار فرصت زندگی کردن تجربه کنند.
- ترس: در تله افتادن یا مجبور به پیروی شدن
- نقطه ضعف: پرسه زدن‌های بی‌هدف و ناتوانایی در دوام آوردن و دنبال کردن کاری یا موضوعی
- توانایی: داشتن یک روحیه‌ی کاوشگر و دنبال کردن تمایلات و آرزوهای خود
- یاغی: وقتی یک فرد یاغی و طغیانگر چیزی را در جهان می‌بیند که آنگونه که باید باشد، نیست، برای تغییر دادن آن دست به کار می‌شود. سورشی‌ها دوست دارند متفاوت از دیگران عمل کنند. با این حال آنها گاهی می‌توانند سنت‌های کاملاً خوب و پسندیده را رها کنند، فقط به این دلیل که خواهان اصلاح و تغییر هستند. یاغی‌ها می‌توانند شخصیتی کاریزماتیک داشته باشند و به راحتی دیگران را تشویق می‌کنند که در تمرد و سریچیشان پیرو آنها باشند.
- هدف: براندازی آنچه موثر و کارآمد نیست.
- ترس: از دست دادن قدرت
- نقطه ضعف: افراط کردن در سریچی و تمرد و شبکه‌ی طغیانگری خود شدن

• توانایی: داشتن ایده‌های بزرگ و نامتعارف و تشویق کردن دیگران برای ملحق شدن به آنها

۱۱. عاشق: کهن الگوی عاشق در هر چیزی و در هر کاری که انجام می‌دهد، در جستجوی هماهنگی است. عاشق‌ها به سختی می‌توانند با تعارض کنار بیایند و در صورت روبرو شدن با شخصیت‌های جسور نمی‌توانند قاطعانه از باورها و عقاید خود دفاع کنند.

• هدف: در رابطه بودن با انسان‌ها، شغل و محیطی که عاشقش هستند.

• ترس: احساس دوست داشته نشدن یا خواسته نشدن

• نقطه ضعف: تمایل برای خشنود کردن دیگران به قیمت از دست دادن هویت خود

• توانایی: اشتیاق، حق‌شناسی و تدبیر

۱۲. خالق: خالق متولد شده است تا چیزی را که هنوز وجود ندارد، به وجود بیاورد. خالق از این که مصرف کننده‌ی منفعل همه چیز باشد، متنفر است و بیشتر ترجیح می‌دهد تا خود مایه‌ی سرگرمی و تفریح خود را فراهم کند. خالق‌ها غالباً هنرمند یا موسیقیدان هستند، هرچند آنها را تقریباً در هر شغل و پیشه‌ای می‌توانید بیابید.

• هدف: آفرینش اثرهایی با ارزش ماندگار

• ترس: ناتوانی در آفرینش اثری بزرگ

• نقطه ضعف: کمال‌گرایی و انسداد خلاقیت در اثر ترس از استثنائی و خارق‌العاده نبودن

• توانایی: خلاقیت و قدرت تخیل

۱۳. دلک: هرچند دلک عاشق آن است که با شوخی‌ها و ترفندهایش به مهمانی روح بدهد، اما از روح عمیقی نیز برخوردار است. دلک می‌خواهد دیگران را خوشحال کند و غالباً می‌تواند احساسات دیگران را با شوخ طبعی خود تغییر دهد. با این حال دلک گاهی اوقات از بذله‌گویی خود برای پوشاندن دردها و ناراحتی‌های خود استفاده می‌کند.

• هدف: شاد کردن جهان و خنداندن دیگران

• ترس: دیگران او را کسل کننده و بی‌مزه تصور کنند.

- نقطه ضعف: سبک سری، هدر دادن وقت و پنهان کردن احساسات زیر پوشش شوخ طبیعی
- توانایی: دیدن جنبه‌ی بامزه‌ی هر چیز و استفاده از شوخ طبیعی برای ایجاد تغییرات مثبت

۱۴. دانا: دانا برای ایده‌ها و تصورات بیش از هر چیز دیگری ارزش قائل است. با این حال شخصیت‌های دانا گاهی ناامید و درمانده می‌شوند، چون نمی‌توانند همه چیز را درباره‌ی جهان بدانند و بفهمند. دانا شنونده‌ی خوبی است و غالباً این توانایی را دارد تا ایده‌های پیچیده را برای دیگران قابل فهم کند. شخصیت‌های دانا را غالباً در نقش معلم و مدرس می‌بینیم.

- هدف: استفاده از عقل و هوش برای فهمیدن جهان و درس دادن به دیگران
- ترس: نادان بودن یا احمق تلقی شدن

- نقطه ضعف: ناتوانی در تصمیم‌گیری به دلیل ناکافی داشتن اطلاعات خود
- توانایی: دانایی، هوش و کنجکاوی

۱۵. جادوگر: جادوگر غالباً شخصیت بسیار پرجذبه و کاریزماتیکی دارد. جادوگرها اعتقاد راسخی به تصورات خود دارند و می‌خواهند ایده‌ها و باورهایشان را با دیگران به اشتراک بگذارند. آنان غالباً می‌توانند موضوعات را به شیوه‌ی کاملاً متفاوتی از دیگر گونه‌های شخصیتی بیینند و می‌توانند از این ادراکات برای پیاده کردن اصول و ایده‌های متحول کننده در جهان استفاده کنند.

- هدف: فهمیدن قوانین بنیادی جهان

- ترس: پیآمدات منفی ناخواسته

- نقطه ضعف: خودخواه یا عوام فریب شدن

- توانایی: با معرفی کردن روش‌های جدید نگریستن به موضوعات، تجربه‌ی روزمره‌ی دیگران را متحول می‌سازند.

۱۶. حاکم: شخصیت حاکم دوست دارد که همه چیز را تحت کنترل داشته باشد. حاکم غالباً به خوبی می‌داند که چه اقدامی در یک موقعیت مفروض، نتیجه بخش و کارآمد خواهد بود. حاکم‌ها باور دارند که مصلحت گروه یا اجتماع را می‌دانند و اگر دیگران بینش مشترکی با آنها نداشته باشند، سرخورده و ناامید می‌شوند. با این حال حاکم غالباً صلاح دیگران را می‌خواهد، حتی اگر اعمالش گاهی موجب سوءتفاهم

شود.

- هدف: خلق یک اجتماع یا خانواده‌ی موفق و کامیاب
- ترس: هرج و مرج، شکست خوردن وضعیف شدن
- ضعف: قدرت طلب بودن و ناتوان از تفویض قدرت و اختیار
- توانایی: مسئولیت پذیری، رهبری

کهن الگوهای فوق راهنمایی را برای فهمیدن انگیزه هایمان و بهره برداری از نقاط قوتمن در اختیارمان می‌گذارد و در عین حال کمک می‌کند تا بر روی نقاط ضعف خود کار کنیم. چنانچه کهن الگوی غالب شخصیت خود را بدانیم، می‌توانیم آنچه را که واقعاً برایمان مهم است، تشخیص بدھیم. این دانش به ما کمک می‌کند تا تمرکزمان را بیشتر کنیم و به اهدافمان برسیم. شناختن کهن الگوهای دیگران کمک می‌کند تا رفتار خاص آنان را درک کنیم. این ادراکات جدید پاریمان می‌کند تا دیگران را بهتر بفهمیم و با همکاری یکدیگر روش‌های جدیدی را برای رسیدن به راه حل‌های برد. برد پیدا کنیم. یکی از مهم ترین نکات در بحث شخصیت شناسی آرکتاپی این است که هر فرد مجموعه‌ای از آرکتاپ‌ها (الگوهای مختلف شخصیتی) است. اگر به طور مثال می‌گوییم: «این فرد زئوس است!»، مقصود این است که شخصیت غالب آن فرد را آرکتاپ زئوس در برمی‌گیرد. ولی بدین معنا نیست که تایپ‌های دیگر و ویژگی هایشان در درون او وجود ندارد. این نکته جالب توجه است که؛ با توجه به محیط، شرایط زندگی و ... ممکن است برخی از آرکتاپ‌ها به شکل غالب و برخی به شکل سرکوب در فرد بروز پیدا کنند. با شناخت و تمرین‌های لازم و کنترل، می‌توان آرکتاپ‌ها را به تعادل رساند. (سرکوب‌ها را تقویت و غالب‌ها را به نقطه تعادل نزدیک کرد). و در نهایت به تعادل در تمامی جنبه‌های زندگی دست یافت. که بهترین حالت و وضعیت برای هر فرد قرار گرفتن در وضعیت تعادل و بهره جستن از تمامی آرکتاپ‌ها و ویژگی شان در شرایط مختلف زندگی است. نکته دیگر آنکه این پانزده تایپ و انرژی روانی در همه افراد در جریان است. اما تایپ‌های مردانه بیشتر در مردان و تیپ‌های زنانه بیشتر در زنان بروز می‌یابند. با این وجود، شناخت کلیه آرکتاپ‌ها برای همه افراد مفید است. چراکه هر زن / مردی در زندگی اش یک مرد / زن مهم هست که شناخت رازهای او به رابطه شان کمک می‌کند. این کهن الگوها از کجا نشأت می‌گیرند؟ یونگ معتقد بود که ناخودآگاه جمعی محل وجود این کهن الگوها است. یونگ باور داشت

که این الگوها ذاتی، جهانی و ارثی هستند. کهن الگوها آموخته نمی‌شوند و به گونه‌ای عمل می‌کنند تا چگونگی تجربه‌ی موضوعات خاص را ساماندهی کنند.

شناخت آرکتاپ‌ها به ما کمک می‌کند تا خودمان و استعدادهای نهفته یا نقطه ضعف‌هایمان را بهتر بشناسیم. مدیریت کنیم و در شرایط مختلف زندگی به آرکتاپ لازم فراخوان دهیم و از آن بعد شخصیتمان بیشتر کمک بگیریم و همچنین رفتارهای اطرافیانمان را بهتر درک و تحلیل کنیم و رفتار صحیح تری در مقابل آنها نشان دهیم. از تفاوت رفتارها، آرزو خاطرو برآشفته نشویم. به جای برخوردهای تند و مقابله با آنچه نمی‌شناسیم و از ما دور است، با فهم و درک بیشتر به تعامل با افراد بپردازیم.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

سخن آخر

بخاطر داشته باشید که انسان‌ها به طرق مختلف سعی در ایجاد ارتباط با یکدیگر هستند، فرقی نمی‌کند شما در محل کار باشید یا اتوبوس، در مدرسه و دانشگاه یا حتی در یک کافه، دیگران را زیر نظر داشته باشید و با مرور این کتاب تمرين کنید تا رفتار و شخصیت افراد را مثل یک فرمول ریاضی حل کنید و به جواب برسید. این کتاب می‌تواند هر کجا که هستید به شما کمک کند تا درست بشناسید، درست انتخاب کنید و درست رفتار کنید.

بهترین انسان‌ها آنها‌یی هستند که بدون در نظر گرفتن نگاه‌های شخصی و تدبیر کردن آدم‌های اطرافشان به درستی رفتار می‌کنند. اگر شما مدیر یک بخش هستید باید اینرا بیاد داشته باشید که هر کدام از زیر دستان شما در یک موضوع قهرمان هستند و در آن استعداد دارند و شما باید آن استعداد را شکوفا کنید، اینکه مهارت ماهی را در بالارفتن از درخت با یک میمون بستجیم به جوابی جزبی استعدادی نمی‌رسیم، پس به یاد داشته باشید با مطالعه این کتاب و کتاب‌هایی از این قبیل می‌توانید با درک صحیح شخصیت‌های کارمندان و دوستانتان به درستی آنها را قضاوت کرده و از استعداد‌های آنها نهایت استفاده را ببرید. این نکته اشتباه است که هرزبان بدنش در هر موقعیتی ثابت است و می‌توان مج افراد را از طریق زبان بدنشان گرفت، بلکه زبان بدن به صورت یک اتفاق ناخودآگاه، ریشه در فرهنگ، محل بزرگ شدن ما و حتی غذایی است که می‌خوریم، مثلاً اگر با شخصی صحبت می‌کنید و از روی حرکت پاها ای او متوجه مطلبی شدید ۱٪ نیز به آن فکر کنید شاید آنروز صبح غذای نفاخی خورده باشد.... این مثال یک حقیقت است پس افراد را به صورت مجموعه در نظر بگیرید و سعی کنید مجموعه رفتارهای او را به عنوان یک برداشت کلی در نظر بگیرید.

با یادگیری رفتارشناسی و مخصوصاً زبان بدن شما می‌توانید در شغل خود پیشرفت کنید؛ اگر کارمندی هستید و درخواست افزایش حقوق را از رئیس خود دارید با این دانش می‌توانید موقعیت‌های طلایی را برای بیان درخواست پیدا کنید یا اگر مامور

هستید سریعتر متوجه صداقت رفتار متهمن خود خواهید شد و هیچگاه گول نمی خورید، اگر معلم هستید می دانید که شما فقط ۲۰ دانش آموز ندارید بلکه ۲۰ مدل شخصیتی دارید که هر کدام به وقتی ممکن است تغییر کند، پس درست ترمی توانید درس بدھید و راحت ترمی توانید از استعداد های دانش آموزان خود استفاده کنید و نتیجه مطلوب را کسب کنید، اگر شما یک فروشنده هستید راحت ترمی توانید خریدار را مقاعده کنید تا جنس شما را بخرد.... پس با یادگیری این علم شما می توانید کنترل افراد دیگر را به راحتی به دست بگیرید.

جمله آخر آنکه همه ما انسان های کامل اما در استعدادی خاص هستیم، پس در رفتار با دیگران نهایت صبر و فروتنی را داشته باشید و بدانید درختی که بارش بیشتر است همیشه افتداده تر است. با آرزوی موفقیت برای تک تک شما خوانندگان محترم و سپاس از شما که وقت ارزشمند خود را برای خواندن این کتاب در اختیار من گذاشتید تا بتوانم علمی که خود آموخته ام را به شما نیز آموزش دهم. ماعکس ها و فیلم های مرتبط با این کتاب را برای آموزش بیشتر در سایت خود به آدرس www.mohammadshoeibi.ir می گذاریم تا همه شما از آن استفاده کنید و گفته های ما را بهتر درک کنید، با عضویت در این پیج می توانید بیش از پیش پیشرفت کنید.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

منابع

١. چگونه ارتباط اثربخش داشته باشیم؟، تألیف محمود امیری نیا، اسفند ۱۳۹۰، نشر سمنگان، ISBN ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۸-۵۹۶۷-۲-۱۴.
٢. زمینه روان‌شناسی اتکینسون و هیلگارد. ج. دوم. ترجمه‌ی مهدی گنجی.
٣. هیجان رفتار و تن‌گفتار، تألیف محمود امیری نیا، فوردهن ۱۳۹۳، نشر آراسته، بایگانی شده از اصلی در ۸ ژانویه ۲۰۲۰. دریافت شده در ۱۷ ژوئیه ۲۰۲۰.
٤. نشریه هوش، زبان و هیجان رفتار، ۲۷ تیرماه ۱۳۹۳. بایگانی شده از اصلیدر ۲۶ اکتبر ۲۰۱۵. دریافت شده در ۱۷ ژوئیه ۲۰۲۰.
٥. هیجان رفتار و تن‌گفتار، تألیف محمود امیری نیا، فوردهن ۱۳۹۳، نشر آراسته، صفحه ۳۹۰-۳۸۸.
6. Keator D.B., Helmer K., Steffener J., Turner J.A., Van Erp T.G.M., Gadde S., Ashish N., Burns G.A. & Nichols B.N. (2013). Towards structured sharing of raw and derived neuroimaging data across existing resources. Neuroimage, Nov 15;82:647–61., Translated by Amirinia, M. in Behavioral Emotion and Body Language book to Persian
7. Pease, A. & Pease, B. (2004). The Definitive Book of body language. Orion Publishing Co., Translated by Amirinia, M. in Behavioral Emotion and Body Language book to Persian, 2014, Arasteh Nashr,, Pages: 414–417
8. Luef, E. M. (2012). Multimodality in Speech and Gesture: Manual Gesturing Influences the Acoustic Structure in Simultaneously Produced Vowels. Freie Universitaet Berlin, Concentric: Studies in Linguistics, 38(2): 153–169. Translated by Amirinia, M. in Behavioral Emotion and Body Language book to Persian, 2014, publisher: Arasteh, Pages: 412–413.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly